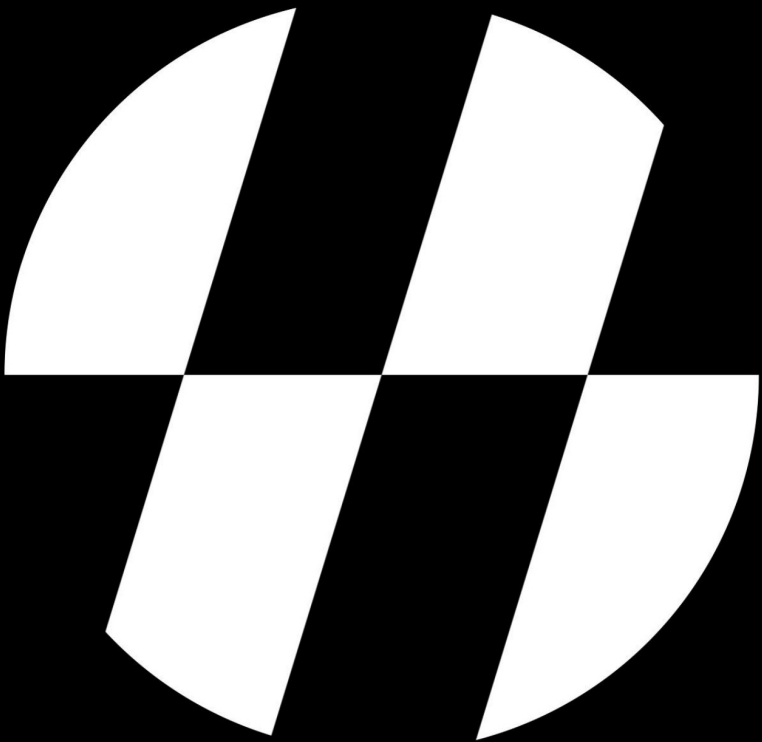

Machine Translated by Google

ÿÿ

Ideologie

Vol. 1 - 4

getranskribeer deur
þ Midwinter
2023 CE

Machine Translated by Google

Redakteur se Voorwoord

Die volgende tekste is getranskribeer uit skanderings van *SS Ideologie Vol. 1* tot *4* deur Karl Hammer, gedateer 1988 tot 1994. Die skanderings is watermerk met WWW.THULE-ITALIA.ORG; vermoedelik die oorsprong van die skanderings self. Geen fisiese kopieë is gevind nie, en ook geen hoër gehalte skanderings nie.

Die tekste word aangebied in die chronologiese volgorde van publikasie, eerder as in die volgorde waarin Karl Hammer gepubliseer is. In die inhoudsopgawe word elke teks voorsien van 'n verwysing na die Karl Hammer-volume waarin dit geskryf is.
getranskribeer van, sowel as 'n verwysing na die Duitse teks waar Karl Hammer dit vandaan gekry het (waar beskikbaar).

Titels is bygevoeg tot sommige afdelings wat was ontbreek dit, vir maklike verwysing. Umlaute word met 'n e na die gegewe klinker weergegee. Duidelike spelfoute is reggestel waar gevind, en 'n bietjie raaiwerk moes gedoen word om sommige van die gepikseleerde woorde van die skanderings te ontsyfer. 'n Groot dankie aan die anonieme vriende wie se oë gehelp het om die piksels deur te steek toe myne gefaal het. 'n Paar lomp frases is effens verander sonder om hul betekenis te verander. Die woord "Weihnacht" (lett. *heilige nag)* is hervertaal van Karl Hammer se "Kersfees" na die woord "Yule".

Kunswerke en illustrasies is heeltemal weggelaat, beide weens die swak gehalte van die skandering, en ook om die dokument makliker drukbaar te maak.

Machine Translated by Google

Inhoudsopgawe

1941

Inleiding.....1
Hammer vol. 3; Uit: Germanische Leithefte, jaargang 1, uitgawe 1, 1941
Die taak van die “Germanische Leithefte”..... 3 Hammer
vol. 3; Uit: Germanische Leithefte, jaargang 1, uitgawe 1, 1941 Ons
Reichsführer 4
Hammer vol. 3; Uit: Germanische Leithefte, jaargang 1, uitgawe 1, 1941
Europa sal weer gesond word..... 6
Hammer vol. 3; Uit: Germanische Leithefte, jaargang 1, uitgawe 1, 1941
The Flow of Heredity.....14
Hammer vol. 3; Uit: Germanische Leithefte, jaargang 1, uitgawe 1, 1941
Aud en Delila.....15
Hammer vol. 3; Uit: Germanische Leithefte, jaargang 1, uitgawe 1, 1941
Rieke Gehrmann.....18
Hammer vol. 3; Uit: Germanische Leithefte, jaargang 1, uitgawe 1, 1941 A
Hero of the Battle of Jutland.....21 Hammer
vol. 3; Uit: Germanische Leithefte, jaargang 1, uitgawe 1, 1941 Onder
Adolf Hitler se Leierskap.....24 Hammer vol.
4; Uit: Germanische Leithefte, jaargang 1, uitgawe 2, 1941 Turn of Season,
Turn of Fate.....33 Hammer vol.
4; Uit: Germanische Leithefte, jaargang 1, uitgawe 2, 1941 Somersonstilstand
1941!.....37 Hammer
vol. 4; Uit: Germanische Leithefte, jaargang 1, uitgawe 2, 1941 A Germanic
Mistress.....45 Hammer
vol. 4; Uit: Germanische Leithefte, jaargang 1, uitgawe 2, 1941 Kind en
Huwelik..... 49
Hammer vol. 4; Uit: Germanische Leithefte, jaargang 1, uitgawe 2, 1941
Duitse denke.....50 Uit:
Germanische Leithefet, jaargang 1, uitgawe 2, 1941 ' n
Vader se Versoek.....51
Hammer vol. 4; Uit Germanische Leithefte, jaargang 1, uitgawe 3, 1941
Uit 'n Korps se Dagorde.....52 Hammer
vol. 4; Uit Germanische Leithefte, volume 1, uitgawe 3, 1941 Neutraliteit
en Germaanse Poging.....54 Hammer vol. 3;
Uit Germanische Leithefte, volume 1, uitgawe 3, 1941 Tot die
Eerste..... 60
Hammer vol. 3; Uit Germanische Leithefte, volume 1, uitgawe 3, 1941
Germaanse Verlange.....
62 Hammer vol. 4; Uit Germanische Leithefte, volume 1, uitgawe 3, 1941
Die Makliker Pad.....67
Hammer vol. 4; Uit Germanische Leithefte, volume 1, uitgawe 3, 1941

Machine Translated by Google

Baie Dinge.....71 Hamer vol. 4; Uit: SS Leitheft, 15 Januarie 1941 Die Drievoudige Seël.....72 Hamer vol. 2; Uit: SS Leitheft, 15 Januarie 1941 Haar Seun.....77 Hamer vol. 2; Uit: SS Leitheft, 15 Maart 1941

1942

Houston Steward Chamberlain.....82 Hammer vol. 4; Uit: Germanische Leithefte, jaargang 2, uitgawe 1, 1942 Land van Vryheid..... 84 Hammer vol. 4; Uit: Germanische Leithefte, jaargang 2, uitgawe 1, 1942 Finse lojaliteit.....91 Hammer vol. 4; Uit: Germanische Leithefte, jaargang 2, uitgawe 2, 1942 Finland 1918/1919.....97 Hammer vol. 4; Uit Germanische Leithefte, jaargang 2, uitgawe 3/4, 1942 The Knights of the German House.....99 Hammer vol. 4; Uit Germanische Leithefte, jaargang 2, uitgawe 3/4, 1942 Bo-Silesië.....102 Hammer vol. 4; Uit Germanische Leithefte, volume 2, uitgawe 3/4, 1942 Germaanse Lewenstestament.....106 Hamer volume 2; Uit: Germanische Leithefte, uitgawe 5, 1942 Yamato.....107 Hamer volume 2; Uit: SS Leitheft, Maart 1942 Eerder na die Duiwel in die Hel.....116 Hamer volume 2; Uit: SS Leitheft, April 1942

1944

Europese Front.....124 Hamer vol. 2; Uit: SS Leitheft, Februarie 1944 Wie Mag Met Jong Mense Trou?.....131 Hamer vol. 2; Uit: SS Leitheft, Februarie 1944 Jou Lewe Behoort Aan Jou Volk!.....140 Hamer vol. 2; Uit: SS Leitheft, Maart 1944 'n Mens Moet die "Dooie Punt" Oorkom.....144 Hamer vol. 2; Uit: SS Leitheft, Mei 1944 Die Ewige Hart.....150 Hamer vol. 4; Uit: SS Leitheft, Mei 1944 Die Gebroke Hande.....153 Hamer vol. 3; Uit: SS Leitheft, Mei 1944 Siel en Liggaam.....162 Hamer vol. 2; Uit: SS Leitheft, Junie 1944 Moeder Aarde - Vaderland.....164 Hamer vol. 2; Uit: SS Leitheft, Augustus 1944 Van Dieselfde Soort.....166 Hamer vol. 3; Uit: SS Leitheft, Augustus 1944

Machine Translated by Google

Die Goue Medalje vir Dapperheid.....175 Hammer vol. 3; Uit: SS Leitheft, September 1944 Om Suiwer te Bly en Volwasse te Word.....181 Hammer vol. 3; Uit: SS Leitheft, September 1944 Dit was nogal 'n Kêrel.....186 Hammer vol. 3; Uit: SS Leitheft, Oktober 1944

ONBEKENDE

Aanhalings.....191 Hammer vol. 3 Misverstane

Kameraadskap.....193 Hammer vol. 2; Uit die SS-hofrekords

Die Laaste Testament van 'n SS-Man.....195 Hamer vol. 1

Die Gedrag van die Soldaat .....199 Hamer vol. 1 Van

Kind..... 204 Hamer vol. 1

God Woon Slegs in Trotse Harte..... 207 Hamer vol. 1 Lewensboom en

Wêreldboom..... 213 Hamer vol. 1

Moed vir die Lewensvreugde.....219 Hamer vol. 1

Koning Olaf se vreemde ontmoeting .....224 Hamer vol. 1

Kasteel van die Berg.....235 Hamer vol. 1

Kahlenberg 1683..... 236 Hamer vol. 1 Die Bloed van

Broers ..... 236 Hamer vol. 1 Prins

Eugen..... 242 Hamer vol. 1

Die Koning se Oordeel.....250 Hamer vol. 1

Die Ewige Dinge.....259 Hamer vol. 1

Pommere.....268 Hamer vol. 1

Machine Translated by Google

Publikasiejaar

1941

Machine Translated by Google

Inleiding

"Net soos die kennis van die aarde se wentelbaan rondom die son het gelei tot 'n fundamentele transformasie van die algemene siening van die wêreld, so ook die Nasionale Sosialistiese beweging, gebaseer op die leerstellings van bloed en ras, lei tot 'n transformasie van kennis en vandaar die siening van die geskiedenis van die mens se verlede en toekoms."

- Adolf Hitler

Hierdie kennis van die noodlottige betekenis van die natuurwette van bloed en ras vorm die basiese idee van die SS. Dit is 'n orde van uitgesoekte Nordiese mans saam met hul stamme.

Met behulp van die wette wat dit self kies, wil die SS om 'n lewende bydrae te lewer tot die triomf van die bloed-idee in Europa. Dit wil bewaar en as 'n voorbeeld die hoogste deugde soos lojaliteit, moed, kameraadskap en edele gemoed. Dit is 'n span wat, in Germaanse lojaliteit van die volgende, onvoorwaardelik is toegewy aan die Führer.

Die SS is die bewaker van die innerlike veiligheid van die Ryk en die hardste gevegstroep teen die eksterne

Machine Translated by Google

vyand. Die huidige stryd is gemik teen die lewensbedreigende magte van internasionale Jodedom, sy bondgenoot Wêreld Bolsjewisme en ook die Jood-afhanklike, gierige, Engelse heerskappy van geld en vrymesselary.

Die doel van die huidige, onstuimige konflik is die vorming van 'n natuurlike en dus blywende Nuwe Orde van Europa. Hierdie Nuwe Orde is deur die Ryk opgeneem, wat gebaseer is op die groter Germaanse ontwikkeling, in noue samewerking met dapper bondgenote.

Europa behoort egter die blywende fondament te vind vir 'n wonderlike toekoms in die aktiewe gemeenskap van die lot van die Germaanse volk. Die SS veg vir hierdie edele saak. En so, in die SS van die Führer is bymekaargekom vir die geveg - langs Ryk-Duitse SS-manne - etniese Duitsers van almal dele van die wêreld, veral van Roemenië en die res van suidoos-Europa.

Vir die eerste keer vrywilligers van Vlaandere, Holland, Switserland, Denemarke, Noorweë, Finland en Swede veg ook saam met Ryk-Duitse SS-manne.

Machine Translated by Google

Die Taak van die “Germanische Leithefte”

...moet wees om voortdurend die groot en gemeenskaplike lyn van die SS aan hierdie kamerade van naburige Germaanse lande, en verder ook aan publiseer die groot doelwitte en beginsels van die SS in die tuisland van hierdie manne. Hierdie publikasie behoort 'n duidelike uitdrukking te bied van die SS-gees wat gemeenskaplik is aan alle Germaanse volke. Dit sal dus 'n voortdurende oproep wees vir almal wat seker genoeg van hulself is om volgelinge te word van die hardste en sterkste orde in die Germaanse geskiedenis.

Machine Translated by Google

Ons Reichsführer

Uit 'n toespraak van die Reichsführer-SS Heinrich Himmler
1935

Die SS is op bevel van die Führer gevorm in die
nuut herleefde Duitse volk.

Elke beskrywing van organisasie, taak en uitbreiding
van die SS kan nie verstaan word tensy 'n mens daarna streef nie
hulle innerlik met sy bloed en sy hart begryp. *Dit*
kan nie verklaar word waarom ons, so min in getal, dit het nie
krag binne ons.

Dit kan nie met logika geanaliseer word waarom elkeen van ons vandag
wie dra die swart uniform, ongeag waar hy is,
word gedra deur die krag van hierdie ons gemeenskap - of dit nou
dat hy op die ryperd van die renperd sit of duelleer in die
stadion, of hy nou as 'n amptenaar dien, of hy nou
regeer in 'n hoë regeringsamp of doen sy plig as 'n
soldaat, of dit nou is dat hy die werke van die Duitser bestudeer
gees van ons soort - elkeen, miskien ongesiens, moet sy eie standpunt vervul
grond as 'n man.

Elkeen weet *dat hy nie alleen staan nie, maar eerder dat*
Hierdie ongekende krag van 'n paar honderdduisend mans wat
saamgesweer is, skenk hom onmeetbare krag, net soos hy weet dat,
as 'n

Machine Translated by Google

verteenwoordiger van hierdie swart korps van sy gemeenskap, hy moet dit eer bewys deur sy beste prestasies.

So is ons bymekaar en marsjeer volgens onbuigsame wette as 'n Nasionaal-Sosialistiese, krygsorde van uitgesoekte manne. en as 'n beëdigde gemeenskap van hul stamme langs die pad in 'n verre toekoms; ons wens en glo dat ons nie wil net die kleinkinders wees wat dit beter uitgeveg het, eerder as die voorouers van ver-ver generasies wat nodig is vir die ewige lewe van die Duitsers-Germaanse volk.

Machine Translated by Google

Europa sal weer gesond word

Ons mense leef in 'n wêreld waarin alles word, leef, volwassewording en afsterwe verloop volgens onbuigsame, goddelike natuurwette. Ondergeskik aan hulle is die sterre, hemel en aarde, see en klippe, sowel as die lewe van plante en diere.

Niemand in besit van sy vyf vermoëns twyfel daaraan nie menslike lewe verloop ook volgens dieselfde wette. So ook word die verskille tussen mense bepaal deur die wette van *erflikheid.*

In 'n gesonde, natuurlik-voelende gemeenskap, byvoorbeeld in die boerelewe word die siekes verhoed om voort te plant, en die gesondes verbind hulself weer met die gesondes. die grootstadslewe, vervreemd van die natuur, of *ekonomies oorwegings,* veroorsaak ongelukkig baie 'n gesonde persoon om met 'n siek persoon te trou.

Dan wreek die natuur haarself egter vir die nie-nakoming van sy wette: die nageslag kan word sieklik of dra in hulself 'n neiging tot siekte.

Die boer wat steeds gebonde aan die natuur leef, het nog altyd bekend dat, in elke spesie van dier en plant, lyne en rasse moet onderskei word, wat nie kan wees nie

Machine Translated by Google

onoordeelkundig gekruisteel. Dit sou die ras vernietig.
Onder mense is daar eweneens verskillende rasse.
Oorspronklik het ons voorouers hierdie hindernisse gerespekteer, geskep
deur die skepper. Later sekere geestelike en politieke
neigings het die gevoel vir natuurlike geleidelik onderdruk
verskille tussen mense. “Alles is dieselfde
wat 'n menslike gesig het”, dit is wat hulle by die
tyd van die Franse Rewolusie. Liberalisme, Marxisties-
Sosialisme en Kommunisme - dit is die mylpale in
die verval van 'n Europa wat deur Jodedom mislei is. Vir die
Bolsjewistiese is rasseverskille bloot vooroordele wat uitgeskakel moet word
oorkom. Dit alles is egter 'n menslike afwyking
van die goddelike natuurwette: 'n ontrouheid teenoor 'n mens se
eie bloed, wat die ernstigste moet hê
gevolge vir volksgesondheid en -kultuur. Fisiese
skade, sielkundige versteuring en karakterminderwaardigheid
is dikwels die wetenskaplik bewese gevolge van
ongewenste rasvermenging.

Hierdie geestelike, of beter gesê anti-spirituele, neigings
kom van rasse-vreemde en perverse denke. Hierdie
leringe spruit glad nie uit die natuurwette voort nie.
In teenstelling met hulle soek Nasionaal-Sosialisme nie
om 'n ander humanistiese geloofsbelydenis te konstrueer, maar dit poog eerder om
eerstens, erken duidelik die natuurlike orde wat geskep is deur
god. Slegs hierdie kennis maak dit moontlik om weer te lei

Machine Translated by Google

die misleide mens terug na die natuurlike en dus gesonde lewenswyse. Daarom respekteer Nasionaal-Sosialisme die natuurgegewe verskille tussen die rasse. En dit natuurlike hindernisse herken.

So beskou 'n Nasionaal-Sosialistiese persoon ook 'n toekomstige Europa heeltemal anders as wat 'n liberaal sou doen. Elke Nasionaal-Sosialistiese sou instinktief 'n *pan-Europa* verwerp van die Amerikaanse soort. Die VSA is 'n mengelmoes van mense en rasse. In Europa het die verskillende mense in die baan van hul ontwikkeling het uiteenlopende volkskarakters aangeneem, omdat ander Europese rasse ook saamgesmelt het - in uiteenlopende verhoudings in die verskillende dele van Duitsland en sy bure. Almal van hulle het egter *in gemeen ,* 'n min of meer groot gedeelte van Nordiese bloed.

Hierdie Nordiese bloedkomponent is dus dit wat bind die Europese volke. 'n Nouer vereniging van die Germaanse volke is dus nie net moontlik nie, maar ook natuurgegewe. Die min of meer Nordiese bloed teenwoordig in die ander Europese mense is hoofsaaklik van Germaanse oorsprong.

As Europa dus nie sy uniekheid wil verloor nie, dan, bowenal, moet die heerskappy van die Nordiese ras wees verseker. Die Nordiese ras het egter die meeste gely deur die ontwikkeling van die beskawing in die laaste paar eeue. So het die Nordiese ras gedeeltelik amper opgehou om voortbestaan in die groot stede. Hierdie waardevolle ras

Machine Translated by Google

verteenwoordig en verteenwoordig nie net in Duitsland nie, maar ook in alle ander Europese lande, die toonaangewende segment. Hierdie feit is veral betekenisvol, want die gedeelte van sy bloed bevind homself in 'n bestendige afname.

Die voormalige, sogenaamde Europese beskawing het het ook 'n skadelike uitwerking op die gesondheid van die mense gehad. Die sieklikes, swakkes en talentloses word met elke hulpbron bevorder, terwyl die gesondes dus dikwels moes ly onder die ergste sosiale ongeregtigheid. In die natuur, die siek en swak word outomaties uitgesuiwer en slegs die sterkes en gesondes kom voortplant. Onder sogenaamde gekultiveerde mense, wat 'n onnatuurlike omgewing in hul beskawing, hierdie "natuurlike seleksie" ontbreek.

Dit is waar die maatreëls van Nasionaal-Sosialisme inkom in die spel. In die laaste uur verhoed hulle dat die wit ras vergaan in die afsienbare toekoms. Laat ons aanwys die rasse-goeie en fisies en geestelik gesonde gedeelte van 'n volk met die omvattende konsep "gesonde Germaanse bloed"; dus alle maatstawwe van Nasionale Sosialisme wat hierdie gedeelte bevorder, word genoem "maatreëls vir die bevordering van die gesonde Germaanse bloed". Hierdie maatreëls in Nasionaal-Sosialistiese Duitsland neem twee rigtings: eerstens voorkom hulle die skadelike, en tweedens bevorder hulle die voordelige.

Machine Translated by Google

Die Nasionaal-Sosialistiese huwelikswet maak voorsiening vir die voorlegging van huweliksdokumente voor die huwelik. Op hierdie manier kan, vir die beste van die mense, die huwelik van die gesondes met die aangebore siekes of die gesondes met mense met aansteeklike siektes voorkom word. Die aanbod van baie gunstige, rentevrye huwelikslenings, aan die ander kant, vergemaklik die huwelik van die gesondes.

Hierdie pas genoemde maatreëls van die Nasionale Sosialistiese state is egter altyd voorafgegaan, dikwels deur baie jare, deur soortgelyke maatreëls van die SS.

Die SS-man word op so 'n manier gekies en opgevoed dat hy nie met rasvreemde of aangebore siekes sal meng nie bloed selfs sonder hierdie wette.

Maar ook op ander gebiede stel die SS 'n goeie voorbeeld deur vooraf nuwe paaie te bewandel. Die SS bevorder die terugkeer van die mens na natuurlike lewensomstandighede deur tallose klein maatreëls, byvoorbeeld: bevordering van bou van eengesinshuise, liggaamlike opvoeding en oefening, terugkeer van waardevolle gesinne na die grond deur bevordering van nuwe boerestand ens… Die SS toon, deur die wette van sy orde en sy voorbeeld, die pad langs wat 'n versterking van die Nordiese bloedgedeelte kan wees bereik. Soortgelyke ordes het reeds bestaan, versprei deur die geskiedenis, byvoorbeeld die Joms Vikings van die Oossee, die Duitse Teutoniese Ridders in Oos- en

Machine Translated by Google

Wes-Pruise ens.... Hierdie ordes het ook slegs waardevolle, vegtende manne aanvaar, en hul prestasies was ooreenstemmend skouspelagtig. Maar hulle het een tekort gehad:
hulle het hul wette tot mans beperk. Dus hul waardevolle bloed
is *nie* bewustelik versorg nie. Maar dit is waarop dit uiteindelik neerkom, naamlik dat 'n volk, ter wille van sy toekoms, nie net sy voorraad *waardevolle* dinge bewaar nie
bloed, maar verhoog dit ook.

Die Reichsführer SS het dus reeds gedurende die moeilike tydperk van stryd in 1931, het aan die SS sy gedenk-"Verlowings- en Huweliksbevel" gegee. Daarin word die SS-man die plig gegee om sy vrou te kies volgens die
dieselfde riglyne waarmee hy in die SS aanvaar is.
Die vrou word dan in die SS-klan opgeneem. Daar is sy
verplig aan dieselfde beginsels as haar man self.
Sy geniet dus dieselfde eer en dieselfde hoogheid
agting.

Daarom staan die SS voor in die stryd vir die behoud en versterking van die Germaanse bloed en wys die pad na 'n toekoms van gesonde mense.
krag en kulturele bloei. Die eerste, kreatiewe
die werk van die SS vir hierdie idees van bloed was
deur die Führer erken deurdat hy aan die
Reichsführer SS die stolling van die Duitse volk.

Machine Translated by Google

Uit hierdie nakoming van die Nasionaal-Sosialistiese wette van bloed en ras kweek 'n orde wat vir altyd nie net die beskerming van die Ryk sal verseker nie, maar ook die weg vorentoe sal baan in alle belangrike vrae van die mensdom.
lewe. Dit word die bewaarder van die Europese gemeenskap van die lot. Maar veral die Germaanse volke is deur hierdie SS-bevel gebonde deur hul gemeenskaplike bloed. Met trots behoort ons kinders se kinders eendag van ons te sê:

"Julle het die grondslag gelê vir die Ryk van ons ras!"

Machine Translated by Google

Wanneer ek vandag deur Duitsland en oral reis
sien die kinders, ons klein blonde jeug, dan herken ek
die doel van ons beweging: om te reik vanaf die
hede vorentoe in die Duitse toekoms.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Die Vloei van Erflikheid

Johann Sebastian Back, die groot komponis van Leipzig, het die orrel met groot meesterskap bespeel in die Garnisonkirche in Potsdam vir Frederik die Grote en sy genooide gaste. Bach het sy siel uitgestort soos 'n ondeurgrondelike see.

“Wat is ewige, goddelike musiek, meester! Hoe het jy dit gedoen die genade verkry?”

“My oupagrootjie was 'n meesterbakker en 'n musikant, my oupagrootjie was 'n tapisseriemaker en 'n musikant, my oupa was die stadspypspeler in Weimar, my pa was 'n musikant van die hof en stad Eisenach, en my oom die stadsorrelis in dieselfde stad. Vir byna 300 jaar musikante met daardie naam Bach het in Thüringen en Sakse gewoon. So hierdie eienskap is altyd deurgegee.”

Machine Translated by Google

Aud en Delilah

Dit was in die tyd toe die Noorweërs Ysland gevestig het en het hul heroïese era beleef. Dit was omtrent een duisend jaar gelede. Daar was 'n man in die noordwestelike deel van die eiland met die naam Gisli, wat 'n bewonderenswaardige man was. Maar hy is verag deur magtiges mense wat hom beny het, en so het hy rondgedwaal sonder vrede. Sy vrou, Aud, het by hom gebly in sy groot nood en hom met eindelose lojaliteit versorg. Gisli se vyande wou hom egter vang, so hulle het dit probeer deur bedrog.

Hul leier het na Aud gegaan en gesê: “Ek wil ’n maak met jou afreken. Aud, sê vir my waar Gisli is, en ek sal jou 300 mark silwer gee. Daarbenewens sal ek 'n huwelik vir jou wat beter is as jou huidige een.”

Sy het só geantwoord: “Die mees onwaarskynlike ding, dit lyk vir my, is dat jy 'n huwelik vir my so goed soos my huidige een reël. Maar dit is waar: goud is 'n weduwee s'n beste troos, soos hulle sê. Laat ek kyk of jou geld so goed is oorvloedig en so goed soos jy sê.”

Toe gooi hy die geld in haar skoot. Sy speel daarmee. dit met haar hand, maar hy het dit getel en vir haar gewys. Gudrid, haar pleegdogter, het begin huil.

Machine Translated by Google

Gudrid het buitentoe gegaan en na Gisli gehardloop en vir hom gesê:
"My pleegmoeder het nou haar verstand verloor en wil
verraai jou!" het Gisli gesê: "Troos jouself, solank as
die dood dreig my slegs van Aud, ek hoef nie vir my te vrees nie
lewe."

Toe het die meisie huis toe gegaan en nie gesê waar sy was nie.
gewees het.

Eyjolf het die geld getel. Aud het gesê: "Jou
geld is geensins minder of slegter as wat jy gesê het nie;
Sal U my nou toelaat om daarmee te doen net wat ek wil?"
Eyjolf het dit met graagte aanvaar en gesê sy kan daarmee klaarkom.
soos sy verlang het.

Aud het die geld geneem en dit in 'n groot sak gesit.
Sy het opgestaan en Eyjolf met die sak op die neus geslaan
van silwer so hard dat hy onmiddellik met bloed bedek was.
Sy het bygevoeg: "Neem dit vir jou goedgelowigheid! En elke
ongeluk ook! Het jy geglo ek sou myne verkoop
man aan 'n skurk soos jy? Neem dit en beledig
en skaamte ook! Vir jou hele lewe behoort jy
onthou, jou skelm, dat 'n vrou jou geslaan het - en
dat jy nie eers bereik het wat jy wou nie!"

...En die manne moes in skaamte terugtrek ... (Thule,
deel VIII)

Machine Translated by Google

En daar was 'n man in Israel, Simson, wat ongelooflike krag. Die Filistyne het hom gehaat en probeer om hom dood te maak. Aangesien hulle nie op daardie manier suksesvol was nie, het hulle het dit deur middel van bedrog probeer. Hulle het na sy minnares gegaan, met die naam Delilah, en het vir haar gesê: “Oortuig hom om hom te verraai aan jou die geheim van sy groot krag. Ons sal dan gee julle 1000 en 100 silwerstukke, elkeen van ons!”

En Delilah het na haar man gegaan en probeer om die geheim van sy krag, want die geld het haar baie aangetrek baie. Drie keer het hy haar ontwyk, maar uiteindelik het hy onthul alles vir haar, want hy het haar baie liefgehad. Hy het gesê: “Die hare op my kop is nog nooit gesny nie. As dit was sny, sou ek so swak word soos enige ander man.”

Toe sy die geheim weet, het sy dit aan hom verraai vyande. Hulle het in die nag gekom terwyl hy vol vertroue geslaap het. Hulle het sy hare afgesny en hom gegryp en sy oë uitgesteek, en hom na die tronk gelei.

Aud en Delilah - twee wêrelde!

Machine Translated by Google

Rieke Gehrmann

Gebaseer op 'n gedig deur Ruth Geede

Toe Rieke Gehrmann getroud was, was daar net 'n hemp
tyd, een nag in die herfs haar en haar man s'n
skuur aan die brand geslaan. 'n Mens kon die brand van drie myl af
sien, maar terwyl die plaasdiere gebrul het, kon 'n mens Rieke
Gehrmann se immer optimistiese stem hoor
familie: "Waaroor kla julle? Ons huis is
staan dit nog steeds, nie waar nie?"

Toe beesiektes en daarmee saam groot rampe die hele streek 'n
jaar later getref het, het Rieke Gehrmann ...
haar eerste seun. Baie van haar prysdiere het hul lewens verloor,
maar sy kon steeds haar man troos: "Dit is
inderdaad 'n slegte slag, maar ons het immers steeds ons seun."

Toe Rieke Gehrmann twaalf jaar getroud was
jare, terwyl sy al die tyd haar werk op die plaasjaar aanval
jaar in en jaar uit met dieselfde ontembare gees, die
Terwyl die skuur lankal herbou is, het sy vir haar stadsneefs gesê:
"Ontspan? Aftree? Gee op? Nooit! Ek het sewe
seuns wat smeek om grootgemaak te word!"

Oorlog het gekom toe Rieke Gehrmann veertig was. Drie van
haar seuns het slagoffers op buitelandse slagvelde geword, maar, altyd
trots en dapper, het sy vir almal gesê: "My

Machine Translated by Google

seuns het die beste dood gesterf wat enige man kan sterf - veg vir hul Führer en hul volk."

Toe Rieke Gehrmann vyftig geword het, is haar man oorlede, met wie sy soveel vreugde en hartseer gedeel het deur die jare. Hy het egter te oud en siek geword om te werk, en sy heengaan het vir haar gelyk as 'n ewe groot deel van die kosmiese siklus as al die ander gebeurtenisse van die lewe, en Sy het haar eensaamheid met krag en geloof in die toekoms.

Onvermydelik het daar 'n tyd gekom waarin die stad en nywerheid het hul versoekende liste uitgeoefen, wat veroorsaak het dat menige seun van die plaas die plaas verlaat en as 'n lewenswyse ploeg. Maar Rieke Gehrmann het daarin geslaag om te behou en om vir haar seuns 'n tuiste te skep waar ware waardes geliefd en gekweek is. Gevolglik het al haar oorlewende seuns het boere geword soos hul vader.

Selfs toe Rieke Gehrmann se kenmerke begin het rimpel en vervaag van 'n harde maar ryk lewe van werk aan die plaas, het sy steeds die vrolikheid van hart vertoon wat enige ouma voel vir 'n plaashuis van goed geteelde en belowende kinders. En soos hulle oud genoeg geword het om met die takies te help, kon Rieke Gehrmann vind meer en meer tyd om van haar wysheid met die opkomende geslag in haar huis.

Machine Translated by Google

Eendag het selfs Rieke Gehrmann se lewe egter tot 'n einde gekom, en met haar sterfte het sy met haar seuns gepraat: "Goud en silwer, seuns, julle sal nie erf nie, aangesien my hele lewenspoging en al my belegging in julle en in die ... geplaas is." plaashuis. Ek is so jammer…" En toe haar stem begin vervaag, het haar oudste seun vorentoe gekom en, terwyl hy haar hand met sy trane natmaak, verklaar: "Moeder, jou hele lewe was vir ons en ons is trots op wat jy bereik het.
Jou bloed – dit is ons ware erfenis. So ons, joune getroue seuns, sal ook ons plig doen om u voort te sit onsterflike werk." Hierdie woorde was Rieke Gehrmann s'n

laaste vreugde.

Machine Translated by Google

'n Held van die Slag van Jutland

Die geveg is verby. Die waterfonteine stort ineen, dik rookwolke gly oor die wateroppervlak.
Die laaste golwe van die gepantserde kolos van 25 000 ton rol deur die see, wat opgesweep is deur skulpe.

Mens sien die verwoesting van die geveg: Die “Lützow” lê met die boeg diep in die water; die “Seydlitz” is lys, die verf brand op die buiteboordmotor, en van die enorme skoorsteen, gewelddadige vlamme skiet voortdurend opwaarts so hoog soos die mas. Op die “Seydlitz” het 'n granaat ontplof 'n groot vel pantser uit die agterste toring. Hierdie rooi-getref, gloeiende metaal het toe in die toring op die geval patrone, wat aan die brand geslaan en gebrand het. Die hitte is ongelooflik. Al die suurstof in die diep toring is verteer en almal daar is dood.

Die vlamme brand van die sewende dek af in die sesde. Die patrone in die stoorkamers op die sesde verdieping vat ook vlam.

Dik rookkolomme! Alles is witwarm! 'n bestelling kom deur die stembuis en telefoon van die beveldek: oorstroom die ammunisiekamers! As die vuur

Machine Translated by Google

As jy die ammunisiekamers bereik, sal die hele skip hemelhoog gaan!
Geen antwoord nie. Almal is dood! Die vuur bereik die
vyfde dek. Dieselfde vlamme skep so 'n hitte dat die
Staalmure begin gloei. Weer word die bevele af gestuur:
“Vloed! Vloed!” Almal op die skip weet: as die vuur die ammunisiekamers
bereik, sal die “Seydlitz” in stukke vlieg. Almal vra: Is die
ammunisiekamers al
oorstroom?

“Nee, daar is geen antwoord nie!” Nou staan 1400 mans in
afgesperde kamers, elkeen wagtend op die oomblik wanneer die
ammunisiekamers sal ontplof en hulle in atome opgeblaas sal word.
Niemand durf sy stasie verlaat nie; dit is die
sekondes en minute van die verskriklikste angs! Toe
Die pompman Mueller kom. Hy weet daar is 'n
reserwe-vloedklep op die agterste gepantserde dek.

Terwyl hy voor die gepantserde dek staan, sien hy dat
dit is gloeiend warm. Langs hom is vyf matrose en
ketelmanne, wat dieselfde stap wil waag: “Ons kan nie oorkom nie, die
gepantserde dek gloei warm!” En die
Die pompman sien dat die dek inderdaad gloeiend warm is. Hy
weet dat hul lot binne sekondes beslis sal word.

Langs hom is die ketelman met houtpantoffels:
“Gee my jou houtpantoffels!” Die pompman Mueller trek hulle oor sy
skoene en haas hom oor die gepantserde
dek.

Machine Translated by Google

Die skoene vat vlam. Hy staan voor die vloed.

klep. Hy wil die laaste klep oopmaak wat die ammunisiekamers sal oorstroom - die finale redding van die skip - 'n enkele greep! 1400 mans wag vir hierdie greep, wat sal
besluit oor lewe en dood. Die pompman Mueller staar na die vloedklep en sien: dit gloei warm!

En hy sê vir homself: Jy staan nog steeds op die
“Seydlitz”, 1400 kamerade leef nog onder jou, jy
moet hulle red, jy moet die greep op die rooiwarm waag
klep! Die pompman Mueller - eers het hy geskree, toe het hy dit styf gegryp en gedraai - toe het hy dit weer gegryp en dit nog 'n bietjie gedraai totdat sy blote vingers letterlik
gekook.

Die pompman Mueller het die “Seydlitz” gered en
1400 Duitse kamerade!

Machine Translated by Google

Die Leier van die Deense Nasionaal-Sosialistiese Arbeidersparty:

Onder Adolf Hitler se leierskap

deur Frits Clausen

Toe die vredesklokke na die eerste groot oorlog gelui het, het die kragtige lewensdrang, wat so teruggehou is baie jare deur die oorlog, weer wakker gemaak in die mense.

Nou alles wat gemis is as gevolg van die oorlog was veronderstel om vergoed te word, nou alles wat dit vernietig het, moes herbou word. 'n Gelukkige toekoms behoort die herinnering aan sy gruwels te laat vergeet, en 'n vreugdevolle bevestiging van die lewe behoort die trane van lyding te droog. Maar dit het gelyk asof - saam met die baie dapper en bekwame manne, wat deur die oorlog weggevoer is weg, en met die baie sterk vroue, wat dit gebreek het - al die krag wat hierdie toekoms moes gevorm het, het ook vergaan.

Die jeug, wat daarvan gedroom het om toegelaat te word om te wys hul krag, moes nou eerder die ellende van werkloosheid ervaar. Die manne wat daarna gestreef het om hul huis uit te brei en die werkplek moes erken dat indiensneming en loon was reeds verpand, en dat hulle moes self daardie verband betaal. Die oues en siekes, wat gehoop het vir die ondersteuning en hulp van die jeug en van die sterk manne, moes bedel om te verhonger van ontbering en nood.

Machine Translated by Google

Die bloedvergieting van die oorlog is voortgesit in bloedige opstande en gevegte, waarin landgenote teengestaan het landgenoot. Nuwe haat en nuwe vyandigheid het onder hulle gegroei die mense. Die ontkennende en vernietigende magte, wat het hulself meesters gemaak tydens die oorlog, het nie hul meesterskap verloor selfs na die einde daarvan.

Die droom van geluk het in 'n rustelose jagtog verander vir wins. Die verlange na 'n magtige toekoms moes maak pad vir die eise van die dag. 'n Gevoelige, lewensontkennende geldmag het 'n wurggreep op die mense en geskep uit lewensbevestigende lewensmoegheid, sodat voortdurend groeiende getalle mense vrywillig hul lewe beëindig. Die gevoellose geldmag het 'n net so ook 'n gevoellose en lewensontkennende geslag, wat - in plaas daarvan om hul blik oor die diep see van die ewigheid te vestig en eindeloosheid - het dit op die wêreldse eindige en aardse gebonde gevestig en sodoende die brug verbreek wat hulle, deur die ewige *ketting van geslagte,* met *die ewigheid verbind het.*

Met blinde ligsinnigheid en onverantwoordelike onverskilligheid het die mense van Europa hul ondergang benader en vernietiging. Dit het nie net in daardie lande gebeur nie wat aan die bloedige konflik deelgeneem het, dit nie net het plaasgevind onder die mense wat verslaan is, eerder ook onder diegene wat nie deelgeneem het aan die glad nie sukkel nie.

Machine Translated by Google

Die verantwoordelike staatshoofde en vooraanstaande politici wou nie 'n ontwikkeling sien en daarmee breek in wat die ontkennende en vernietigende magte oral het die oorheersende invloed besit. Hulle het al die anti-lewe en ondermynende pogings sonder gevoel of aksie.

Die heersers het slegs daarna gestreef om die indruk te skep van hul eie onontbeerlikheid deur deel te neem aan die vele internasionale kongresse en konferensies wat gemerk het die na-oorlogse tydperk, of deur die vele nuttelose te besoek parlementêre onderhandelinge. En terwyl hierdie parlementêre onderhandelinge was steeds aan die gang, die ontkennende magte het hulself die onbeperkte meesters gemaak in een van die grootste en rykste lande ter wêreld.
Oor berge van lyke en onbeskryflike ellende, het hulle het die woorde van Friedrich Engels in werklikheid gemaak, dat "Algemene vernietiging is die eerste voorvereiste vir die wêreld" rewolusie".

Uit die ryk waarvan die basiese vorm eens was geskep deur die Nordiese Viking-gees, hulle keer op keer verklaar as hul doel hul begeerte om te blus en vernietig alles wat hierdie gees en die ander vormende kragte van die wêreld geskep het. Van hier af het hulle die die groei van die kommunistiese partye van alle lande, wat, soos hulle self die wêreld tydens hul wêreldwye kongres in die jaar 1928, was slegs afdelings van 'n groot, wêreldomvattende kommunistiese party.

Machine Translated by Google

Hier het hulle die Rooi Leër georganiseer, wie se taak dit was om die uniekheid van die volke, en alles wat deur hierdie uniekheid in die verskillende lande in terme van waardes geskep is, gewelddadig uit te wis.

En een het selfs hul boodskappers in hierdie lande ontvang, en een het staatshoofde in staat gestel om die hande van hierdie boodskappers, wat nog rooi was van die bloed van die naaste familielede van hierdie staatshoofde.

Maar net soos Europa se voorste man hierdie ontwikkeling in die gesig gestaar het, blind en onverantwoordelik, so het magte in alle lande ontstaan wat teen hulle in opstand gekom het. Baie van die name van diegene wat probeer het om hierdie ontwikkeling te verander, is vergeet, en baie is nooit weer gesien nie. weet; vir hul pogings om die vernietiging af te weer te vroeg gestrand geraak of valse paaie geneem.

So is die finale oorwinning aan die seëvierende Duitse vrykorps ontsê, omdat die destydse demokraties-Marxistiese Ryk-regering – wat toegegee het aan die druk van wêrelddemokrasieë – hulle gedwing het om hul stryd te laat vaar.

'n Magtige weerstand het in Italië ontstaan, waar die korporaal Benito Mussolini, wat ernstig gewond was in die Wêreldoorlog, het die fascistiese beweging vir die stryd opgebou teen die ineenstorting.

In 'n tyd toe die kommunistiese Rooi Republiek reeds in Suid-Duitsland en Hongarye verklaar en die Sowjet-heerskappy blyk ten volle verseker te gewees het in

Machine Translated by Google

Rusland, het hy sy fascistiese gevegsformasies bymekaargemaak en gelei hulle na Rome, waar hy as Minister-President aangewys is van Italië deur die koning. Tydens die heropbou van 'n sterk en energieke staatsmag kon Mussolini sy mense bymekaarmaak uit die vele partye en klowe wat het dit uitmekaar geskeur. Sy doel was om weer die sterkes te ontwaak staatsbouende magte van die groot antieke Rome. Hy het gesien die samewerking tussen wêreldkapitaal en Marxisme en die gevolge daarvan in die groot geheime losies van vrymesselary.

In Duitsland het Adolf Hitler teen dieselfde vyande en hul gemeenskaplike Joodse oorsprong geveg. Hy het voortgegaan van die idee dat die lewensinhoud van die mense moet wees geregenereer.

Hy het die Duitse volk die taak gegee om daaroor te besin oorspronklike sterkte.

Hy het hierdie krag wakker gemaak in 'n samelewing waarvan die hoofsaak Sterktes was reeds diep begrawe deur die magte van ondermyning ... in 'n volk waarin almal reeds teen mekaar gestaan het ... in 'n staat waarvan die fondamente reeds geskud is deur 'n dreigende kommunis

rewolusie. Die volkskrag wat deur hom nuut ontwaak is was so sterk dat dit nie net die subversiewe verslaan het nie magte in sy eie volk, maar dit kan ook vernietig hulle oral waar hulle Duitsland en Europa vanuit ander lande bedreig het.

Machine Translated by Google

Toe Generaal Franco hierdie magte wakker geroep het in die Spaanse volk in die jaar 1936 om die kommunistiese vernietiging en rooi moord wat die land geteister het, te stop, was dit Adolf Hitler se Kondorlegioen wat, saam met Spaanse en Italiaanse bondgenote, die oorwinning kon behaal. Adolf Hitler het nie net sy volk wakker gemaak om bewus word van die noodsaaklikheid van 'n oplossing vir die baie eise van die tyd; hy het dit gelei tot 'n erkenning van die ewige eise van die lewe. Hy het weer in sy volk die droom en verlange wakker gemaak om oor tyd en ruimte heen te streef; hy het die wil wakker gemaak om vorm te gee aan hierdie lewensbeskouing binne tyd en ruimte. Hy het geweet hoe nou die mens aan mekaar is gebonde aan sy klan, en hoe die sekerheid presies lê hier om 'n brug na die toekoms te kan bou. Hy het geweet dat hierdie erkenning van die groot wonderwerk van bloed-verwantskap en oorerwing lei tot insig in daardie goddelike wet wat die lewe bepaal en wat die hoogste uitdrukking is van elke menslike gemeenskap.

Deur hierdie erkenning het Adolf Hitler se roeping veel verder gegroei as 'n blote Duitse sending; hy is ver meer as net die beskermer van Europese lande in die algemene sin. Hy is die groot ontdekker en argitek van die Europese volke, en nie die minste van al daardie mense wie se noue bloedverwantskap hy self aan sy eie volk het nie so dikwels sterk beklemtoon.

Machine Translated by Google

So sy missie is ook geldig vir Denemarke.

ontwikkeling in Denemarke verskil glad nie van
die een in ander Europese lande, en as Denemarke
behoort aan daardie lande wat tydens die Eerste Wêreldoorlog
Oorlog het geld gemaak, so ook die na-oorlogse tydperk hier,
sy stempel gegee deur werkloosheid, ekonomiese krisisse, met
hul bankrotskappe en gedwonge veilings, maatskaplike nood,
toenemende misdaad en selfmoord, en 'n dalende geboortesyfer.

Het mens ook in hierdie land probeer om dit te versper?
ontwikkeling. 'n Mens het probeer om die wette in daardie een te verander
nuwe politieke partye stig, wie se doelwitte en paaie egter vergeet is;
een het probeer om die oue te breek
partye; maar die manne wat dit onderneem het, het in armoede gesterf
en vergeet.

Een het bewegings geskep en massiewe voorberei
transformasies van die staat, sonder om egter in staat te wees om
elimineer die ontkennende en vernietigende magte, en sonder
om te kan voorkom dat dieselfde vernietiging plaasvind
Denemarke wat vir die Europese volke beplan was,
as Adolf Hitler nie hierdie magte verslaan het nie.

Indien Denemarke egter weer 'n nasionale
ontwaking, dan moet dit nie uitsluitlik toegeskryf word aan die
eksterne verdediging - wat Adolf Hitler vir ons geskep het,
ook teen die magte van vernietiging - eerder teen hierdie groot
missie om ook vir ons mense die pad na die versameling te wys
van sy oorspronklike waardes.

Machine Translated by Google

Hy is ook vir ons tyd die enigste denkbare krag wat 'n Odin-figuur in Denemarke uit Ymir se dooie liggaam kan vorm, sodat beide, gees en wil, 'n gemeenskaplike uitdrukking in 'n beskikbare figuur kan vind. Hy het ons Dene nie net daardie pad terug na die subline lewensbeskouing van die heldetydperk gewys nie, maar hy het ons jeug gelei na 'n
nuwe stryd teen die wêreldvyand in daardie oorlog
teater waar ons eens ons nasionale simbool, die Dannebrog, deur die magtige magte van die hemel ontvang het. Hy het ook die geloof in ons wakker gemaak dat pragtige kunswerke en argitektuur weer eens kan ontstaan soortgelyk aan dié wat steeds getuig van die strewe van ons volk oor die ruimte.
en tot sy droom oor tyd heen - in teenstelling met daardie lewens-ontkennende en dooie monsters wat in ons leë geproduseer word tyd.

Deur hierdie groot lewenspoging alleen kan ons Dene weer bereik daardie reguit, vreugdevolle en aktiewe lewe hier op aarde van wat Grundtvig sing, en weer in die regop pas van ons edele vaders loop, weer met dieselfde waarde in kasteel en hut leef, en weer sien met oë wat was
geskep om hemelwaarts te staar, wakker vir alles wat mooi is
en wonderlik hier onder, en nietemin intiem met
diepe verlange en gevul met die prag van die ewigheid.

Machine Translated by Google

Die groot Noorse digter Henrik Ibsen het aan sy vriend, die Sleeswyk-Holstein skrywer Strodtmann, oor die binnegrens van Skandinawië met die nuut ontstaande Duitse Ryk:

“Ek beskou Skandinawiese mensdom slegs as ’n tussenstadium na 'n vereniging van die hele, groot Germaanse stam.”

"As ek gedink het dat ons tog sou stilstaan met 'n geïsoleerde Skandinawiese samelewing, dan sou ek nooit weer nie my pen op ink gesit om hierdie ding te bevorder.”

Machine Translated by Google

Seisoenwisseling, wending van die lot

Vlam brand tot vlam, totdat dit uitbrand,
Vuur ontvang lewe as 'n vuursaad -
Ook die mens gee die vonk deur.
Die volksvlam gaan nooit uit nie.
- Uit *die Edda*

Vir miljoene en miljoene jare is ons planeet wentel om die son, om die moeder van alle lewe op ons aarde.

Maar slegs deur die sien, soek en die begripvolle gees van die Nordiese mens het die edele, ewige orde van die sonnestelsel betree die bewussyn van menslikheid.

In die somer- en wintersonstilstande het hulle herken die genadelose wet van "sterf en word", en dit bevestig met uitdagende aanvaarding.

Sondae was hul feesdae, maar sonstilstand was heilig vir hulle. In die nagte van die somersonstilstand het hulle ontbrand vure op die hoogtes as 'n teken van die lewenswil en kreatiewe-sal teen die magte van die nag en ontkenning gekant wees.

Vir hulle wintersonstilstand - met die voortdurend terugkerende lig - was 'n simbool van die ewigheid van die sukkelende lewe.

Machine Translated by Google

So het hulle hul lewe binne die raamwerk van die georden goddelike orde. In hierdie geloof het hulle die sonteken gedra, die swastika, as hul heilige simbool.

Met hierdie geloof en onder hierdie teken, die Indo-Germaanse mense het 5 000 jaar gelede die lig van die geskiedenis betree.

Waar hulle ook al op hul ver reise gegaan het, chaos teruggetrek voor orde, het die land geblom en vrugbaarheid en oes het hulle pad geseën.

Of hulle nou die verre steppe binnegedring het van Noord-Rusland as fakkeldraers van menslike orde of gevormde state in Asië, of hulle die meeste gesing het pragtige liedjies vir die lig soos Ariese Perse, of soos Hellenici het die Olimpiese vuur aangesteek, of hulle nou gevier het die fees van die onoorwinlike man in die Romeinse senaat en van hier af 'n wêreldwye ryk skep; waar hul vure het gebrand, daar was 'n wending van die lot van donker nag na helder dag.

“Ook die mens gee die vonk deur. Die volksvlam nooit gaan uit.”

Jongmense het die antieke gebruik voortgesit van die sonstilstandvuur langs hul pad, geslag na geslag, as draers van heilige orde en van die lig van kultuur.

Die Germaanse volk betree die geskiedenis.

Machine Translated by Google

Kimbriërs en Teutone, Vandale en Swabiërs, en
baie ander Germaanse stamme lui 'n nuwe, blink era in gedurende die
tyd van die verkryging van nuwe grond.

In 'n stryd van meer as 'n duisend jaar, die
Die opbouende Germaanse mens stry teen wanorde en teen die magte
van vernietiging in Europa.

Sy inheemse boerekrag skep uit moeras en oerwoud die rykdom van
Europa se velde. Van die
geestelike krag van die kreatiewe Germaanse mens ontspring
bowenal die hoogtepunt van die Europese kultuur. Maar slegs die
heroïese grootsheid van die Germaanse krygerskap *verdedig* Europa
se lewensgemeenskap in die beslissende gevegte teen
die voortdurend aanvallende nomadiese volksmassas van Nabye en
Sentraal-Asië.

Lojaal aan hierdie noodlottige tradisie, die sterkste en mees verenigde
veldmag van die Nordies-Germaanse mensdom, *die*
Ryk, lei vandag die genadelose stryd van bestaan vir
Europa se lewe.

Onder die sterk leierskap van die Duce, dek Italië
die suidelike flank van die kontinent in 'n hardnekkige stryd: want
vandag het die magte van die duisternis weer teen hulle opgestaan
die draers van die kultuurwil van die mensdom.

Met blindheid geslaan, die Anglo-Saksiese plutokrasie deur
sy dans rondom die goue kalf verraai die eer van sy
eie Germaanse bloed.

Machine Translated by Google

Beskadig deur die gif van Joodse Bolsjewisme, massas van miljoene Sowjets veg 'n bittere stryd vir 'n wêreld rewolusie, vir die opstand van die minderwaardiges.

Met die erns van die natuurwette, die krag van lig word geroep tot die besluit teen die verskrikkinge van die ewige nag.

Dag of nag -
Lewe of dood -

Met brandende vlamme het ons voorouers die mag bevestig van lig, en lewe.

En vlam ook, moet die vlamme van ons, hulle afstammelinge.

Machine Translated by Google

Somersonstilstand 1941!

Nog nooit tevore in die geskiedenis het so 'n massiewe militêre mag mag wat by die sonstilstand bymekaargekom het vir die noodlottige stryd soos die helder nag van 21/22 Junie 1941.

Heilige erns het almal beetgepak wat herken het wat dit was het gegaan oor: die bestaan of nie-bestaan van Ariese bloed en dus van die Europese kultuur self. Van die Arktiese See tot die Swart See, die kolomme van die Duitser en sy geallieerdes leërs het in die vyandelike massas vasgeslaan. Die verskriklike beeld van die dodelike gevaar wat die mense bedreig het van Europa sigbaar geword het:

Enorme vyandige massas in tallose Sowjet-leërs, met 'n reuse-arsenaal wapens, was gereed vir die val in Europa se hartlande in, wanneer die houe van die Duitse gewapende magte het hulle aangeval.

Na die eerste oorwinningsgevegte van Bialystok en Minsk, van Salla, Smolensk en in die Oekraïne is geveg, die skokkende kennis was duidelik dat die wêreld nog nooit voorheen so iets gesien.

Wat teen die Ryk en Europa saamgevoeg is was 'n enorme bende bloeddorstiges en minderwaardiges - maar koppige - wesens.

Machine Translated by Google

As die Hunne en ruiters van Genghis Khan die was plaag van die mensdom wat oor Europa gespoel het, toe in *hierdie* stryd het Europa se heldhaftige jeug gekyk na die verraderlike blik van 'n *sistematies gebrutaliseerde en dierlike monsterlikheid.*

Rusland, jy goeie en pragtige land, in sulke hande!

Vier keer in die geskiedenis is daar gepoog om integreer hierdie groot land in die sfeer van Europa kultuur.

Die eerste kultuurbringers was die Indo-Germaanse mense. Hul kreatiewe werk word selfs vandag nog getuig deur hul Nordiese geboue (kliphope), en hulle oorleef in hul grafheuwels as 'n ewige monument.

Maar hulle krag was nie genoeg om tot rus te kom nie wilde volksmassas in die enorme ruimte.

Duisende jare later, in die tweede eeu v.C., nuwe nuwe boodskappers van Europese moraliteit en kultuur die gebied tussen Dieper en Dnjester binnegedring.

Hulle was Germaanse mense uit die volksfamilie van die Gote.

Weer eens die Germaanse grondeienaars en krygers het die onkultuur van die wye land verower. In 'n poging van baie eeue het hulle die groot ryk van die uitgebrei Gote van die Oossee tot die oewers van die Swart en

Machine Translated by Google

Kaspiese See, met sy wyd verspreide, onafhanklike sentrums van nedersetting.

Dit lyk asof die land vir die Europeërs gewen is lewensgemeenskap.

In hierdie tydperk egter, die rasvermenging in die Romeinse wêreldryk het reeds dreigende vorme aangeneem.

En weereens, die Germaanse volk was nie getalgewys nie sterk genoeg - en nie voldoende bewus van die moontlikhede van hul gekombineerde krag - om gelyktydig teen Rome opruk en hul oostelike flank teen Asië se volksmassas.

So het hierdie Gotiese ryk slagoffer geword van die aanval van die Hunne in die vierde eeu.

Nag en diep stilte het weer oor hierdie wye land neergesak.

Eeue het verbygegaan.

Toe het die Nordiese vuurgees egter nuwe stamme gedryf tot betekenisvolle skepping.

Selfs voor die einde van die tyd van die groot, Germaanse verkryging van nuwe grond, omstreeks 860, Vikings van die noord het die onverloste land binnegedring en 'n Vikingstaat.

Nowgorod en Kiev het die hoofstede van hierdie ryk geword en ekonomiese sentrums van die grootste belang. Die lande het weer vrugte afgewerp, landbou en handel het gefloreer.

Machine Translated by Google

Die ryk lande van die ooste en Nabye Asië, en die Europese lande het hulself aangevul in intense handel in hierdie natuurlike leefruimte.

'n Nuwe storm van verwoesting was egter aan die broei in die verre grys van die wye steppe van Asië:

Genghis Khan het sy magtige Mongoolse ryk uitgebrei van die Stille Oseaan tot Silesië. In 1224 was Kiëf verower. En toe sy leërs na die suid en wes, die lig van hierdie belowende skepping van die Vikings is uitgeblus.

Die oorblyfsels van sy bloed is in die Slawiese bevolking. Eeue lank het die land weer geslaap die skemer van kultuurloosheid.

Omstreeks 1700 het die Russiese edelman en latere Tsaar, Pieter die Grote het die poging aangewend om Rusland op Europese wyse te regeer. Maar met die numeriese veel te veel klein kreatiewe krag van die Duitsers van die Baltiese en ook van Swede af, was dit natuurlik op die lange duur onmoontlik om hierdie reuseland 'n ferm leierskap te gee staat.

Die poging het twee eeue geduur. Maar hierdie toestand het 'n dooie fasade gebly. Daaragter was versteek die vormloosheid van dosyne etniese groepe, wat tydens die volksfees in 'n kleurvolle mengsel saamgevoeg is omswerwinge van Asië na Europa.

Machine Translated by Google

Hierdie volksmengsel, geteister deur die wildheid van die steppe-rasse, was deur sy geskiedenis heen verskeur tussen kultuur en kultuurloosheid, tussen dissipline en ongedissiplineerdheid, en tussen nederige vroomheid en goddeloosheid. Dit was die gepaste moordwapen vir die ewige Jood teen Europa se Aries-Nordiese menslikheid.

As gevolg van die bloedoffer van die Russiese heersende strata in die Wêreldoorlog, die pad vir submenslikheid en die Jode was oop, en so kon Bolsjewisme triomfeer in 1917.

Die oorblywende Nordiese bloed is afgeslag, en die die begin van die Europese kultuur uitgeskakel.

Baie miljoene mense het slagoffers geword van hierdie Joodse-Bolsjewistiese[1] dronkenskap.

Wat toe in Rusland gebeur het, kan slegs geïllustreer word met 'n diervoorbeeld:

Ons huisdiere het te voorskyn gekom - min of meer baie generasies gelede - van wilde diere deur middel van teelmaatreëls.

As mens hulle weer vir 'n paar jaar wild laat word generasies, of plaas hulle in slegte hande, sal hulle in hul wildheid word selfs meer verskeurd en vreemd as hulle was in hul natuurlike wildheid.

[1] 'n Kort onleesbare woordjie lê tussen "Bolsjewiek" en "dronkenskap" in die Karl Hammer-teks.

Machine Translated by Google

Volgens hierdie beginsel, onder Joodse leierskap, is die Russiese volk doelbewus in die wildheid van pakke.

Dit is deur die duiwelse demoon van Jodedom in die vooruitsig gestel, 'n magtige trop miljoene Asiërs *wat wild gemaak is,* moet skeur Europa se mense uitmekaar.

Slegs in 'n siellose wêreld, ontneem van Nordies-Germaans mense, het Judea geglo dat dit moontlik is om hierdie donker te bereik wêreldmeesterskap.

Ons het voorbeelde in die mees onlangse tyd van die verkragte grensstate van Litaue, Letland en Estland.

Vanaf Junie 1940 het die Sowjets nie net uitgewis nie die hele Ariese heersende lae, wat tientalle vermoor het duisende in die proses, maar in Litaue en Wit Rusland het dit ook begin, *direk op die grens van die Duitse Ryk,* om Kirgisies, Kalmukke, Tartare en lede te vestig van ander nomadiese stamme.

Europa was veronderstel om nomadies te word, en sy 'n Ryk kulturele landskap sou, na 'n plunderende aanval, 'n wildernis sonder mense word.

Meer noodlottig as ooit tevore het Europa teengestaan voor *die ou taak* om die magte van vernietiging.

Net soos die mense van Europa gedurende die groot historiese besluite van die verlede het gebly, onder leiding van

Machine Translated by Google

Germaanse manne, vasbeslote om te verdedig teen die gemeenskaplike vyand, so marsjeer ook in hierdie dae, die beste deel van Europa se jeug aan die kant van die Ryk teenoor 'n oorwinning en 'n wending van die noodlot.

Nog nooit tevore in die geskiedenis het die Germaanse volk het so 'n groot leier besit soos ons vandag die goeie het fortuin om te hê.

Die doel van hierdie stryd is egter die finale oorkoming van die ewige gevaar uit die ooste.

Wat die Indo-Germaanse volk, die Gote en Vikings nie op die lange duur kon bereik nie, dit moet nou wees tot 'n besluit gebring en vir alle tye verseker.

Meer as 'n duisend jaar gelede het die Vikings geskep hul ordelike ryk in die gebied rondom Nowgorod en Kiëf, heldhaftig en op hul eie.

In dieselfde gebied veg vandag - met dieselfde dapperheid en binne die raamwerk van die Duitse gewapende magte - 'n Germaanse afdeling wat die naam Viking dra met trots, vir 'n Europese wending van die lot.

Machine Translated by Google

Die Aartsbiskop van Canterbury, die Primaat van die Kerk van Engeland het in Desember 1936 gesê:

“Ek waarsku teen die gevaar van goddeloosheid. Dit is slegs te goed bekend dat in die Sowjetunie 'n groot mens gemeenskap word verslind deur 'n aggressiewe goddeloosheid en deur die anti-Christelike leringe van klasse-oorlogvoering. 'n Mens moet waaksaam wees om te voorkom hierdie gees om ook die Engelse volk binne te dring.”

Aan die einde van Julie 1941:

“Ek treur oor die opoffering en is diep ontroer deur die wonderlike dapperheid en krag van die Russiese volk, wat die vlag van die beskawing hoog hou in die stryd teen fascisme. Ek is oortuig van julle uiteindelike oorwinning.”

Machine Translated by Google

Australiese dollar

'n Germaanse Meesteres

uit die Gislasaga

Nou het Aud Vesteinstochter die vrou by Buehl geword en het die plaas saam met Asgerd ingehaal. Sestig kop van beeste het in die stal gestaan. Dit het nie lank geduur voordat die mense opgemerk het dat sy, van al die Yslandse vroue, sekerlik die eerste was wat sorg en bekwaamheid betref nie. Van haar gedrag kon mens haar slimheid en haar herken vlytigheid, en haar ervaring in baie dinge.

Maar daar is ook getoon dat sy nooit arrogant geword het nie. Bo alle ander vroue was sy regverdig en vriendelik teenoor haar ondergeskiktes, en sy was ook vrygewig.

Gisli Thorbjoernson het dikwels onbewustelik geglimlag wanneer hy het Aud by haar werk gesien; hy het warm en gelukkig geword met die idee dat sy sy vrou geword het. Sy huwelik met haar was 'n kalm, warm lewe saam, 'n wedersydse sorg en skep vir die versterking van die klan.

Uiterlik het mens nie veel van hierdie diep band opgemerk nie: want Gisli en Aud was albei spaarsamig en terughoudend in hul uitdrukking van gevoelens, net soos hulle geleer het uit hul voorouers volgens egte Germaanse wyse.

“Om hande op die skoot te sit beteken om hulle op die verkeerde plek te sit!”, het Aud dikwels gesê terwyl sy vir haar jong diensmeisies gelag het. En die jong diensmeisies het gebloos as Aud

Machine Translated by Google

het hulle gedroom, en toe het hulle saamgewerk
dubbele entoesiasme. Aanvanklik hierdie een of daardie een waarskynlik
gemor, maar die gemor het gou opgehou.

Hoe kan mens nie ook werk nie, as die vrou self
stel soos 'n goeie voorbeeld.

Aud het lank voor dagbreek opgestaan om wrongel voor te berei en om
brood bak.

Daar was baie mede-loseerders by Buehl; almal wou
om vol te word.

En hoe goed het Aud Vesteinstochter geweet hoe om
berei kos voor!

Die klein kombuisbediende Hrefna het haar gewilliglik gehelp.

Ander take het na die vroeë werk gekom.

Toe die mans in die saal verskyn, was daar reeds
stomende pap op die tafel, en die aroma van
varsgebakte brood gevul met wye ruimte.

Aud het hulle aangespoor om saam te werk. Grappe het heen en weer gevlieg.

Ja, daar was 'n goeie gees van wedersydse geluk by
Buehl!

Een het die daaglikse werk met vreugde aangepak, en elkeen met vreugde
Die begin van die taak vorder goed.

Die buitewerk is onder die plaaswerkers verdeel,
maar in die huis het Aud en Asgerd oor die take gewaak
van die bediendes, die skrop en skoonmaak, brood bak
en voorbereidings van meed en kos.

Machine Translated by Google

In die somer is die bessies gepluk en tuinplante sorg vir - in die winter het die vroue gespin en geweef.

Pragtige, kleurvolle klere het onder Aud se lyf te voorskyn gekom bekwame hande. Verstom het die ander gesien hoe sy trek gouddraad na gouddraad deur die rooi sy van 'n feeskleredrag. Soms sou sy haar woorde rig op die diensmeisies en laat hulle haar van hul vaderland vertel, oor ouers en broers en susters.

Hulle het goed oor die weg gekom, die diensmeisies en hulle meesteres. Dikwels het Hrefna en Thorgard en Vigdis gepraat oor hoe anders was dit 'n Bruehl sedert Aud Vesteinstochter daar as vrou bestuur en geadministreer.

Machine Translated by Google

“Sterk verwag ek van die man; hy handhaaf die

die waardigheid van die wet. Maar deur genade alleen regeer die vrou.”

- Friedrich Schiller

Machine Translated by Google

Kind en Huwelik

deur Friedrich Nietzsche

Jy is jonk en begeer 'n kind en 'n huwelik.

Maar Ek sê vir jou: is jy 'n man wat sou begeer 'n kind?

Is jy 'n oorwinnaar en selfoorwinnaar,

Die meester van die sintuie, die heerser van jou deugde?

So vra ek jou.

Of spreek die dier en wellus uit die begeerte?

Of eensaamheid? Of ontevredenheid met jouself?

Ek wil hê jou oorwinning en jou vryheid moet 'n kind begeer.

Jy moet 'n lewende monument in jou oorwinning bou en jou bevryding.

Jy moet verder as jouself bou. Maar eers, vir my jy moet self gebou word, vierkantig in liggaam en siel.

Jy moet nie net vorentoe voortplant nie, maar opwaarts!

Mag die tuin van die huwelik jou daarmee help.

Machine Translated by Google

[TITEL BYGEVOEG DEUR REDAKTEUR]

Duitse denke

deur Kurt Eggers

Duitse denke stel nie onrealistiese teorieë op nie en hoop op wonderwerke, maar dit waardeer die man volgens sy belangrikheid vir die gemeenskap.

Dit meet die lewe van die individu teenoor die lewe van die geheel van die volk.

Dit meet die hede met die maatstaf van die toekoms teenwoordig.

So word die waarde van die individu klein voor die grootsheid van die gemeenskap.

So word die waarde van persoonlikheid groot in met inagneming van die voorbeeldige uitwerking daarvan op die gemeenskap.

Machine Translated by Google

'n Vader se Versoek

'n SS-kantoor het die volgende brief van die vader van 'n ernstig gewonde Nederlandse SS-man:

"Middelburg, 24 September 1941"

"Ek bevestig hiermee ontvangs van - en bedank u vir - u brief van die 15de de van hierdie maand. Ek kan u meedeel dat ek 'n brief van my seun ontvang het waarin hy my meegedeel het dat sy linkeroog so beskadig is dat hy nie meer kan nie.

sien nie meer daarmee nie."

"Hy is egter vrolik en vrolik. Ek lees oor en oor in sy briewe dat die prys wat hy vir sy Führer, is nie te hoog nie. Maar ek merk wel *een* vrees en *een* versoek in sy briewe op: die vrees om ongeskik verklaar te word vir plig. Sy wens is om voort te gaan veg vir Europa se regenerasie."

"My seun Hans het net *een* wens: om nie ontslaan te word nie, maar om sy plig êrens as soldaat voort te sit ."

"Ons wens sou wees om Hans hier met verlof te hê vir 'n kort tydjie. Die manier waarop ons Hans uitgesny is, die ergste ding wat met hom kon gebeur, sou wees om ontslaan te word as ongeskik vir diens. Daarom versoek ek u om alles te doen om dit te voorkom."

Machine Translated by Google

Uit 'n Korps se Orde van die Dag

deur die bevelvoerende generaal

Na een van die hewige gevegte aan die noordoostelike front van Jelnja, die *Foerster* -groep van die 1./SS-motorfiets bataljon - wat die missie gehad het om die kompanjie se linkerflank - is soos volg gevind:

Die groepleier, SS-Unterscharführer *Foerster,* met sy hand op die ontploffingsring van die laaste handgranaat, in die kop geskiet.

Eerste geweerskutter, SS-Rottenführer *Kialber,* met die masjiengeweer steeds teen sy skouer en 'n patroon in die loop, in die kop geskiet.

Tweede geweerskut, SS-Sturmmann *Buschner,* en derde geweerskut, SS-Schuetze *Schyma,* dood in hul jakkalsgate.

Die solo-boodskapper, SS-Sturmmann *Oldeboershuis,* doodknielend by sy masjien met sy hand op die stuurwiel, val in die oomblik toe hy was veronderstel om die laaste boodskap te neem.

Die bestuurder, SS-Sturmmann *Schwenk,* dood in sy vosgat.

Van die vyand het net een dooies gesien - halfpad lêend sirkel om die groep se posisie - binne handgranaat reeks.

Machine Translated by Google

'n Voorbeeld van die konsep van "verdediging"! In eerbied ons staan voor sulke heldedaad!

Ek het voorgestel dat hierdie name gepubliseer word op die ereblad van die Duitse leër.

Machine Translated by Google

Neutraliteit en Germaanse Poging

"...en dit stel ek duidelik - ek wil weet en hoor niks van neutraliteit nie… as ek by 'n grens kom, moet jy verklaar jouself koud of warm, want God veg teen die duiwel hier. As jy wil hê ek moet aan God vashou, kom dan aan my. Maar as jy verkies om aan die duiwel vas te klou, dan jy moet beslis teen my veg. Tertium non dabitur, Daar is geen derde opsie nie, dit is seker. Watter soort ding is dit – neutraliteit? Ek verstaan dit nie."

- Gustav II. Adolf, koning van Swede, aan Georg Wilhelm van Brandenburg, in die jaar 1630.

In hierdie weke en maande word Europa se lot vir die toekoms bepaal. Germaanse vrywilligers met gesonde instink uit die Germaanse lande van ons kontinent. het besluit om aan die kant van die Ryk te veg. Verder as dat hele volke moedig bymekaargekom het vir die stryd om Europa, selfs diegene wat nie direk bloedverwant is aan die Duitse volk nie, maar wat nou verwant is, daaraan gebonde as bure of deur 'n gemeenskaplike geskiedenis.

Aan die ander kant was en is daar state wie se posisie was aanvanklik nie duidelik nie. Hulle het gebel en gebel hulself "neutraal".

Machine Translated by Google

Met verloop van tyd het dit duidelik geword dat selfs die kleurlose houdings van hierdie ander was nie heeltemal so nie neutraal soos dit aanvanklik gelyk het; want toe dit ernstig geword het, het hulle deels *vir* Engeland en die Jode besluit, dus *teen* Europa en sy Nuwe Orde. Die heersende plutokratiese lae van hierdie "neutrale" mense het nooit regtig daaraan gedink nie neutraal gebly. Hulle het reeds, lank voor die uitbreek van die oorlog, gee hul nasionale soewereiniteit op deurdat hulle eers hul gebiede tot beskikking gestel het van die geestelike opmars van die vyande van die Ryk; d.w.s. hulle het hul nuusdienste, pers en radio oorgegee, en Geallieerde spioenasie-organisasies op hul "neutrale" grond.

Eer, trots en onafhanklikheid - wat het hierdie dinge gedoen gemeen vir hulle as net hulle vol skottelgoed ongeskonde gelaat is! Hoe trots kan daardie manne en, aan die ander kant, vroue wees wat, ten spyte van al die vervolginge, het toe reeds die idees van die nuwe bevestig millennium in daardie lande!

Maar dit wat hul ideologiese teenstanders daar genoem het neutraliteit, was op sy beste selfbedrog. Gewoonlik egter, dit was die poging om die Ryk listig te mislei en hul eie mense. Nie een van hul draadtrekkers het in 'n geglo nie langtermyn sukses van hierdie illusoriese beleid. Lank tevore hulle het hul moed bymekaargeskraap vir “die moeilike besluit” - “want

Machine Translated by Google

"ter wille van hul volk" - om die land te verlaat, het hul vliegtuie vol tenk en gereed gestaan. Hierdie jammerlike vlug was bloot die logiese gevolgtrekking van hul hele werk, net soos die besetting deur die Duitse weermag van die lande wat hulle gehad het mislei. So moes hul verlate mense in hul nood die eerste stap neem om hul situasie te verstaan. Dit beteken dat hulle moes erken dat, met die hulp van hul plutokrate, hulle was eenvoudig in die oorlog ingetrek planne van Groot-Brittanje as pionne. Hulle moes verder erken dat Engeland slegs hul onafhanklikheid gerespekteer het en die brood in hul mandjies gelaat het solank hulle nog as pionne nuttig was. Hierdie erkenning moet was bitter. So bitter soos dit altyd is wanneer 'n mens moet erken 'n fundamentele fout waarop 'n mens probeer het om sy hele bestaan bou.

Wye sirkels in die besette "neutrale" gebiede is steeds nie geneig om die situasie selfs gedeeltelik te begryp nie. Waarom en wat vir hierdie vrugtelose toestand van hardkoppige knorrigheid? Omdat ons vyande in staat was om - in *een* opsig - hierdie mense *werklik* te "neutraliseer". Naamlik, hulle het hul visie vir hul historiese, Germaanse weggeneem oorsprong, vir hul eie waardigheid, vir politieke werklikheid en die egte Europese magsverhouding. Daarin het hulle is in onlangse jare deur die Joodse emigrante gehelp uit Duitsland. In unie met hulle kon hulle

Machine Translated by Google

'n volledige verlamming van politieke denke in die klein
demokrasieë van Germaanse oorsprong bereik: elke
onbevooroordeelde, onafhanklike ontwikkeling van politieke
opinie daar is tot in die kleinste uitgedoof
oorblyfsels. Die op sigself gesonde begeerte na besittings, die
gesonde instink vir verkryging en voorspoed, was nie meer net
bedoel vir die ondersteuning van die lewe nie, maar eerder
verhef tot die inhoud en doel van die lewe self.

So moes eer en trots belemmer word. Wie ook al
in hierdie lande, wat hulself geroem het op die besit van "vryheid
en menseregte", die vryheid geneem het om anders te dink en
op te tree as die stelsel,
as die "samelewing" of as die massas, is geboikot en
ekonomies geruïneer. So het die handelaar se gees opgestaan
en elke herinnering aan die heroïese oorsprong van die versmoor
Germaanse volke sowel as die wil vir duidelike besluitneming. Een
het net vir die dag geleef en sy kop in die sand gesteek.
Gevolglik het mens nie eens vaagweg geglo dat daar eendag,
en inderdaad in die nabye toekoms, besluite geneem sou word nie.
geëis waarmee mens nie kon *wegpraat* of *afkoop* nie
geld.

Dat hierdie gees van laksheid en oneer nie
Die feit dat die mense heeltemal besmet word, word bewys deur
die dapper mans en vroue wat reeds baie vroeg hul
besittings en hul bloed vir die oorwinning van die a

Machine Translated by Google

Nasionaal-Sosialisme in hul lande. Nie die minste was hierdie boerekringe, dus mense wat nie soos eendaginsekte leef nie, maar eerder gewoond is daaraan om oor te kyk verskeie generasies, of dit nou met plante is, of dit nou met die teel van diere, of dit nou met hulself van erfplaas tot erfplaas is. Hierdie Nasionaal-Sosialiste het nie net uitgespreek dat neutraliteit nooit regtig in hierdie lande bestaan het nie, en dat hierdie lande was aan Groot-Brittanje gebonde. Nee, hierdie Nasionale Sosialiste het verder gegaan: die ruimtelike bande van hul lande, die dieper insig in die historiese verbande en die egte Europese magsverhouding het hulle gelei tot die volgende erkenning: Neutraliteit is in daardie oomblik moreel onmoontlik wanneer 'n bloedverwante volk vir die lewe van hulself en van hul broers veg. Volgens hierdie erkenning het duisende vrywilligers van hierdie Germaanse lande wat aan die Ryk grens, het toe na die front gestroom. Hul bloed, wat vloei vir die gemeenskaplike stryd, sal eendag die Germaanse state onlosmaaklik saambind. weer.

Ons, Duitsers en “neutrale”, moet egter besin en probeer om die volgende te verbeel: Hoe sou dit staan met die eer en die agting van hierdie "neutrale" mense as hierdie vrywilligers het *nie* uit hul geledere gekom nie?! Hierdie vrywilligers het deur hul pogings en as die eerste

Machine Translated by Google

het die poorte van hul lande oopgemaak om toegang tot 'n nuwe, groot bestemming toe te laat. Deur hul duidelike standpunt vir die Ryk as die lewegewende sentrum van die vasteland, het hulle hul mense bevry van 'n eeue lange toestand van
isolasie en feminisering. Hierdie vrywilligers het geneem
sorg dat die geskiedenis van hul lande in die toekoms meer as 'n geskiedenis van die materiële genot van die lewe sal wees. Die geheel van die "neutrale" mense sal eendag - as hulle
erken hierdie oorlog as die beslissende keerpunt in *hul* lewensgeskiedenis ook - erken openlik dat die heldedom en die opofferingsgevoel van hul jong seuns die grootste daad in hul geskiedenis in eeue was.

Machine Translated by Google

Aan die Eerste

Uit die eerste toespraak van die destydse bevelvoerder van die I./SS Nordland aan die eerste Deense vrywilligers van die bataljon op 25 Junie 1940:

Julle Deense Nasionaal-Sosialiste sien onder mekaar en in Duitsland dieselfde bloed. Bloed, ras is sterker as taal en etnisiteit.

Taal en etnisiteit moet voortleef, vry en onbeperk, in 'n nuwe Germaans-geleide Europa, maar hulle moet nooit weer Germaanse mans verdeel of selfs maak nie hulle in vyande.

Dit is die begin van 'n nuwe, groot era.

Jy het dit verstaan.

Jy wil saamveg teen die doodsvyande van die swastika, teen die Jodedom van die hele wêreld en die vele magte wat daardeur mislei word.

Jy is die eerste van die verteenwoordigers van Noordelike Germania, wat - tot eer van julle volk - die pad na Duitsland, die kampioen in die stryd.

Jy het die trots en die eer om te dien en te veg in sy wag onder die grootste man van alle tye, onder Adolf Hitler!

Machine Translated by Google

Eendag sal kinders en kleinkinders van jou sê:
“Hulle het behoort aan die aanvanklik baie min wat besef het waarvoor hierdie wêreldstryd gevoer word, en *wat nie Germaanse broersbloed verraai het met 'n lafhartige neutraliteit.”*

Machine Translated by Google

Germaanse Verlange

In elke egte, Germaanse man die ou Viking verlange leef vandag nog voort; die soeke na die groot avontuur van die lewe, die stryd ter wille van stryd. Hierdie begeerte na avontuur dryf die Germaanse man tot stuur die skip van sy lewe na die hoogtes van gevaar bestaan om daar sogenaamde lot uit te daag vir 'n tweestryd. In die stryd met die noodlot bewys die hart hoe sterk is dit, en die siel van die kryger wat weg is om te veg hoeveel dit van Nordiese bloed is.

Jou eie hart, om jou eie siel te vind, is dus die die finale doel van hierdie Germaanse verlange. Dit wat ons bring terug huis toe van die reis na die groot avontuur is wat ons vandag nog in ons taal noem - ervaring!

Iemand wat nog nooit aan die groot oorlog deelgeneem het nie die aarde sal dus nooit in besit daarvan kom nie ervaring wat 'n mens slimmer, meer volwasse maak, en sterker. Daarom verag die Nordiese man die "'n Man agter die stoof" hoekom klou hy aan 'n vrou se romp vas? en wat nooit “van ver af kan terugkeer” nie.

Ware begeerte na avontuur moet nie verwar word nie met begeerte na buit. Die ware kryger doen dit nie

Machine Translated by Google

ontheilig sy hart ter wille van buit: aan die oorwinnaar val natuurlik die besittings van die verslane!

In die heldhaftige liedere van ons Nordiese ras word geen man gevier as voorbeelde van dapper lewe wat presteer nie agting op grond van hul besittings, eerder juis diegene wat, sonder kommer, die sprong na die onbekende gewaag het, wat die stryd aangepak het, en wat in staat was om weeg hul hart.

Die houding waarmee hulle die beslissende swaard gegee het hou - of as hulle 'n sterker vyand teëgekom het - dit alleen ontvang het belangstelling werd was.

Die grootheid van 'n man se hart is in teenstand bewys, in rebellie “Nietemin” teen die omgewing. En wie ook al die stempel van sy testament op die omgewing, selfs al was dit in die dood, was 'n "held". Hierdie ideaal Beethoven in staat gestel, in 'n tyd toe doofheid (die ergste) lot vir 'n musikant!) het hom al hoe meer getref, om te praat die rebelse en trotse woorde: Ek wil in die noodlot se kake reik!

Die man wat terugveg, wat dit waag om teen 'n toestand wat hom wil buig of breek, is meester, nie skepping nie, van sy lot.

Die Germaanse hunkering na beproewing het geboorte gegee aan die kreatiewe begeerte na avontuur, waaruit die Vikings

Machine Translated by Google

het hul - nie vernietigende, maar presies die teenoorgestelde, kultuurbringende en staatskeppende - oorlogsekspedisies onderneem.

In die stryd om kennis het die Germaanse navorsers en ontdekkers, kunstenaars en geleerdes het het hul wonderlike werke geskep, waarsonder daar vandag geen kultuur, geen gemeenskapslewe, geen beskawing.

Die man van die Noorde word tot daad gedryf om te sy wese bewys, om sy sterk punte te ontwikkel. Hierin sin wen hy sy "ewigheid". Want so staan dit geskryf in die *Edda,* “ewig alleen is die beroemde dade van die dood”! Sonder verhoor is daar geen moontlikheid vir 'n daad wat bewys waarde. Sonder gevaarlike poging, geen bevestiging nie van die egtheid van die winkende verlange!

Wie ook al 'n voorbeeld vir sy kamerade word deur 'n bevestigende daad, leef in hul geheue voort, bly onvergeet, besit roem van daad en is vandaar “ewig”. Die Germaanse verlange bereik 'n hoogtepunt in die eis vir 'n “ewigheid” in hierdie wêreld, wat gebonde is aan die lot van die ras. Die Nordiese mens kan slegs vir sy ras, en in hierdie ras veg, liefhê, sterf en ewig wees. Elke avontuur, elke gereedheid vir oorlog, elke risiko alleen het betekenis as dit die ontwikkeling van krag van die ras dien, en dus uiteindelik die nastreef

Machine Translated by Google

doel om vrugbaar te word. Dit is die positiewe
betekenis van die kreatiewe, Germaanse rusteloosheid.

Daar is ook die instinktiewe, vernietigende rusteloosheid van
die nomades, 'n begeerte na avontuur wat geen besit nie
kreatiewe sterkpunte: ons vind sulke buitjagters onder die
Oosterlinge, hoofsaaklik onder die Jode. Ons verag hulle
as gevolg van die trotse selfbewussyn van ons ras,
wat die swaard swaai om take te voltooi.

Hierdie oorlog het ons Germaanse manne groot dinge gebied
kreatiewe take. Voor ons lê Europa, wat moet wees
bevry van sy verdeeldheid, van sy "magiese slaap" - in
wat dit deur okkulte, internasionale magte gesink is -
as dit 'n nuwe tuisland vir ons moet word.

Ons lag met afkeer oor die misverstand van die
mense wat gister vasgevang is, wat nie in staat is nie
verstaan die betekenis van hierdie stryd, en wie
wil ons dalk as "mal mense" beskou.

Ons weet dat ons sterk is in ons geloof, dat ons van
die komende tyd, wat môre en die dag daarna sal
behoort aan ons, dat die toekoms ons s'n is. Ons wil geen genade hê nie,
eerder geregtigheid! Daarom het ons die soldate geword
van die Führer, wat Europa se Nuwe Orde onderneem vanaf
die standpunt van die regte van die jongmense.

Onder ons voorouers is dit reeds as 'n
eer om toegelaat te word om onder 'n heldhaftige leier te veg. Ons

Machine Translated by Google

is gelukkig, nie net om toegelaat te word om in 'n tyd te leef wat word gekenmerk deur die grootste heldhaftige opstand van Germaanse mans, maar om die soldate van die Führer te wees wat het die swaard aan Germaanse verlange gegee.

Wat gister nog 'n droom was, het vandag geword werklikheid. As ons gister nog verlang het na beproewing en passievolle daad, dan het die Führer ons vandag die historiese uur van beproewing. Ons weet dat die komende Europa sal so sterk wees solank die Germaanse wil tot mag, deur die Führer wakker gemaak, bly lewendig en wakker.

En dit is aan ons om keer op keer ons te veroorsaak verlangens, ons begeerte na avontuur, ons gereedheid en ons bevestiging om in te vloei in die stryd om die lewe-reg van ons ras.

Machine Translated by Google

Die Makliker Pad

Daar was 'n eenheid SS-manne in 'n klein dorpie in Sleeswyk-Holstein. Hierdie manne was gehard deur baie gevegte. Hulle is hul vrouens en kinders wat bewustelik geleef het in ooreenstemming met die orde se wette, wat deur die Reichsführer-SS aan hulle gegee is. Een dag het 'n jongman met die naam Kretzschmer na hulle en gevra om by die eenheid aan te sluit. Maar wie ook al wil om by die SS aan te sluit, moet eers nagegaan word om te sien of sy persoonlikheid is geskik vir die vereistes van die bestelling. Kretzschmer het erken dat 'n regsgeding aan die gang is teen hom. Maar hy was vas oortuig van vryspraak. Daarop het die SS-eenheidsleier Brodersen die versoek uitgestel tot die hof se beslissing.

Na 'n paar weke het Kretzschmer weer verslag gedoen. Hy het die hof se beslissing aangebied - 'n duidelike vryspraak. By die Terselfdertyd egter, SS-man Petersen, wat in die dieselfde gebied as Kretzschmer, het voor die eenheid verskyn leier en gesê: “Eenheidsleier, ons moet hierdie man verwerp; in my oë is hy 'n lafaard.” Hierdie beskuldiging was ernstig en die eenheidsleier Brodersen het skielik na Petersen en het skerp gesê: “Sy eer is weer eens aangewys vasgestel, het die hof beslis en hom vrygespreek.

Machine Translated by Google

Hoe wil jy jou streng oordeel regverdig?”

Petersen het gesien dat die eenheidsleier, wat welbekend was vir sy besonder regverdige aard, was kwaad oor sy beswaar. Maar sy houding was ferm en sy blik was vry soos hy geantwoord het: “Volgens die wette van die staat is Kretzschmer vrygespreek; maar volgens die ongeskrewe wet van die SS, moet ek hom skuldig bevind.”

Toe het Petersen verslag gedoen oor wat hy uitgevind het Kretzschmer net 'n paar uur vroeër:

"Jy weet dat hierdie gevaarlike 'n paar maande gelede mede-Josef Mamzak het na Neumuenster verhuis - van wie dit was nooit duidelik of hy aan die rooies behoort het of nie. aan die reaksionêres. Selfs al is ons 'n halwe dag hier reis weg van Neumünster, ons het almal nietemin gehoor van die aanval deur hierdie Mamzak teen Gertrud Jensen. Volgens die getuienis van die hof, Kretzschmer was nie 50 meter van die toneel af nie die misdaad. Daarom het die aanklaer vermoed dat Kretzschmer het aan die aanval deelgeneem. Intussen, Kretzschmer kon sy onskuld in hierdie verband bewys, en daarom het die hof hom vrygespreek. Vir die staat en die algemene publiek, dit was die einde van die saak, maar nie vir ons SS-manne nie! Want, as 'n ordentlike kêrel, Kretzschmer moes die meisie gehelp het. Hy het dit nie gedoen nie. Daarom, hy is 'n lafaard.”

Machine Translated by Google

Eenheidsleier Brodersen se heerskappy was, kalm en onder alle omstandighede
omstandighede, om eers die beskuldigde aan te hoor voordat jy oordeel.
Daarom het hy nou Kretzschmer laat inroep. Hy moes
erken dat hy saam met die ruwe Mamzak gedrink het
en verfoeilike stories oor vroue vertel. Nadat hulle vertrek het
hy het onmiddellik van hom geskei. Hy het inderdaad later gehoor
die meisie skree, maar omdat Mamzak bekend was as 'n
gewelddadige man met 'n mes, hy het nie gelyk aan hom gevoel nie.
Daarom het hy sy eie pad gegaan.

Die eenheidleier het uiterlik kalm gebly. Sy antwoord
was koel en afwysend: “Kretzschmer, die noodlot het jou ingesit
voor 'n besluit in daardie uur: om die moeilike pad te loop
sonder om bekommerd te wees oor die gevaar vir jouself en om te staan
deur die meisie, of om die makliker pad te kies om jou te beskerm
eie bene. Onlangs by die Rykleierskapskonferensie het die Reichsführer
ons weer vertel dat die SS-man moet
besluit altyd vir die moeiliker pad. Jy kon nie
doen dit, daarom verwerp ons jou.”

Machine Translated by Google

’n Mens sondig nie net teen lojaliteit en eer wanneer 'n Mens, deur onaktiwiteit, laat die eer van jouself of van die SS om skade te ly, veral as 'n mens dit nie doen nie respekteer die eer van ander, of bespot dinge wat heilig vir ander, of staan nie, manlik en fatsoenlik, op vir die afwesiges, die swakkes en die weerloses.

- Ons Reichführer, 1935

Machine Translated by Google

Baie dinge

deur die Reichsführer SS

Baie dinge kan in hierdie wêreld vergewe word, so leer ons die SS-man, maar een ding kan nooit vergewe word nie: ontrouheid. Hy wat lojaliteit verbreek, sluit homself uit ons samelewing uit.

Dit is so, want lojaliteit is 'n funksie van die hart, nie van die kop nie. Die kop mag dalk fouteer, en dit is soms skadelik, maar dit is nooit onherstelbaar nie. Die hart, aan die ander kant, moet altyd dieselfde ritme klop, en wanneer dit stop, sterf 'n man op dieselfde manier as wat 'n volk sterf - wanneer dit lojaliteit verbreek.

Ons praat hier van lojaliteit van elke aard: lojaliteit teenoor die Führer en dus teenoor die Duitser en

Germaanse volke, en aan hulle wysheid en hulle weë; lojaliteit aan die bloed, dus aan ons voorouers, ooms en aan ons klan of etnisiteit; lojaliteit aan ons kamerade; en uiteindelik lojaliteit aan die onveranderlike wette van goeie broodmaak - van netheid en ridderlikheid.

'n Man sondig teen lojaliteit en eer nie net wanneer hy passief toelaat dat sy eie of die Schutstaffel se eer in die gedrang kom nie, maar bowenal wanneer hy versuim om die eer van ander te respekteer, wanneer hy dinge bespot wat ander heilig hou, of wanneer hy onmanlik en onwelvoeglik versuim om die swakkes, die hulpeloses en diegene wat nie teenwoordig is om hulself te verdedig nie, te verdedig.

Machine Translated by Google

Die Drievoudige Seël

deur Dorothea Hollatz

As gevolg van die groot hoeveelheid werk, moes 'n mens versuim het om die jong vrou voor te berei vir die verskyning van haar man, wat tydens die veldtog teen Engeland ernstig gewond in die hospitaal afgelewer is, of
om die aard van sy wonde voldoende aan haar te verduidelik. Toe die verpleegster die deur van die kamer oopmaak, wat hy gedeel met twee ander gewonde mans, die vrou het gestaan hulpeloos tussen die beddens, want al drie mans het verbind koppe en sy kon nie hul gesigte sien nie. Die verpleegster het gehelp haar deur na die venster te beduie en na die naambordjies aan die kop van elke bed te wys, waar 'n mens kon lees wie agter die mummifikasie weggesteek gelê het. En so
die vrou moes glo, as gevolg van die naamplek, dat
die bewerginglose figuur voor haar was haar man,
wie sy twee nagte besoek het. Sy het oor hom gebuk, hom saggies geroep en haar hand aan sy regterkant geplaas
hand. Daar was 'n beweging, 'n sluiter het deur die liggaam, maar hy het stilgebly. Hy het sy tweede hand geneem onder die komberse uit. Albei was ongedeerd. Die verpleegster het 'n stoeltjie na die bed vir die vrou gestoot en haar gevra om nie om langer as tien minute in die kamer te bly.

Machine Translated by Google

Terwyl die vrou albei haar man se hande vasgehou het en het nie gewaag om enige vrae te vra nie, omdat sy gevrees het dat sy geen antwoord sou kry nie, en miskien boonop omdat sy haar lewenskameraad en vader van haar moes erken kinders deur sy hande alleen, nie deur sy oë, mond of spraak nie, het 'n verskriklike vrees in haar hart ontstaan dat hy vir altyd van haar weggeneem sou word en miskien reeds nie alles was nie daar. Sy wou die ander man, aan die ander kant, vra van die kamer, wat met haar man gebeur het, maar dit die ander man sowel as die derde het almal bewegingloos gelê met verbindte koppe, en niks het aangedui of hulle, onder hul swaar verbande, kon hoor of praat nie. So sy het 'n rukkie gesit en nie geweet wat om te doen nie.

Die gewonde man, wat die behoefte gevoel het en hulpeloosheid van sy vrou, het sy hand opgelig en drie keer met sy ring op die glasplaat van sy nag geklop tafel, wat, soos dit onmiddellik geblyk het, dieselfde was as 'n versoek, iets soos: "Help my, kameraad, u weet dat ek nog nie kan praat nie."

In elk geval, die drie klop is gevolg deur 'n menslike, selfs al is dit moeilik om te verstaan, stem van die teenoorgestelde muur, en uit die wit omhulsels het 'n te voorskyn gekom stem, kort en gedissiplineerd asof hy 'n bevel uitvoer: "Veronderstel om jou in te lig dat ons almal in die

Machine Translated by Google

gesig." En skaars hoorbaar het dit daarna gemompel: "Nou ons is nie meer mooi nie."

Terselfdertyd, asof dit 'n begeleiding van hierdie noodlottige woorde was, het haar man se hand teen sy voete gevoel. vrou se arm, oor haar skouer na haar kop toe, en haar gesig na sy hand getrek. En so, vasgeknyp in die vertroude en beskermende palm, het haar hart kalm geword weer, en sy het begin praat.

Sy het lukraak gepraat oor die klein, onbeduidende gebeure van die daaglikse lewe; sy het nie beplan om oor enige van hierdie dinge te praat nie, behalwe miskien die nuus dat dit goed gaan met die kleintjie. Sy het gepraat van die appelboom in die voortuin, van die weer buite, van die gesondheid van sy klein kanarievoëltjie by die huis en oor die binding op die nuutste Goethe-uitgawe. Dat 'n dogtertjie vir 'n vriendin gebore is en dat die rose in die park. Sy het sonder ophou gepraat, saggies, amper soos 'n liedjie, en het nie eens geweet of hy dit gehoor het nie. In elk geval, die druk van sy hand op hare het gelyk of hy dit verraai het haar woorde geabsorbeer.

Toe sy sien dat die tyd verstryk het, het sy gevoel gedwing om hom nou uiteindelik die noodsaaklike te vertel, om te maak hom die belangrike ding verstaan, en sy het vir hom gefluister dat sy hom nou regtig liefhet, dat hy nie moet nie bekommerd wees oor die wonde of die letsels, dat 'n ware letsel is

Machine Translated by Google

gepas vir 'n koninkryksman en so aan. Sy moes regtig maak
'n poging om dit saggies en amper onverskillig te sê, maar
sy het geweet hoeveel dit hom behaag het. En toe sy hand
weer na haar teenwoordigheid gevoel, as 'n dankie of groet,
Sy het haar lippe in die oop palm geplaas en dit drie keer gesoen
keer, vinnig en asof in 'n speletjie, sodat hy nie sou nie
haar skok ervaar. Die ander hand het dieselfde ervaar,
en toe het sy albei hande bymekaar gesit en opgestaan.

***

Toe sy weg is, het sy 'n ander man agtergelaat, wat
weer met hoop en geluk na die toekoms gekyk.
Die houding van die vrou het die offer van die man sy
finale en groot betekenis. Daaruit het sy krag gegroei en
genesing. Die lojaliteit van sy vrou het hom teruggegee die
moed om te lewe.

Machine Translated by Google

Die mens se beste kameraad is die (vroulike) kameraad.

- Gorch Fock

Machine Translated by Google

'n Oorlogsverhaal oor die groot liefde van ons moeders

Haar Seun

deur EK

Dit was lente toe die nuus tot haar gekom het dat haar seun was onder die vermistes in aksie.

Die kastaiingboom onder die kombuisvenster het nie enigiets van lyding en dood weet. Dit het geblom vreugdevol ten spyte van die moeder se trane. Die buurvrou probeer om so gereeld en soveel as moontlik te troos.

"Om te vermis is geensins so erg soos om te val nie, mev. Schroeder. Kyk net: Eendag sal jou Willi kom huis toe met sy vrolike gefluit! Dit het al dikwels gebeur. Net verlede week deur Mev. Wendlowski: haar Max, wat ook was vermis, was slegs in die been gewond en geneem gevangene totdat ons dapper manne hom weer bevry het…"

Die bejaarde vrou het geknik.

"Hy het my belowe, my Willi. Hy sou terugkom, hy gesê. Indien nie met Paasfees nie, dan met Pinkster, en indien dinge steeds is nie stil teen daardie tyd nie, dan beslis wanneer die kastaiings herfs, waaruit hy altyd skepe vir jou kinders gekerf het. Onthou u, mevrou Richter?…"

"Ja…" fluister die buurvrou, en toe vlug sy van die rigiede kalmte van die gryskop vroutjie.

Drie maande later het mev. Schroeder steeds gewag vir haar seun. Sy het nie geglo dat hy dood kon wees nie.

Machine Translated by Google

Voorheen het sy slegs Sondag treinstasie toe gegaan
en het haarself op die bank voor die platform gaan sit in
die middagure, om te wag vir iets wat
sou weer vreugde in haar eensame lewe bring.

Willi sou nog eendag hier aankom en hy sou wees
baie bly om opgetel te word. Miskien sou hy
lank siek of gewond was.

Vandag het die verwarde vrou haar Sondagsrok aangehad
die middel van die week. Vandag was haar seun se verjaarsdag.
Daar was 'n vaas met blomme in sy kamer, sy klein tafeltjie
en boeke is opgeruim en vars linne is op die
bed.

Jammer dat die bankie by die treinstasie reeds was
vandag besig. Moeder Schroeder het teruggestap en
opgewonde voor die platform. Net toe 'n trein
het uit die weste aangekom. Sy het na die vloed van reisigers gestaar
wat deur die hek gekom het. As hy huis toe sou kom
vandag, op sy 25ste[de] verjaarsdag, haar Willi, dan alles
sou goed wees. Alle eensaamheid, alle verlange, alle wag en
bekommerd oor haar enigste kind…

Iemand het die klein, uitgeteerde vrou gestamp. Swaar
bagasie het gekletter en begin gly, 'n kierie het die
grond hard, en 'n stem het uitgeroep: "Stadig jongman,
moenie val nie!"

Maar moeder Schroeder het reeds vasgegryp en
styf vasgehou. 'n Veldgrys soldaat was langs haar, sy jas

Machine Translated by Google

gekreukel, sy pet verbleik, bo die uitgeteerde skouers die rugsak hoog gepak, 'n blonde mop en kinderoë, blou, helder, soekend, sy arm verbind en moeisaam een been sleep.

"Willi!" stotter moeder Schroeder onvas.

Verras, lig hy sy kop op. 'n Verleë glimlag het op sy maer gesig verskyn. "Hoe ken jy my naam?"

Sy het steeds sy arm vasgehou. Die stem was vreemd. Maar die kop, die geliefde kop met die blinkende oë, liewe hemel, die oë was inderdaad dié van haar seun.

"Moet ek… moet ek jou help om iets te dra?"

Nou het hy regtig gelag. "As jy wil, maatjie, die hitte maak mens swak, wanneer mens in 'n hospitaal vir 'n lang tyd. Maar jy neem my, klein moeder, selfs al is my naam Willi."

Sy het glad nie geantwoord nie. Sy het langs hom geloop en die bondel wat van grys lap gemaak is, gedra. Hy het net gemaak stadige vordering en sy moes hom dikwels ondersteun.

"Dis goed om so opgetel te word. Dankie, maatjie." As jy net so gaaf sou wees en vir my sê watter trein ek moet na Karlshorst neem. Ek ken nie my pad nie hier. 'n Neef van my lyne in Karlshorst. Waar moet een keer, as mens nie meer 'n tuiste het nie, maar verlof het, miskien vir altyd… vir my hand… kyk daarna, maatjie!"

Machine Translated by Google

“Klein ma” is wat sy gehoor het. Haar vingers het gegly oor die stywe pols, strelend, versigtig. “Kom, kom seun. Net langs die straat hier en dan is ons daar.”

Hy het twyfelend opgekyk. “Ons is reeds by Karlshorst?”

“Nee, my seun, dis waar die huis is!”

"Huis?"

Hy het die ondenkbare woord herhaal. Wat gaan aan? aan met die eienaardige vrou? Miskien was sy nie heeltemal reg in die kop? Maar die manier waarop sy gepraat het en het na hom gekyk, niemand het hom nog ooit so gesien nie sy hele, arm, weeslose lewe.

“Maar ek is eintlik iemand anders…”

“Kom, man!” het sy net aangedring, en haar trane het gevloei na lang gevoelloosheid vir die eerste keer in 'n kalmte, verlossende rivier. “My Willi is vermis, en vandag is syne verjaarsdag. Ek het vars linne op sy bed gesit en 'n kersiekoek. En, wel… wel, ek het gedink, ek wou… kom, my seun, jy het geen ma nie en ek geen seun nie. Dit gaan goed saam.”

So het die jong, vreemde, hawelose soldaat saamgegaan.

Hy het soos 'n oorwinnaar geloop ten spyte van die kreupel been.

Moeder Schroeder het iets gehad om voor te sorg en om te liefde, en dit is die noodsaaklikste ding vir 'n vrou.

Machine Translated by Google

Publikasiejaar
1942

Machine Translated by Google

Houston Steward Chamberlain

Houston Steward Chamberlain is op 1 September gebore 9, 1855 in Southsea by Portsmouth in Engeland. Sy jeugjare het aanvanklik in Versailles deurgebring. Nadat hy in verskeie lande, veral in Switserland, gebly het, het hy sedert 1885 in Duitsland gewoon. In die jaar 1908 het Chamberlain getroud met Eva Wagner, die jongste dogter van Richard Wagner. In 1909 het hy na Bayreuth verhuis, waar hy tot sy dood op 9 Januarie 1927 gewoon het.

Van opvoeding en beroep was Chamberlain 'n natuurwetenskaplike. As sodanig het hy die eerste fundamentele werke oor die rol van die menslike rasse in die verloop van geskiedenis. Met hierdie werk het hy ook 'n onbevooroordeelde evaluering van die Duitse wese en sy politieke missie in verkry die wêreld. Die feit dat dit die stem van 'n buitestaander was, veral dié van 'n redelike Engelsman van een van die vooraanstaande families van die eiland, het die gewig van sy geskrifte verhoog. Saam met hulle het Chamberlain vooruit gehardloop sy tyd, en het ook misverstaan gebly in die Duitsland van die eeuwisseling. Adolf Hitler het geskryf in 1924 in “Mein Kampf” dat die amptelike kantore van die Duitse regering die kennis van een Houston Steward Chamberlain onverskillig oorgeslaan het.

Machine Translated by Google

Daardie feit kon Chamberlain net so min skud as Duitsland se ongeluk in die Wêreldoorlog. Tot sy dood het hy oortuig gebly van die groot sending van die Ryk. Na sy mening kon slegs in die Ryk 'n werklik groot, effektiewe teenstander teen wêreld-Joodse volke te voorskyn kom, en sodoende die redding van die oorblywende mense begin.

Machine Translated by Google

Land van Vryheid

deur Houston Steward Chamberlain

Gedurende die Wêreldoorlog een van die min vrye Engelse manne, Houston Steward Chamberlain het die volgende geskryf onder die titel *Duitse Wêreldbeskouing:*

Dit is van die belangrikste belang dat 'n redelike, volledig Engelse Engelsman van liberale oortuiging, wat egter 'n ontsaglike, diepgegronde kennis gehad het - *John Stuart Mill* - verklaar rondom die middel van die 19de eeu^{de} eeu:

“Slegs in Duitsland weet mens watter vryheid van die gees is!” Ek vra jou om goed op te let: “slegs in Duitsland!” Dit was 'n eerlike wysgeer! Hy bevestig wat die beste Duitsers almal geweet en gesê het, maar wat baie van ons – verlei deur politieke passie, mislei en geestelik kleurblind geword het. - weet nie, verstaan nie en wil nie erken: dat Duitsland alleen op aarde die toevlugsoord is van 'n ware vryheid… Hierdie vryheid word aarde toe gebring deur sekere mense as 'n eiendom van die siel. Dit kan nie geskenk of weggeneem word nie.

Die mens is vry, mens word nie vry nie - tensy mens beskouings as 'n "wording" van die ontwikkeling van die saad na bloei, wat miskien vertraag of onderdruk word deur

Machine Translated by Google

eksterne hindernisse. Geen mens kan vryheid aan 'n ander gee nie, maar hy kan hom die pad daarheen wys.

Ons agbare Klopstock gee die korrekte Duits definisie van die konsep wanneer hy sê: "Wie ook al self dink, en selde naboots, is 'n vry man." 'n Onfeilbare teken van hierdie Duitse konsep van innerlike, ware vryheid is die onvoorwaardelike respek vir die vryheid van elke ander man… Goethe sê: "Ek kan net vreugde vind in daardie man wat weet wat vir homself en vir ander nuttig is, en wie werk om sy grille te beteuel."

Dit is die belangrikste punt! Want as John Stuart Mill sê dat mens slegs in Duitsland verstaan wat vryheid is van die gees is, dan kan ons byvoeg: dat dit is omdat slegs in Duitsland beskou grilligheid as die teenoorgestelde van vryheid, en erken grilligheid as die vernietiger van vryheid.

Verder is dit baie betekenisvol dat Goethe sê: "werke" om sy grille te beperk… Dié verdien dit om te wees vry genoem wat die neiging gegee is om teen te veg hul eie grille: vir alle ware vryheid - van die individu sowel as van die totaliteit - rus op die rotsagtige helling van self-beheer en selfrigting. …Duitse vryheid kan nie wees nie geskenk, lê dit as 'n eienskap in die siel en moet gewen word deur innerlike stryd en innerlike volwassenheid; dit is 'n daad, 'n blywende houding…. dit is 'n geleefde wêreldbeskouing. Die die onderskeid van hierdie Duitse vryheid is opvallend,

Machine Translated by Google

waar 'n mens ook al vir vergelyking mag soek: Die *Fransman,* byvoorbeeld - aangesien hy sy Hugenote verdryf en sy Frankies-Germaanse adel uitgemoor het - weet glad nie wat die konsep van "vryheid" beteken nie; hy sien dit eerder bloot as die grensloosheid van die grilligheid van die individu, dus die teenoorgestelde van ware vryheid.

Wie ook al in Frankryk gereis het, het daar in alles gevind gebiede, wat losbandigheid versprei.

Boonop: wie ook al *gelykheid* wil hê – en dit is die oorheersende passie van die Franse – kan nie vryheid wil hê nie; want *gelykheid is die gedwonge heerskappy van die gelykmakende wil van die stomme meerderheid,* in die verbod van elke onderskeidende, spesiale wese.

Veel interessanter is egter die vergelyking met die grootliks bloedverwante *Engelse,* wat vandag nog steeds (1914), te midde van die heersende verwarring, lyk vir die meeste na die goeie voorbeeld van vry mense - en wat hulself ook as sodanig beskou. 'n Goeie analise behoort tot die bewys dat die Engelse ver agter die Duitsers staan, en in werklikheid slegs 'n misleidende voorkoms van politieke besit.

vryheid. Soos alle seevarende mense - soos die inwoners van die Duitse kusgebiede ook - die werklik gevormde Engelse mense besit in 'n groot mate die eienskap van selfvertroue; dit is 'n "staan-op-eie-voete" en selfstandigheid. Dit gaan uiteindelik terug na die gebruik van die daaglikse stryd teen die vernietigende.

Machine Translated by Google

elemente. So word dapperheid, waaksaamheid en deursettingsvermoë gekweek. Slegs 'n dwaas kan ontken dat hierdie volk uitstekende manne gehad het, het en sal aanhou hê - want die gegewe omstandighede sal hulle voortdurend ontwikkel.

'n Skotse digter van die 14de eeu^{de} eeu het gesing: “Vryheid is om word hoër geprys as al die goud op aarde.” So mens sien dat die edelste konsep van vryheid kon is voortgebring uit sulke natuurlike neigings. Maar die geskiedenis het dinge anders gerig. Terwyl Duitsland die moeilikste toetsskool ooit ervaar het om 'n volk te trotseer, en meer as genoeg geleentheid gehad het om te leer hoe om "grillendheid te beperk", het Engeland, omring deur die beskermende seë, het presies die teenoorgestelde ervaar: sodra dit het innerlik kalm geword, die hele wêreld het oopgestaan vir plundering en onderdrukking. Die leidende beginsel was van toe af: die Engelse as 'n vrye volk, alle ander mense godgegewe buit - laat dit vandag wees, laat dit môre wees.
Van daardie oomblik af was Engeland se politiek in wese plundering. Maar ons het gesien dat – volgens die Duitse wêreldbeskouing – vryheid ook die voorwaardes stel.
respek vir die vryheid van ander: reeds hiervandaan
oorweging word getoon dat so 'n rowervolk kan
nie regtig vry wees nie.

Sy veelgeprese parlementêre regering het nog altyd die heerskappy van 'n minderheid gedien: die parlement is nog nooit toegelaat om buitelandse sake te bestuur nie, en dit het ook nie 'n ...

Machine Translated by Google

beslissende stem met betrekking tot oorlogsverklarings of vredesverdrae; 'n baie klein kliek van min of meer donker here regeer vandag despoties, manne wat nou afhanklik is van die geldmagte en die deeglik verrotte, kriminele pers.

So onvolledig as wat dinge in die Duitse staat (van) mag wees 1914), dit troon berge hoog oor die Engelse in met inagneming van menslike respek, menswaardigheid en menslike vryheid. Van die begin af het die Engelsman onder vryheid verstaan die gebrek aan pligte teenoor die staat, niks meer nie. Reeds in die hoogtydperk van die groot Engelse rewolusie was daardie hoofwerk "opperheerskappy van die volksvergaderings" (Lilburne, 1643) het verklaar dat gedwonge militêre diens moet nooit ingestel word nie, omdat dit vryheid sou opskort. Enige morele verbinding tussen die individu en die totaliteit ontbreek dus. Op grond daarvan bereik nóg die individu nóg die volk ware vryheid. Dit is ook hoekom die Engelse met graagte toelaat dat hul veldslae deur buitelanders gevoer word - in Europa gewoonlik deur Duitsers, in Asië deur Indiërs; die Engelsman was onverskillig teenoor alles soos solank hy sy onmeetbare skatte kon terugbring agter die muur van golwe om sy eiland in veiligheid. Die geskiedenis van die uitbreiding van die Engelse ryk is waarskynlik die mees immorele ooit bekend in die wêreldgeskiedenis. Die mees afstootlike ding is die verpligting tot skynheiligheid, wat

Machine Translated by Google

verhef tot 'n wet van die lewe. Want soos die golwe sy goudstawe beskerm, so ook die wil om hierdie staat te plunder homself agter 'n oseaan van leuens versper, totdat selfs die die meeste eerlike mense weet nie meer wat die waarheid is nie.

Wat ons in hierdie oorlog (1914) met verbasing en skok ervaar - die veldtog van leuens teen Duitsland - is slegs die laaste vergiftigde vrug van eeue van praktyk. Vir alles wat ons gehoor en hoor oor Ierland, Indië, Afrika, China en Egipte - alles is 'n leuen. Wanneer die hele staatsbestaan op leuens rus, waar moet vryheid - of dit nou van die individu is, of dit van die volk is - vandaan kom? Die individuele Engelsman is steeds op 'n hoogtepunt graad waarheidliewend, edel, vriendelik - maar nietemin verplig aan die leuen. Hy is dus 'n dienaar wat van alles ontneem is ware vryheid van die gees, wat altyd moet bly met die bevelslyn in alle openbare sake van godsdiens en staat.

Hoe groot is die Duitse vryheid in vergelyking! Soos reeds dikwels opgemerk, kan mens dit opsom as *vryheid, as waar wees. Vryheid is waaragtigheid.* Wie ook al . waarlik, dit beteken heeltemal volgens sy wese, is heeltemal in harmonie met sy natuur, is hy vry.

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Finse Lojaliteit

deur Yrjoe von Groenhagen

Dit is geen toeval dat 'n mens aan die Nordiese mens toeskryf nie lojaliteit as sy spesiale eienskap. Net soos eenvoudige, ernstige natuur, so is sy mense: eenvoudig, duidelik, daadwerklik georiënteerd, deur harde lot 'n bietjie hard en doelbewus, maar nietemin terselfdertyd vol humor, en bowenal: lojaal. Solied en onfeilbaar noodlottig is die lojaliteit aan 'n groot man en aan die vaderland.

'n Persoonlike ervaring behoort te wys hoe diep die tradisie en die gees van die vaders is gewortel in die Finse boere.

Ons familie het eiendom besit in 'n vrugbare, pragtige gebied in suidelike Finland. In die jaar 1888 het my oupa, as die laaste van ons, is begrawe deur die Middeleeuse kerk van die dorp. Hoeveel het gebeur tussen daardie tyd en die hede. Swaar gevegte vir die vaderland, die winter oorlog in die winter van 1939/1940 - en toe die heropbou en die opbloei van 'n nuwe land wat onafhanklik word. So het dit gebeur dat ek skaars meer die tyd en die wêreld van my oupa kon onthou.

1942, tydens militêre diens, was my regiment gestasioneer nie ver van die voorvaderlike erf van my

Machine Translated by Google

voorvaders. So een vrye middag het ek skielik die
besluit om soontoe te gaan. Twee kamerade wou
vergesel my. Miskien was hulle nog boere wat geleef het
Wie het my oupa geken? Ek het veral daaraan gedink
die ou Saari, oor wie my pa vir my geskryf het. Syne
die klan het vir baie geslagte op ons besittings gedien. By
die ingang van die dorp het 'n ou man op die
brug, rook 'n pyp en kyk peinsend af na die
die afstand. Hy was reeds 80 jaar oud, indien nie ouer nie,
maar hy was so solied soos 'n boom wat sy wortels so getref het
diep in die grond sodat geen storm dit kon laat val nie. Ek het gegaan na
hom en gevra of 'n boer met die naam Saari nog steeds was
lewendig, en indien wel, waar 'n mens hom kan ontmoet. Sy diep
oë onder die wit wenkbroue gooi 'n mompelende blik
na my. Sy gesig het hard geword voor hierdie vreemdelinge, en hy
het ons al drie met wantroue aangekyk.

“Wat wil jy dan van hom hê?”

“Ons wil hom net besoek en met hom praat.”

“Waarvan?” grom die harde stem.

“Wel, as jy absoluut moet weet! My naam is
Groenhagen en ek wil graag weet of daar nog boere is
hier wat my oupa geken het.”

Asof 'n donker gordyn van sy gesig geval het, het hy geglimlag, ja
gestraal van vreugde.

“Liewe God,” het die woorde vinnig uit sy mond geval. “Ek, ek

Machine Translated by Google

is Saari - en jy - jy is van die Groenhagen! Dat ek
moet steeds so iets ervaar! Ons het gedink dat jy
het almal gesterf, want niemand van julle het hierheen gekom nie. Hoe
bly sal my vrou wees! Kom, kom!" Hy het ons huis toe geneem,
amper spring van vreugde. Sy vrou het ook in trane uitgebars
van vreugde: hoe langer sy na my gekyk het, hoe meer oorvloedig
hulle het gevloei.

Ons moes gaan sit en met die ou man praat terwyl
Die vrou het die plekke in die "heer se kamer" opgestel. Vir my
verrassing, ek het net drie plekke aan die tafel gesien - vir my
kamerade en ekself.

"En jy? Sal jy nie ook eet nie?"

"Ag nee. Ons sal net kyk en onsself geniet terwyl
solank dit vir jou lekker smaak."

Ons het nie gewag om weer gevra te word nie, maar eerder saam geëet.
goeie eetlus. Die ou mense het langs mekaar gesit,
heen en weer gewieg en ons gelukkig dopgehou.

Die nuus van ons aankoms het soos 'n veldbrand versprei
die dorp, danksy die ou vrou. Dit het nie lank geneem nie
voordat 'n goeie dosyn ou boere gekom het, wat oorhandig het
my oupa geken. Die harde hande van ou boere
na my uitgestrek met verwelkoming, en helder trane van vreugde
het oor die gesigte van die eerlike, warmhartige oues geloop
mense. Elkeen het 'n aandenking saamgebring
herinnering aan my voorouers - ook sorgvuldig bewaar

Machine Translated by Google

foto's en prente uit koerante en
tydskrifte, waarin hulle met trots een van “hul” gesien het
Groenhagens.

Die ou mense het om my gesit. Ten spyte van my versoeke, ek
kon hulle nie oorreed om terselfdertyd 'n plek in te neem nie
tafel. Volgens ou gebruik het hulle my kos aangebied en
drank, die beste wat hulle gehad het. Die ete was soos 'n feesmaal.
Alles was vir my beskikbaar, want dieselfde bloed
het in my gevloei soos in die man vir wie hulle liefgehad het en
gerespekteer in hul jeug.

“En nou, jongman, sal ons na jou graf gaan
oupa.”

Voor my was nie die graf van 'n vergete man nie.
Die granietsteen was so glad soos nuut, en helder
blomme het daaromheen gegroei. Ek kon nie wegsteek hoe ontroer ek was nie
was.

“Maar, Saari, wie het na die graf omgesien?”

Die ou man het na my gekyk, en een het gesien dat hy dit gedoen het
verstaan nie die vraag nie. “Wie gee daarvoor om? Ons, my
vrou en ek, natuurlik. My vrou was en poleer die
klip elke lente, en elke Sondag bring ons nuwe
blomme.”

My oupa is in die jaar 1888 oorlede. Sedert die
begin van die eeu het niemand van die familie gehad nie

Machine Translated by Google

kon die graf versorg. Dertig jaar het verbygegaan, ek
was skaam.

Moet ek hom bedank? Saari sou nie verstaan het nie.
dit. Sy daad het so vanselfsprekend vir hom gelyk dat dit was
nutteloos om dit te bespreek. Ek het eenvoudig my hand in stilte aan
die ou man, aan hom en aan sy vrou gegee, en belowe om
terugkeer.

'n Paar jaar later het die lojale dienaar huis toe gegaan na daardie
groot leër. Langs die graf van my oupa staan 'n
eenvoudige klip met die inskripsie:

Veikko Saari

Machine Translated by Google

Die toestand van Europa in die volgende eeu sal weer kweek die manlike deugde: want 'n mens sal leef in konstante gevaar. Die 'universele militêre plig' is reeds vandag die eienaardige teenmiddel teen die verwyfdheid van die demokratiese idees: groei uit die stryd van die nasies.

- Friedrich Nietzsche

Machine Translated by Google

Finland 1918/1919

Hoog in die verste noordooste van die destyds kleiner Europa, die klein volkie van die Finne, wat tot dan toe was onder die Russiese juk, het in 1917 in opstand gekom na die die uitbreek van Bolsjewisme in Rusland.

Dit het daardeur Europa duidelik bevestig en sy mees noordoostelike bastion teen Asië.

In 1918 was die reeds verworwe vryheid, veral op die Finse suidwestelike kus, bedreig deur magtige Bolsjewistiese invalle.

Gedurende hierdie tydperk het die Duitse volk, wat gely het aan 'n internasionale-Joodse hongerblokkade, het baie geveg swaar gevegte in die weste, ooste en suide van Europa as sowel as in die Nabye Ooste en Afrika.

Duitsland kon die Finse volk nie dapper dophou nie bevestig Europa, wat weer in hernude toestand gebring word slawerny.

Duitsland kon die Bolsjewiste nie toelaat nie, reeds afgestoot van die suidoostelike Oossee, om nou 'n houvas op die noordelike Oossee.

Verder, 'n opmars van die Sowjets in die noorde Finland sou 'n skakel met Engeland via die noorde gestel het Swede en Noord-Noorweë - vir toekomstige tye en

Machine Translated by Google

ander politieke omstandighede - in die sfeer van die
moontlik.

Wat dit beteken, is deeglik geleer deur die
Waffen-SS-manne gestasioneer in die verre noorde.

In weerwil van al die truuks van die hedendaagse Duitser
Marxistiese party en regeringskantore, die Hooggeregshof
Die Duitse Leërbevel het besluit om Finland te help.
Generaal Ludendorff het die redes hiervoor opgesom - want
Europa se toekoms so deurslaggewend - besluit met die volgende
woorde: “Ek het al my besluite met my kop geneem;
die besluit om Finland te help wat ek met my kop geneem het
en met my hart!”

Machine Translated by Google

Die Ridders van die Duitse Huis

Die Teutoniese Ridders het nie net die land langs die onderloop van die Vistula-rivier, insluitend Oos-Pruise; hulle het ook die Baltiese provinsies in die noordooste bygevoeg, Pommere en die nuwe provinsie in die weste tot hul besittings.

Hierdie ridders het aanvanklik hul gebied militêr beveilig. Maar die manne wat geweet het hoe om die swaard te swaai, was ook bekwame administrateurs en bowenal kundiges in landbou. Hulle het geweet dat die ploeg die swaard as hul staatsgebied gewen en bewaar moes word vir Duitsland.

Dat Oos-Pruise Duits kon bly deur die eeue selfs onder die moeilikste omstandighede, dat dit bowenal tydens die diktatoriale Verdrag van Versailles niks van sy etnisiteit prysgegee het nie, kan toegeskryf word aan die koloniserende aktiwiteite van daardie boere wat het hul plase onder die beskerming van die gevestig Teutoniese Ridders.

170 jaar na die eerste opening van die Duitse oostelike provinsies, die orde se grond het reeds 750,000 gehuisves mense. Dit was, gemeet teenoor die vervoer

Machine Translated by Google

en ekonomiese voorwaardes van daardie tyd, 'n ongekende prestasie.

Tydens die stigting en ontwikkeling van die nuwe dorpe, het die orde gebruik gemaak van ondernemende manne wat gelei het die boere, saam met hul families, van Reich gebied.

Vir hul pogings het hierdie mans groot grondtoelaes ontvang sowel as die posisie van dorpsburgemeester, wat was geërf deur hul nageslag.

Dikwels het hulle ook sogenaamde nuttige voorregte ontvang, soos die lisensie om bedwelmende middels te verkoop of die dorpsmeule.

Die boere het plase van twee Vlaamse “hufen” verkry, wat beteken 30 tot 35 hektaar. 'n Dorp gewoonlik het uit tien nedersettings bestaan. Elk van die nedersettings het 'n eienaar; hulle was erflik volgens Duitse wetgewing.

In die begin was die plase belastingvry. Hul eienaars was nie verplig om geld of natuurlike produkte te betaal nie die bevel. Die boere was verplig tot militêre diens in die burgermag en moes bydra tot die konstruksie en instandhouding van versterkings. Die verantwoordelikheid vir die stiptelike voltooiing van aflewering na verstryking van die vrye jare, vir die uitvoering van openbare dienste, en vir die professionele voorbereidings en versorging van die velde, het by die dorpsburgemeester gerus.

Machine Translated by Google

So eenvoudig as wat die regulasies van die administratiewe verhoudings basies was, so ongekend was die struikelblokke wat die Duitse boer daarbo - sonder die nuttige middele van die hede, ver van die
moederland en op sy eie - moes oorkom. Nie net moes hy woude skoonmaak, moerasse droogmaak en weivelde ontsuur nie, maar ook verder as dit meester word oor die onsekerheid van die vreemde land, en oor die wantroue en
vyandigheid van sy inwoners.

Indien die ekonomiese en volkskonsolidasie nietemin van hierdie gebied het so vinnig gevorder, en as op 'n hoogtepunt vyf dorpe in tien deur boere gestig en beset is
dae, dan is dit 'n bewys van die ondernemende gees van die boere van alle Duitse stamme sowel as die organisatoriese en militêre prestasie van die Orde van die Teutoniese Ridders.

Machine Translated by Google

Slag om die Annaberg
21 Mei 1921

Bo-Silesië

Bedreig aan twee kante deur Piles en Tsjegge, Silesië het na die Wêreldoorlog ver ooswaarts uitgebrei.

Dit is 'n suiwer Duitse land; sy lande lewer oorvloedige opbrengste produseer, behoort sy sink- en steenkoolmyne aan Europa se grootste.

'n Silesië in Duitse hande sou Pools belemmer aanvalle teen Oos- en Wes-Pruise sowel as aanvalle teen Sakse deur die destydse Geallieerde-beheerde Tsjegge.

Hierdie Duitse wig was reeds deur sy posisie van deurslaggewende belang vir die verdediging van 'n lyn wat loop van Stettin na Berlyn, Leipzig en München.

Natuurlik was die Pole en Tsjegge hiervan bewus strategiese belangrikheid van Silesië.

En so, ten tyde van Duitsland se grootste uitputting na die Wêreldoorlog - en onder die beskerming van die Geallieerde troepe daar gestasioneer - dele van Silesië is verskeur weggevoer deur die Tsjegge en Pole selfs voor die volk-volkstemming. Selfs die Pruisiese provinsie Posen - deugdelik van sy posisie en groot verbreding van 'n versterking van die Duitse wig in die Slawiese vloed - is gesteel van die Ryk en aan Pole gegee sonder 'n volkstemming.

Machine Translated by Google

Die vyande was teleurgesteld deur die uitslag van die volkstemming in die grensgebiede van oostelike Bo-Silesië. Ten spyte van die ergste terreur voor die referendum, verreweg die die grootste deel van die bevolking het vir Duitsland besluit.

Die jong en ou soldate wat teruggekeer het van die Wêreldoorlog, het net begin om 'n nuwe lewe te vestig stigting as boere, in die fabrieke of in die universiteite.

Reg in die middel van hierdie vreedsame werk het die nuus dat die Poolse leier Korfanty - vir die derde keer, maar hierdie keer met die steun van sy regering en van die Poolse leër - het 'n aanval teen - steeds onderneem Duits - Silesië. Sy voorneme was om alles te verower Silesië vir Pole, wat destyds - sonder enige militêre mag beskerming - het hulpeloos gelyk teen die Poolse lus vir roof.

Dit sou die oomblik gewees het vir 'n sogenaamde Duitse Ryk-regering moet tot wapens oproep. Maar die rooi en reaksionêre heersers in Berlyn het hul hakke ingeklik voor die frons van die Franse ambassadeur. Sonder aksie het hulle aanvanklik dinge hul gang laat gaan.

“Bo-Silesië, ja, die hele Silesië is in gevaar!” het dit weergalm. as 'n geroep deur die Duitse lande, ten spyte van die stilte van die rooi-reaksionêre pers.

Baie van ons het hierdie wonderlike land nog nie gesien nie.

Machine Translated by Google

Die ekonomiese en strategiese belangrikheid van hierdie Duitse arm wat na die ooste reik, was egter reeds instinktief duidelik vir ons. Die groot rykdom van die land en sy ekonomiese rol, aan die ander kant, was minder deurslaggewend vir ons jong soldate.

Dit was 'n saak van eer.

So het vrywilligers van alle dele van Duitsland ingestroom, veral van Beiere, Hamburg en Silesië self.

Intussen egter die druk van die Geallieerdes op die regering in Berlyn het soveel toegeneem dat dit probeer om die vorming van vrywilligerseenhede te voorkom.

Slegs met die grootste probleme en gebruik van elke truuk was die eenhede en individue wat die betwiste gebied.

Hul toerusting was uiters gebrekkig. Bowenal, swaar infanteriewapens en artillerie was amper heeltemal ontbreek. Ou, ervare soldate van die Tweede Wêreldoorlog het jong, skaars opgeleide vrywilligers langs hulle gehad,

Maar almal was beset met die een wil - veel meer as bloot die verdediging, om die vyand te vernietig wat het reeds so diep in Duitse grondgebied binnegedring.

Teen die streng instruksies van die oordrewe vreesbevange Berlynse stelselregering, die vrywilligerbataljons het gedurende die nag na hul opstelposisies gemarsjeer 20 Mei tot 21 Mei.

Machine Translated by Google

Die Annaberg is in hewige gevegte ingeneem. Daaruit het die manne het ver die land in gesien, in die suide na Cosel toe die Oderrivier en in die ooste na die uitgebreide bo-rivier Silesiese industriële gebiede.

Die dominante hoogte was in Duitse hande, die ou landmerk van die hele Silesië!

Die uitwerking op die Pole was verpletterend. Die tydperk van Poolse aanvalle teen Ryk-gebied het tot 'n einde gekom.

Oor die hele Duitsland - wat die vorige jare gehad het agteruitgang na agteruitgang ervaar - die eerste soet sonstraal het egter deur die donker geskyn wolkekleed.

Machine Translated by Google

Germaanse Lewenstestament

Elke oorlog is 'n bloedvergieting van die beste bloed. Menige oorwinning van wapens was gelyktydig 'n verwoestende nederlaag van die lewenskrag en van die bloed van 'n volk.

In hierdie verband, die ongelukkig noodsaaklike dood van die beste manne, hoe betreurenswaardig dit ook al mag wees, is nie die ergste nie deel.

Veel erger is die afwesigheid van die kinders wat nie grootgemaak is nie tydens die oorlog deur die oorlewendes en na die oorlog deur die dood.

Die grootste geskenk vir die weduwee van die gevallenes is altyd die kind van die man vir wie sy lief was.

Ons wil nooit vergeet dat die oorwinning van die swaard en die bloed wat deur ons soldate vergiet is, sou nie 'n doel, as die oorwinning van die kind en die kolonisasie van die nuwe land het nie gevolg nie.

Uit die bevel van die Reichsführer SS

van 28 Oktober 1939 vir die hele SS en polisie

Machine Translated by Google

Yamato

deur Kazuichi Miura

Yamato is die naam van 'n Japannese provinsie. Omdat uitsonderlike Japannese soldate het hiervandaan gekom gebied, die naam Yamato het 'n simbool geword van moed en vervulling van plig. Niks kan eenvoudig wees nie oorgeneem van 'n vreemde volk na 'n mens se eie volk. Maar ons kan leer uit die Japannese voorbeeld hoe moed en dapperheid wortel in godsdienstige gevoel.

Dit het in die jaar 1932 teen Westerse tyd gebeur dat 'n Japannese Majoor, gewond tydens die gevegte vir Sjanghai, het bewussyn verloor en so die ongeluk gehad om in die hande van die vyand te val. Daarna was hy bevry deur die oprukkende Japannese troepe en geneem terug. Eendag het die pers berig dat 'n Majoor selfmoord geëis het op presies die plek waar hy was gevange geneem.

Wat sê hierdie gebeurtenis vir ons? Eenvoudig omdat hy gehad het gewond en bewusteloos was, was die beampte gevange geneem; was dit 'n skande vir 'n kryger? Waarom het hy sy lewe beëindig in plaas daarvan om vir sy vaderland voort te veg, en dit dien met sy kennis, ervaring, moed

Machine Translated by Google

en gees? Slegs uit die Yamato-gees, daardie gees van die Japannese man, kan sy gedrag verklaar word.

In die sagas van westelike Japan is die tradisie van die sterk ridder se gees veral lewendig; die fondament vir die geestelike opvoeding van die saga-ridder kan gevind word in die boek “Hagakure”, 'n werk oor die ridder se kode, waar geskryf staan: “As jy tussen twee paaie moet kies - lewe of dood - kies laasgenoemde.” Die Majoor, wat hierdie lering diep binne homself gedra het, het die pad van die dood. Maar waarom moet mens na die dood soek?

In die ridderkode van die Japannese krygers van vandag, “Senjinkum” of die leringe van die krygskamp, dit is geskryf: “Lewend, moet jy nooit die skaamte dra van die gevangene; na die dood moet jy nie die slegte reputasie van skuld en rampspoed agterlaat nie.” Van ouds af word dit in Japan as 'n groot skande beskou om in gevangenskap voort te leef; 'n mens moet eers sterf.

In moderne oorlog - anders as in ou tye - sekere omstandighede mag onvermydelik wees waarin 'n mens gevange geneem word. 'n Mens kan beslis van mening wees dat 'n mens hoef nie noodwendig te sterf nadat 'n mens sy werk gedoen het nie diens met hoogs gevorderde moderne wapens - ja, klaar jou beste - en dat jy sy land baie beter dien deur aan die lewe te bly en jou roeping te vervul - of dit nou in oorlog of in vrede. So 'n siening het 'n sekere regverdiging;

Machine Translated by Google

maar die Japannese soldaat dink anders: As hy voortleef
in die skaamte van gevangenskap, beteken dit dat hy nie geveg het om
die dood, dat hy steeds die moontlikheid gehad het om voort te veg,
en hy is gevul met die diepste spyt dat hy dit nie gedoen het nie
veg tot die dood vir Tenno, vaderland en volk.

"Of dit nou op see is, waar seewater my liggaam doop,
of dit nou op land is, waar mos my bene in die berge bedek,
slegs met die groot heerser wil ek veg
sonder om aan myself te dink."

Net soos hierdie antieke lied, wat ons weer sing en
weer eens tot uitdrukking bring, is dit heeltemal ondenkbaar
dat die soldaat terugkeer na die lewe. Lord Nelson het by sy
dood: "Dankie tog, ek het my plig gedoen"; die Japannese veg egter
nie net ter wille van plig nie, maar in
om sy lewe op te offer. Erwin Baelz, een van die bestes
owerhede oor Japan, rapporteer een van sy eie ervarings
uit die tydperk van die Russies-Japannese Oorlog: 'n Japannese
kennis het hom saam met sy seun besoek, wat die volgende
oggend moes hulle by die front aanmeld. Na die
jongman het vertrek, het Dr. Baelz met sy
kennismaking oor die oorlog; die ou man het hom vertel dat
Hy het sy oudste seun vier jaar tevore verloor tydens die
Bokser-rebellie en het nou sy tweede oorlog toe gestuur. Hy
het verder gesê dat sy geëerde familiewapen nou sou

Machine Translated by Google

het nie meer iemand om dit voort te dra nie, want hy het nie meer seuns gehad nie. Baelz het vertroostend vir hom gesê: “Nie almal wat na die front gaan, is bestem om te val nie; ek glo jou seun sal met groot militêre eer terugkeer.” Die ou vader het sy kop geskud en geantwoord: “Nee, my seun gaan in veg om 'n held se dood te vind, nie om te keer lewend terug.” Erwin Baelz het opgemerk: Dit was kalm woorde, gepas vir 'n filosoof.

Hierdie houding is die ware rede waarom Japan het voorheen geen oorlog verloor nie en in die huidige oorlog in Groter Oos-Asië het ook sulke wonderlike suksesse behaal. Dit is niks anders as 'n vasberade daad teenoor - in die kleinste denkbare duikbote - val die magtigste aan en sink hulle oorlogskepe van die Amerikaanse vloot. Die selfvernietiging van die Japannese vlieërs het die doel om hulself as deel van die bomlading te beskou en in die vyand te duik, in om hul roeping te vervul. Op 12 Desember de van verlede jaar, Die Keiserlike Hoofkwartier het berig dat nege uit tien vlootvliegtuie hulself suksesvol vernietig het.

Hierdie heldhaftige gees is wat die Japannese Ryk beskerm; hierdie heldhaftige gees het die Japannese weermag reeds in staat gestel die jare 1274 en 1281 - met slegs 50 000 mans teen die verreweg superieure Mongole, wat ongeveer 150 000 man getel het - om hulle deeglik te verslaan en hul verskriklike aanval. In die Sino-Japannese Oorlog van 1894/1895

Machine Translated by Google

en die Russies-Japannese oorlog van 1904/1905, is Japan se skitterende oorwinnings deur hierdie gees voortgebring. En ook daardie soldate wat vandag in die eindelose ruimte van die Stille Oseaan op land, in die see en in die lug veg, is almal voorbereid om hul vaderland tot die laaste te verdedig en die geledere van die gode.

Diegene wat so 'n gees fatalisme noem en dit as sinnelose minagting van kosbare menslike lewe beskou, is ver daarvan af die Japannese soldaatsgees verstaan. Die durf Die wapenhandel van die Japannese soldate is manifestasies van hierdie kragtige gees, wat werk vir die voortsetting en eer van die Ryk, vir geregtigheid en vir ware vrede.

Dit sou ook 'n onverskoonbare fout wees om te sien dat die geringste spoor van primitiewe brutaliteit in hierdie gees. Die Japannese man se liefde vir blomme is welbekend. Sy estetika laat hom egter nie toe om die blom te soek nie. alleen, eerder waardeer hy die organiese vereniging van blare en takke; daarom sny hy nooit die bloeisel af nie, maar los dit op die takkie. Die Japannese beskawing het nie net sy mense 'n hoë bereidwilligheid tot opoffering gegee nie, maar ook sensitiewe deernis. Hierdie deernis blyk uit die gedrag van die Japannese soldaat teenoor die vyand, veral die gevange een. Hier is 'n oortuigende voorbeeld uit die Middeleeue: In 1184, in die loop van 'n bittere burgeroorlog, die pragtige kryger Kumagai verslaan

Machine Translated by Google

'n ridder uit die vyandelike kamp, Atsumori, en, volgens die oorlogsgebruik van daardie tydperk, het hy sy kop geneem. Atsumori was skaars 20 jaar oud, en Kumagai - diep ontsteld oor sy vroeë dood - het die swaard neergelê en die ridder agtergelaat kaste en het 'n priester geword, om sy lewe as sodanig deur te bring met gebede vir die welstand van die siel van die gevalle een.

Gedurende die vorige Wêreldoorlog het Japannese vrywilligers diens in die Kanadese leër het aan diens geëindig op die westelike front; onder hulle was 'n vrywilliger met die naam Isomura, wat tydens 'n aanval op 'n gewonde Duitser afgekom het. Deur gebare het die gewonde man Isomura laat gaan weet hy het 'n verskriklike dors gehad, en sonder aarseling Isomura het hom 'n drankie uit sy eie kantien gegee, wat steeds 'n klein hoeveelheid kosbare water daarin gehad het. Intussen het 'n Britse soldaat verskyn, wat aangeval het die gewonde Duitser met sy bajonet. Isomura het gegooi homself tussen hulle en roep uit: “Sien julle nie dat die man ernstig gewond is nie?” - “So wat,” antwoord die Brit, “gewond of nie, elke vyand wat doodgemaak word, is ons s’n wins.” - “Waar is jou Christelike liefdadigheid?” - “Ek het dit by huis toe ek oorlog toe gegaan het”, het die Brit geantwoord.

Net so, tydens die Wêreldoorlog het die Japannese vrywilliger Morooka 'n uiters jong teenstander gehoor - wie hy met die bajonet aangeval het - skree

Machine Translated by Google

“Moeder!” Toe hy hierdie woord hoor, het hy geweet hy kon
nie sy bajonet 'n tweede keer teen hierdie vyand gesteek nie, en so het
die kêrel, alhoewel gewond, op hierdie manier gedoen,
gered word en later na die vaderland teruggekeer word.

Die Japannese beskou dit weliswaar benede hul waardigheid om
gevange geneem te word, maar hulle het nietemin 'n diep deernis vir die
gevangenes wat hulle self neem. Gedurende die Russies-Japannese
oorlog het baie Russe
gevangenes is deur Japan geneem, en geeneen van hulle sal
dink sonder dankbaarheid terug aan die vrygewige behandeling wat
hulle in Japan ontvang het. Sulke gedrag teenoor die gewonde vyand is
nog altyd as 'n deug beskou
in Japan. Uit hul geskiedenis is dit duidelik dat die Koreane
wat aan die Mongoolse inval deelgeneem het en in Japannese hande
geval het, het nie spesiale behandeling verdien nie, maar hulle het
steeds 'n menslike ontvangs gevind. Die Keiser van
Kora het selfs dit goedgedink om sy dankbaarheid daarvoor uit te spreek
behandeling in 'n brief aan die Japannese regering. Hier moet onthou
word dat die Mongoolse inval 'n dodelike bedreiging vir Japan en sy
mense was. In die Russies-Japannese
Oorlog teen die Eerste Divisie en die Tweede Japannese Leër
het die taak gehad om vir die eerste Russiese gevangenes te sorg. 'n
inspeksie is gelas met die doel om die Japannese soldate vertroud te
maak met die uniforms, kentekens en
merke van die teenstander. Baie van die ingeskrewe manne van

Machine Translated by Google

een maatskappy het egter nie deelgeneem aan die inspeksie. Die volgende oorweging is gegee as die rede: Dit was 'n skande om as soldaat gevange geneem te word, en dit was ondraaglik om jou gesig te moes wys vir die vyand as 'n gevangene; die samurai verstaan die gevoelens van die samurai en spaar hom hierdie vernedering. Dit was die rede waarom die soldate nie deelgeneem het nie die inspeksie van die Russiese gevangenes. Die vyand offisiere wat die bevel gegee het om alle Japannese dood te maak, selfs die gevangenes het dalk nie hierdie gedrag verstaan nie die Japannese soldate.

In een toneel van die huidige oorlog in Groter Oos-Asië, die Filippyne, aan die begin van Januarie 'n aantal Japannese burgerlikes is deur Amerikaanse troepe vermoor; in die In die geskiedenis van Japan kom sulke gruweldade nie voor nie.

Die Japannese veg vandag vir die vaderland en vir almal mense van Groter Oos-Asië, hulle veg 'n moeilike opoffering-geteisterde stryd waarin hulle die hardste eise stel op hulself; nietemin het hulle diep medelye vir medemense, en as gevolg van hierdie situasie, in die verloop van die gevegte, baie noemenswaardige en ontroerende gebeurtenisse sal te voorskyn kom, wat in die geskiedenis van die oorlog en daar getuig van die gees van Japan, die Yamato Tamashii.

Machine Translated by Google

En as ons lojaliteit het,
en niks anders in die wêreld nie,
dit is genoeg, en niemand
staan voor ons.

Niemand kan ons veroordeel nie,
geen vyand kan tred hou nie,
die dood kan nie maai nie
met sy harde sny.

In jou en my en almal,
dit groei vroeg en laat,
en in die middel, waar ons val,
daar word dit gesaai.

En as ons lojaliteit het,
en niks anders in die wêreld nie,
dit is genoeg, en niemand
staan voor ons.

- Hans Baumann

Machine Translated by Google

Eerder na die Duiwel in die Hel…

deur Gerhart Schinke

'n Herfsdag het in die mistige uitspansel van die see. Die laaste lig het van die bome geval, en die duisternis het reeds sy opmars oor die land begin. Die aand het klam en koud geword. Op die wyd oop venster van sy koning se saal het Ratbod gestaan. 'n Vuur het in die kaggel gebrand en werp sy lig op die lang figuur. Ernstig was die gelaatstrekke van sy hoekige gesig, wie se blik verlore gegaan het in die mistige grys van die vreugdelose aand.

Die Koning het in sy gedagtes die geluk en die lyding van die laaste dae. Die las was swaar op hom skouers. Die eensame man het oordeel oor homself en sy lande gehou en moes die gewig van die ongeluk alleen deur die nagte.

Die Slag by Wyk-de-Duerstede was verlore. Kom geslagte sal daaroor mors soos oor alle veldslae, sal let op die gebeurtenis soos elke gebeurtenis in oorloë tussen mense. Maar hulle sal nooit weet watter gedagtes in hul gedagtes gebrand het nie van die man wat die blom van sy volk sien sterf het voor sy tyd! Hulle sal nooit weet hoe dit sy hart gebreek het toe hy sy flitsende swaard teen die koppe van die blondines geswaai het nie krygers wat in die geledere van die vyand geveg het.

Machine Translated by Google

Die Friese Koning het sy kop omgedraai en gestaar vir 'n lang tyd in die vuur. Sy hand na sy voorkop gelig. Uit die see van vlamme het figure te voorskyn gekom wat gestaan het voor sy oë. Dit was inderdaad die beeld van Aldgisl. Die dooie koning het asof hy lewend voor hom gestaan. 'n Gesprek met hom begin:

"Jy wou vyandigheid met vriendskap breek toe Jy het Willibrord, die priester, in die land toegelaat. Jy gehoop dat hy sou hou by wat hy belowe het. boodskapper van die vreemde geloof het slegs onrus bevorder en het haat gesaai. Hy het Friesland vernietig. Toe het ek geneem aan die swaard en opgeroep tot oorlog teen die vyand wat het die land se vryheid bedreig. Vry moet Friesland wees wees, vry soos die helder golwe van die see, vry soos die donderweer wanneer dit oor die woude brul. Maar te groot was dit die getal van die vyand. Die vyand het geseëvier, hoor, dooie een, het geseëvier!"

Wanhoop het uit sy woorde gespreek.

"Die stam bloei! Die krag neem af teen die tienvoudig sterker, want die heer in Rome wy altyd nuwe leërs tot die verowering van mag, die vyand dring in ons land in om die vryheid van die Noord!

Vir 'n lang tyd was daar stilte in die kamer.

Machine Translated by Google

Die dooie koning se beeld het duideliker voor verskyn van die seer oog.

"Ek moet vryheid vir die land bewaar, die lewe red van die volk van vreemde mag. Ja, dit moet saai en bou, saai saad in vrugbare grond en beskerm die lande van die vloede van die see. Friesland moet bly, die dyke moet nie sink nie!

“Ja, Koning, Friesland moet voortleef! U doel was die dieselfde as myne. Jy het probeer om die vyand te versoen toe jy het gesien dat hy in groter getalle gekom het. Ek het uitdagend het hom my swaard aangebied. Is ons nie albei seuns van die see, spruite van dieselfde aarde nie? Wie het die vaderland sy gewys oorspronklike natuur? Willibrord sing vir jou 'n liedjie. Die priesters vervloek my, want ek het hulle weerstand gebied toe hulle het gekom om my volk te mislei. So het hulle die mense in beroering gebring Frankiese leër in die land en begrawe nou die oes van bloed wat deur ons swaarde gevloei het.

“Hoor Aldgisl, ek wil jou voorbeeld volg… as ek kan.” Die Biskop van Sens moet Friesland binnegaan. Ek self wil die doop aanvaar! Want Friesland moet lewe!”

Die koning het die swaard uit die skede getrek en gestap in die lig van die vlam en het die lem in die lig. Die swaard was steeds skerp, maar dit moes nie wees nie herhaal dat 'n klein groepie uitdagende krygers 'n teenstander is oorheersende vyandelike mag met wapens. Ter wille van die lewe, hy

Machine Translated by Google

was vasbeslote om vrede aan te bied. En die afkeer waarmee hy die gekruisigde god verag het, het in hierdie uur van desperaatheid.

***

Dit sou 'n oorwinning van die kruis word toe die Koning van die Friese, wat die leringe van die kerk vir so lank, het die doop ontvang uit die hand van die biskop. Priesters se hande – listig en berekenend – het alles baie goed voorberei. Daar was die plek wat die biskop vir die doop gekies het (geen gebed huis het in Friesland gestaan, waarin die heilige daad kon is uitgevoer); 'n helder oggend het oor die land geval. Mans en vroue het bymekaargekom om die skouspel wat die kerk gebied het, te ervaar. Die houtkruis, opgerig deur die dienaars van die kerk, het hoog gestaan. Willibrord, die Biskop van Utrecht het saam met sy bondgenoot Wulfram van Sens en 'n gevolg oor die terrein gekom. Stil, triomfantlik, het die boodskapper van Rome na die verhewe plek gestap waar die doop van die koning sou plaasvind. Voor van alle oë sou die water van die doop uitgegiet word oor die koning se kop, en die mense sou aanskou hoe selfs die mees uitdagende koning die geloof van die kruis aanvaar het.

Machine Translated by Google

Die gehinnik van perde en die geklop van hoewe sy aankoms aangekondig. Langs hom het Grimoald gery, sy dogter se man. Krygers met spiese en woorde het gevolg. Toe die koning van sy perd afspring en het na die biskoppe gestap, wat reeds hul posisies langs die kante van die verhewe kruis ingeneem het, die hele trots van die noorde het in sy oë geglinster. 'n Ononderbroke kryger wou sy kop buig. Onbuigsaam was sy blik na die mans en vroue wat stil gestaan het in 'n sirkel terwyl hy die kruis genader het.

Wulfram, die biskop van Sens, het nou begin praat hard sodat dit van ver af gehoor kan word:

"In nomine patris et filii et spiritus sancti! Sien, dit is 'n groot tyd wat nader kom deur die verteenwoordigers van God op aarde. Konings en magtige here begin die boodskap van verlossing hoor!"

Met die entoesiasme van die omskakelaar het hy uitgeroep die woorde:

"Manne en vroue van Friesland, as julle koning vandag aanvaar die Verlosser en word 'n Christen deur doop, so moet julle julle ook aan die voete werp van die almagtige God, wat sy Seun na die aarde gestuur het om reinig ook jou skuldgevoelens, en om jou van skuldgevoelens te red en verdoemenis!"

Machine Translated by Google

Niemand van diegene wat daar gestaan het, het die betekenis van die woorde verstaan nie. Die priesters het in hul haarhemde agter die sprekende biskop gestaan met 'n nederige blik na die grond. Gewapende Frankiese soldate het regs wag gehou en na links. Die kruis het hoog getoorn soos 'n verskriklike bedreiging.

Ratbod se oog het na die biskop gedwaal, op die kleurvolle kleed gaan sit, toe opgestaan, die onduidelike blik van die afgevaardigde van Rome, het weer teruggekeer en bevestig dat hom opnuut hoe anders 'n koning as 'n priester is. Agter die hoë voorkop het die gedagte verskyn: 'n Onoorkomelike versperring skei die konings van Germanië
van die priesters van Rome.

Die biskop het Latynse sinne in die dooptoespraak ingemeng. Die woorde van die seremonie het soos verwarde nagvoëls oor die gronde gevlieg en nêrens die ... gevind nie.
harte van die luisteraars. So het hul effek verlore gegaan soos die rook van wierook. Die klimaks van die seremonie het gelyk of dit verby is. Ratbod se oog het die groep van sy mense seker en ferm bymekaargemaak, wat net soos hy geen eerbied gehad het nie homself.

Die priester het die heiligheid van die gedooptes uitgebeeld en het die helse pyniging van die verdoemdes geskilder wat nie die woord van die Hoëpriester in Rome wou hoor nie. Nou
Wulfram van Sens het homself tot Ratbod gewend:

Machine Translated by Google

“Neem dan, Koning, die water van die doop, sodat u, vry van alle sondes, eendag die hemel kan binnegaan met die menigtes gelowiges, om aan die regterkant van die alwetende te sit God van ewigheid tot ewigheid, terwyl almal hel toe gaan, wat ongedoop sterf.”

Toe onderbreek Ratbod se stem die sprekende biskop.

Hy het in die taal van sy voorouers gevra: “U het

gesê, priester, dat ek hemel toe sal gaan as ek laat my toe om gedoop te word? Sê nou vir my, priester, waar is my ouers, wat dood is en nooit was nie gedoop?!”

Vrees het deur die geledere van die groep priesters versprei, omdat die heilige daad so onverwags was onderbreek. Die biskop, heeltemal in die entoesiasme van die bekering, het die woorde uitgegooi:

“Hulle is almal saam met die duiwel in die hel, want hulle as heidene gesterf het!”

Toe skop Ratbod die kleipan met die heilige water sodat dit op die grond geval en in stukke gebars het. En hy het sy vrye woorde in die priester se gesig geslinger:

“Dan wil ek vir jou sê, priester, ek sal liewer gaan na my ouers en die duiwel in die hel as met julle priesters hemel!”

Machine Translated by Google

Publikasiejaar

1944

Machine Translated by Google

Europese Front

Hoe harder hierdie oorlog die Europese volke raak, hoe groter die energieë wat dit in hierdie mense wek en kom in werking. Verouderde regeringsidees verdwyn onder die impak van hierdie oorlog asof hulle nooit bestaan het nie. Die kunsmatige versameling state van die Verdrag van Versailles is verpletter, en onder lyding en trane word 'n nuwe era gebore. Ons is self maar net 'n golf in die vloed wat die mense van Europa in beweging bring. Die idees van ras en sosialisme skud die mense van Europa en dryf hulle tot nuwe vorme van staatslewe. Onder die impak van die Bolsjewistiese uitbreidingsdrang en die gemeenheid van die vyand se bomaanvalle, die mense van Europa word onweerstaanbaar nader aan mekaar getrek, en 'n 'n gevoel van gemeenskap ontstaan wat nooit bestaan het nie voorheen in die verlede van die enigste oënskynlike voorspoed in Europa. Dit sou verkeerd wees om die toestand van Europa te vergelyk met die een waarin dit homself bevind het toe die Franse Rewolusie en Napoleon het die state en mense geskud. Destyds het die golwe van 'n rewolusionêre vloed 'n verouderde Europa sonder 'n idee onder leiding van die reaksionêre kanselier Metternich en het die onhoudbare en hol stelsel van 'n Europese staatswarboel vernietig

Machine Translated by Google

onder Oostenrykse leierskap. Vandag se Europa bevind homself nie in 'n toestand van die blote bewaring en verdediging van die verlede nie. Deurdat dit bewus geword het van sy Germaanse tradisie, dit breek verouderde staatsgrense en bring mense weer bymekaar. Die ou wêreld word verteenwoordig deur die vyand in die weste en in die ooste. Kapitalisme en Marxisme is slegs die siek punte van die verouderde opvatting van die doel van die lewe en van die waarde van die mens. Die Nuwe Europa word gedra deur die energie van die revolusionêre idee van sosialisme en ras. Dit bevind homself dus gelyktydig in 'n toestand van verdediging en aanval: aanval, omdat dit 'n siek en verouderde wêreld teenstaan met 'n beter een. Die sosialisme is nie net 'n huishoudelike program van die Ryk, wat streef na 'n menslike orde op grond van prestasie, maar ook - buite die staat beskou - die program van 'n Nuwe Orde van die Europese mense op grond van die vrye ontwikkeling van hul volkswaardes en op grond van hul historiese prestasie.

Die Krag van die Ryk-idee

In die geledere van die Waffen-SS veg vandag Nederlanders, Vlaminge, Walone, Skandinawiërs, Estlanders en Letlanders, en binnekort sal ander mense hul ontwaakte aantrek jeug in dieselfde uniform en vorm dus die Europese

Machine Translated by Google

Voorkant onder die SS-simbool, wat gebore is uit
die behoefte van hierdie uur en vorm die fondament van 'n
komende orde in Europa. Wie ook al twyfel gehad het oor die sterk
punte van die idee, word reggehelp wanneer hy
ontmoet vandag Nederlanders of Estlanders in die Waffen-SS, wat
meer fanatiese en vasberade kampioene van die
Ryk-idee as baie Duitsers binne die Ryk. Daardeur
ons ontmoet die erkenning dat die diens van hierdie manne in
die ooste is die staalbad van die Ryk-idee. Die manne wat
het daar oorkant met die Ryk Duitse SS teen die Bolsjewiste geveg,
het alles agtergelaat, al die vooroordele wat steeds hul tydgenote
belemmer wat
het nie die unieke, moeilike frontervaring gedeel nie. In
Die stryd teen ons moeilikste teenstander, die Ryk-idee in al sy
stralende skoonheid word hergebore. 'n Europese gevoel van
gemeenskap ontstaan wat nie meer ken nie.
die huiwering van die politici wat in die ou staat vasgevang is
teorieë. Hierdie Europese vrywillige SS-leiers en SS-manne is die
voorhoede van die Europese front. Hulle is lief vir
hul vaderland, en omdat hulle hierdie vaderland liefhet
en is diep binne lojaal daaraan, hulle wil dit as 'n prys hê
oorlog teen 'n nuwe wêreld, georganiseer deur 'n sterk Ryk wat
alleen is in staat om hul vaderland te red en die lewende liggaam van
hul volk te beskerm. Sekerlik, hierdie manne het
minderhede in hul mense. Wêreldgeskiedenis is egter

Machine Translated by Google

altyd gemaak deur die paar manne wat die moed het om die nuwe aan te durf. Die huiweriges volg eers later. 'n Mens moet deur die familiegeskiedenis van so 'n vrywilliger blaai om te voel hoe kragtig die idee van die Ryk raak
hierdie jongman. Daar is byvoorbeeld 'n Vlaming. Hy veg in die geledere van die Waffen-SS. Sy pa is 'n hooggeplaaste Belgiese koloniale administrateur en staan nou in Engelse diens; sy oupa was 'n lid van die Belgiese
parlement, 'n fanatiese verteenwoordiger van die Franse kultuur teen die Vlaamse opposisie van sy eie vaderland. Die kleinseun omhels die Ryk en Adolf Hitler. Wat 'n breuk in eras verklaar homself! Wat 'n sterk aantrekkingskrag is
beset deur die persoonlikheid van die Führer! Hoe
magtig spreek die bloed en die Ryk-idees, dat die jong manne van hierdie mense hulself gereed verklaar om te sterf vir hierdie Ryk, waaruit hul voorouers geleef het
uitmekaar vir dekades, ja vir eeue!

Die Europese Taak van die SS

Die SS groei dus al hoe meer in sy
Europese taak: Dit bring die ontwaakte Europese jeug bymekaar in die stryd teen Bolsjewisme en die Joodse plutokrasieë. Wie ook al mag dink dat die SS dus
sy oorspronklike karakter verbeur of wyk af van die streng beginsels van die Ryk het geen begrip van die

Machine Translated by Google

revolusionêre idee van Nasionaal-Sosialisme, wat oor die grense van nasiestate strek. Niemand in Europa glo vandag, ongeag hoe die oorlog mag eindig, in die terugkeer van die kunsmatige staatstelsel van Versailles nie, wat
het sy bestaan uitsluitlik te danke aan die Engelse inmenging in Europese sake. Dit is te verstane dat deur die impak van hierdie oorlog die vernis van 'n historiese ontwikkeling, wat dikwels slegs 'n paar dekades geduur het, afgevee word.
en nou die gemeenskaplike wortels van die Europese familie van mense kom weer aan die lig. Die feit van die Germaanse swerftogte en die voormalige Germaanse nedersetting tussen die Oossee en die Swartsee tot die Atlantiese Oseaan
en Noord-Afrika het die bloedeenheid van Europa gevorm
en het hierdie mense geskep wat op dieselfde fondament ontstaan.
Amerika en Engeland het geen werklike program vir 'n politieke Nuwe Orde van die Europese vasteland. Hulle beskou Europa reeds vandag slegs as 'n kolonie, wat hulle beoog om ekonomies uit te buit. Bolsjewisme het net so min idees vir Europa te bied. Marxisme erken geen ware volk nie, net so min as wat dit die konsep van bloed kan aanvaar
in sy woordeboek. Nasionaal-Sosialisme alleen bevestig die wortels van elke egte volk. Dit weet dat slegs hy wat is lojaal aan sy vaderland kan lojaal aan die Ryk wees. Die revolusionêre sosialisme van Adolf Hitler beteken vir Europa nie net 'n regulering van die betrekkinge van die Europese

Machine Translated by Google

mense met mekaar op grond van die huidige stryd.
Uit die wêreldbeskouing van hierdie beweging alleen kom die kreatiewe krag van die ryk volheid van moontlike bande van die volke en nasies van Europa tot die leierskap van 'n sterk Ryk. 'n Mens moet duidelik sien dat 'n innerlike en 'n uiterlike orde van Europa slegs kan voortspruit uit die dieptes van die Nasionaal-Sosialistiese siening van die geskiedenis.
Die SS vorm vandag reeds die ysterring van daardie manne wat smag na passievolle harte vir die Nuwe Orde van Europa onder die leierskap van 'n sterk Germaanse middel. Sonder die deelname van hierdie manne kan die nuwe nie ontstaan nie. Dit is asof ons kontinent deur 'n hoë koors geskud word; dit is die geboortepyn van 'n nuwe era, wat wil ontstaan uit die fondament van die bloedgemeenskap van die Europese volksfamilie en van 'n sosialistiese orde van hulle gesamentlike lewe.

Watter pad die noodlot ons ook al na hierdie doel mag lei en watter terugslae ook al vir ons voorlê, die doel self bly vas. Dit is die enigste doel waarvoor dit enigsins die moeite werd is om te leef en voor te veg. Die SS weet dat alles moet aangewend word sodat die kamerade van die Europese Ooste groei saam daarmee in 'n gemeenskap van stryd net soos dié van die Weste. Intelligente behandeling, 'n groot mate van vermoë moet wees gebruik om hierdie doel te bereik. Die SS bly

Machine Translated by Google

kompromisloos in sy beginsels, in die uitvoering van sy praktiese take, kreatief en vrygewig. Dit moet buigsaam genoeg wees om elke volk volgens sy aard en geskiedenis te behandel. Dit moet ons taak wees om die Europese
die jeug saam in 'n harde en vasberade front. Die westerse vyand is nie gereed om vir 'n hoër wêreld te sterf nie, want hy herken dit nie. Die vyand in die ooste het slegs onderdrukking en agteruitgang vir die volk gebring.
As daar onvervreembare menslike waardes is, dan is hulle verdedig deur die front van die Duitse leër. Aan ons kant staan 'n nuwe idee. Aan ons kant moet uiteindelik die skaal van die lot kantel, as ons hard en bewus bly van die
volle historiese verantwoordelikheid vir hierdie stryd.

Machine Translated by Google

Wie mag met jongmense trou?

deur J. Mayerhofer

Toe die jong SS-manne in die kamer begin gesels het oor meisies, was dit gewoonlik nie baie gepas nie. Vandag was dit anders. Dit was 'n ernstige gesprek en het so gebly.

Dit was omdat 'n ouer kamermaat 'n boek vir Kersfees, wat verskeie ernstige lewensverhale bevat het wyshede, waarvan hy sommige aan die jonger manne oorgedra het om oor na te dink. Dit was 'n boek deur die 80-jarige Lower Saksiese skrywer Gustav Frenssen getiteld “Vorland”. Die outeur het die nog nie-gewenne grond voor die dyke bedoel, die "nuwe grond", maar verder as dit ook die rasse- en morele toekoms van ons volk.

Hans, die ouer kameraad, het die jongmense – wat dikwels ligsinnig oor vroue en liefde gepraat het – op 'n gunstige tyd betrap. Dit was Sondag na middagete, die tyd van die "stilte voor die storm" voordat hulle dorp toe is. Hans lees eers dit vir hulle:

“Die jong T. wou trou en het vir 'n vriend gesê: 'Ek het 'n neef met 3000 Marke. Toe het hy weggegaan en met haar getrou. Die jong B. en sy vriend het twee meisies gesien loop voor hulle op pad na die dans. Hulle besluit sy vriend sal die kort een neem vir dans en wyn en hy sou die lang een neem, wat hy later

Machine Translated by Google

getroud. Die jong S. het 'n vrou begeer. Eendag het hy 'n
oop venster en uiteindelik getroud met die meisie wat gehad het
dit oopgelaat. Die jong R. het aanvanklik verlang na die
buurvrou aan die linkerkant, maar toe sy van hom weghardloop,
Hy het die een aan die regterkant geneem. Dit wat bymekaar kom
op hierdie manier word dit deur die Katolieke 'n sakrament genoem
kerk - in goeie Duits beteken dit 'n geheim van God
sal. Die Protestante sê: 'Wat God saamgestel het...' Ek
dink dit is bloot toevallighede - en die helfte daarvan
ongelukkiges - wat met jongmense gebeur wat
word nie behoorlik deur ouers of onderwysers of die staat geleer nie,
en wat self, alhoewel grootgeword, nie
het hulle oë oopgemaak."

"Julle gaan almal elke Sondag dorp toe," het Hans omgedraai.
en het vir hulle gesê: "en as die sersant-majoor nie daar was nie, sou
julle elke dag na die vroue toe hardloop, wat julle doen
nie eens besondere respek nie, met 'n paar uitsonderings. Net
onthou die omstandighede van hoe julle ontmoet het, en indien wel
jou doen kan jy van die dorpenaars onttrek
oordeel: 'Die SS-mans weet wat hulle met meisies wil hê.'
Hulle wil nie net hê nie…, maar hulle is ook selektief
en smaak en 'n sin vir netheid hê, wat die helfte is
van karakter.' - Hierdie of daardie eienskap, andersins, 'Nee
dankie'."

Hans het hulle tot op maat gesny. Maar hy het ook
het hulle terselfdertyd innerlik volwasse gemaak. Hulle het toe

Machine Translated by Google

kritiek gelewer op grond van wat hulle van mekaar geweet het. Diegene wat min of meer die toets geslaag het, het dit geniet om die "gevangdes" op 'n grappige manier te laat begaan. Die "oortreders" het toegelaat dat hul Sondagshare sonder weerstand deurmekaar gemaak word of dat hul ore nog rooier gevryf word as wat hulle reeds was van verleentheid. Hans was bly oor die goeie hart van die jongmense, wat deur energieke woorde beïnvloed kon word.

“Luister nou na hierdie gedeelte,” het hy gesê, en hy het gelees 'n ander afdeling:

"Die jongman, selfs die dieper en ernstiger een, is tussen die ouderdom van 24 en 28 - wanneer hy kies sy lewensmaat vir die res van sy lewe - in sy wese steeds nie volwasse, steeds onbewus van sy eie wese, en steeds doen nie die lewe en die wêreld ken nie. Almal wat die die hele menslike lewe weet dat 'n man van 37 'n heeltemal 'n ander een as 'n man van 27.”

“Aangesien dit so is - volgens Frenssen - die 27-jarige maak die belangrikste besluite van sy lewe - belangrikste besluit van sy lewe ... weet jy wat dit is?
- en herken gewoonlik nie die werklik waardevolle nie jong vroue, dié wat daar staan in eenvoudige kleure, mooi, sterk, stil en diep, geskep deur die natuur en ras spesiaal om die moeders en optelers van ons ras te wees; eerder is hulle baie meer geneig, volgens hul onvolwasse natuur, teenoor diegene wat kleurvol glinster

Machine Translated by Google

met klein talente en truuks, wat hulle benader met klein oppervlakkige sjarmes.

"Toe hierdie manne van die waardevolste soort, getroud, volwasse word met verloop van jare, herken hulle, meer duidelik van jaar tot jaar, die soort vroue wat is waardevol, verlang na en begeer hulle, of binnekort sal hê geheime liefdesverhoudings. En hierdie waardevolle meisies aan die ander kant hand, aangesien hulle ervaar dat hulle nie gekies word nie deur die jong manne, en self kan nie en doen nie wil sonder liefde leef, en is, volgens hul eie waardevolle aard, aangetrokke tot hierdie waardevolle, volwasse mans, gaan saam met hul begeerte na liefde. En so, op hierdie manier, doen aan die een kant hierdie waardevolle manne leef in verwoeste huwelike, wat hulle baie benadeel produktiwiteit, en aan die ander kant hierdie waardevolle vroue leef óf sonder liefde in voortdurende ontevredenheid, of bly (meeste van hulle) gedurende die hele blom en vrugbare tydperk van hul lewe 'n kinderlose geliefde. Dit die toestand is vol probleme vanuit menslike oogpunt, en van die volksagtige een van groot skade."

"Vol probleme vanuit die menslike oogpunt, en "van die volkse een van groot skade," herhaal Hans met klem.

Nadat hy klaar was, het dit 'n rukkie stil gebly. Maar toe het een gesê: "Maar ons kan nie so lank wag nie?" Hoe oud is jy, Hans? Laat dertigs? Dis amper

Machine Translated by Google

middeljare! Die Reichsführer SS wil egter hê ons moet jonk trou!"

"Ek het hierdie beswaar verwag," het Hans geantwoord. "Die skrywer Frenssen het nie bedoel dat 'n mens nie voor 37 moet trou nie, maar hy wil eerder hê dat die jongman so vroeg as moontlik alles in sy vermoë moet doen om bewus te word van ware menslike waardes, wat natuurlik hand aan hand gaan met julle wat aan julleself werk. 'Man, word noodsaaklik!' het 'n belangrike man het eens gesê.

"Dink julle dat die Reichsführer wou hê julle moes jonk trou sodat julle met domheid kon trou? En sodat julle eers daarna julle oë oopmaak? Dink julle die Reichsführer het julle 'n lisensie vir ligsinnigheid gegee? Julle sou julleself bedrieg. Dis 'n vertrouensbrief! Die Reichsführer dink dat julle as SS-manne waardig en volwasse genoeg is om vir Duitsland te veg, en indien nodig te sterf. Maar as dit van julle vereis kan word, dan kan julle ook vertrou word om Duitsland nuwe lewe te gee. Die Reichsführer bedoel nie om elke primitiewe liefdesverhouding te onderskryf nie. Hy dink, wanneer hy julle 'n vroeë huwelik toewens,
oor Duitsland, oor kinders, maar hy dink ook bo
alles oor die waarde van hierdie kinders! As ons vandag het honderde Eikeblare-ontvangers, duisende Knight's Kruisontvangers en honderdduisende ander
versierde soldate - benewens die ru-materiaal,
wat ons ook het - dink dan net na waar al daardie

Machine Translated by Google

kom vandaan! Jy is vandag soos jou ouers jou geskep het, en dit beteken soos jou ouers was. Die toekomstige seuns en meisies, mans en vroue, sal wees soos jy hulle teel, dit beteken soos jy is en soos jou meisies ook is.

"En aangesien die tyd van 'n soldaat in oorlog dit nie toelaat nie mors, so moet jy nie jou tyd mors nie. - Kan jy praat ernstig met jou meisie oor sulke dinge, soos ek nou met jou praat? Indien nie, as hulle te dom of te sag daarvoor is, laat hulle dan met graagte gaan. - Maar as hulle ernstig word en stil wanneer jy dit vir hulle sê, en as hulle na jou kyk oë, dan is daar iets. Maar hou nooit op met toets nie hulle en dus julleself oor en oor."

Een van die jong manne het gesê: "Ek vind dit baie moeilik om los hierdie belangrikste lewensbesluit behoorlik op regte keuse van vrou. En so vind ek Frenssens se idee van slegs laat trou regtig goed." Toe is die passe gebring in die kamer in.

"Maak gereed, seuns," roep Hans uit, "Ons het dieselfde pad vir 'n manier, sodat ons ons gesprek kan voltooi."

Hulle het uit die barakke in die oop lug gestap. Vars sneeu het geval en die land het baie suiwer geruik. Hulle het saam teen 'n heuwel afgeloop waarop hul verblyfplekke was geleë, voor dit 'n ryk geïntegreerde landskap wie se ewige lewe beskermd lê onder 'n kristalsneeu kombers.

Machine Translated by Google

“Daar is geen twyfel dat juis die Nordiese man
word later volwasse as die man van die ooste of die suide,
veral as mens met volwassenheid ook volwassenheid van
karakter, gees en soliditeit bedoel. Liggaam en siel is, volgens
ons oortuiging, in wese een en behoort dus bymekaar. Op sigself
is 'n latere huwelik natuurlik vir die waardevolle Nordiese man.
Maar ek hoef jou nie te vertel dat ons vandag in die moeilikste
stryd om ons rassebestaan staan sedert die begin van die
geskiedenis van ons volk nie. Ons ouers en grootouers het oor
die algemeen te min gehad
kinders, vyandige mense aan die ander kant het vier of vyf gehad
keer soveel! En nou, binne 'n halfeeu, eis 'n tweede oorlog reeds
opofferings uit ons bloedstroom. Dus moet ons die tydsverloop
tussen generasies verkort. Ons
het geen keuse nie en geen andersins so verstaanbaar
oorwegings behoort dit te verhoed. Ons moet inteendeel daarop
mik dat die jongman reeds vroeg weet
en neem sy plig ernstig op. En ons volbring dit
deur wedersydse hulp in hierdie taak. Diegene van soortgelyke karakter
oud en jonk moet mekaar bystaan
met raad en met aksie. Die eerste is natuurlik van die
mees passievolle belangstelling vir julleself, naamlik die
erkenning dat die taak van vroulike keuse die een ding is
dit is regtig belangrik, sodat alles anders reg verloop
op sigself. Die fondament van vroukeuse is egter
gelykheid van geboorte, dit beteken om aan dieselfde ras te behoort,

Machine Translated by Google

en binne dieselfde ras of ras ook verenigbaarheid in die belangrikste eienskappe van karakter en gees."

"Jeug vandag op 20, maar ook as gevolg van tyd-vasgestelde redes, is so onduidelik en onbeslis in vrae van liefde en huwelik", het Hans voortgegaan. "Maar hoe kan dit anders wees solank die media so lank oorstroom is met soveel ligsinnige idees oor hierdie dinge om die nuuskierigheid en wellus van die onnadenkende massas te bevredig? Kan dit anders wees as ons meisies hulself verf en hulself na die voorbeeld van filmsterretjies uiter? Kan dit anders wees solank die Duitse seun dink sy meisie moet net soos hierdie of daardie filmster lyk, en andersom, as die Duitse meisie haar 'tipe' uit die filmsterre kies? Kan die jeug verstaan wat die Nordiese gevoel tussen seun en meisie, tussen man en vrou is, as dit heeldag net babbel en fluit, neurie en sloer, in plaas daarvan om Duitse liefdes- en volksliedjies te sing, Duits te dans en 'n lewendige, Duitse sosiale lewe te koester? Slegs wanneer ons weer 'n gemeenskaplike, natuurlike volkskultuur en 'n natuurlike gemeenskapslewe het - gereinig van die vreemde - in die

stamme, dorpe en stede, wanneer alles werk saam om die gepaste liefde van te bevorder en te bewaak die jeug van die volk, wanneer huweliksvieringe weer plaasvind betekenisvolle volksvieringe word, dan sal selfs die Jongmense op 20 weet waarskynlik redelik goed wat hulle

Machine Translated by Google

moet liefhê en wat hulle moet vermy, en hulle sal ook weet wat verantwoordelikheid teenoor voorouers, gelykheid van geboorte en opvoeding is. En hulle sal dieselfde idees onder hul familie en kennisse vind, net soos dit met ons voorouers millennia gelede was. Lees in die sagas, daar het jy die 'beelde van beter tye' waarvan ons lojaliteitslied sing! Jy word geroep om hierdie ingesonke beelde weer tot nuwe lewe te wek deurdat jy kinders van *sulke* waarde voortbring, met wie alleen die opkoms

van so 'n Nordies-gevormde kultuur kan bereik word. En doen

moenie vergeet nie, daarvoor het jy moeders nodig wat daarin kan

slaag om die kinders in die gees van so 'n kultuur groot te maak en

die lewende volksoorlewering wat daarmee saamhoort te bewaar."

Hans was klaar met sy Sondagpreek. Hy het gestop en die groep het dit saam met hom gedoen. Hulle het in die verte gekyk en die sneeu naby ontdek. Hul warm hande het vasgegryp en gou was die sneeuballe
vlieg.

Na 'n intense sneeubalgeveg het hulle totsiens gesê en elkeen in sy eie rigting gegaan. Een van die jong manne het by Hans gebly, en albei het waarskynlik aan mekaar geraak. oor baie meer vrae.

Machine Translated by Google

Jou Lewe Behoort Aan Jou Volk!

deur H. Kl.

In die dagboek en besittings van 'n SS-man wat vermoor het self, word die volgende sin dikwels herhaal: “My lewe het nie meer waarde nie!” Wat het hy daarmee bedoel, en het het hy die reg om so te praat?

Die SS-man was 21 jaar oud. Sy geliefde - wat gehad het hom met twee verskillende meisies gebind, een na die ander, was nie van 'n ligsinnige aard nie. Hy het 'n waardevolle unie, 'n gelyke vrou, wat hom gesond sou gee kinders in 'n blywende huwelik. Hy het die eerste meisie prysgegee toe mediese ondersoeke duidelik getoon het dat die meisie sou onvrugbaar bly. Maar dan, wanneer 'n nuwe dierbare liefde het hom aan 'n ander meisie vasgebind, het hy in die hospitaal uitgevind dat hy *self* deur sy eie skuld steriel geword het. Sedertdien die sin oor die doelloosheid van sy die lewe is dikwels in sy geskrifte herhaal, en dat hy gehad het alles verloor wat hy geleef, liefgehad en voor geveg het: die voortbestaan in sy kinders.

Wat die SS-man deur sy selfmoord? Wou hy vergoed vir sy selftoegediende onvrugbaarheid of wou hy 'n kinderlose bestaan ontsnap, wat vir hom arm en leeg gelyk het?

Machine Translated by Google

Ons sal die ondersoek van hierdie vrae met graagte aan die psigiaters oorlaat. Vir ons SS-manne, in hierdie geval, soos in alle gevalle van selfmoord, is slegs een vraag nodig en belangrik: Het die daad die mense gehelp of seergemaak?

Niemand kan ontken dat die daad van die SS-man wat hier genoem word, ernstige skade aan die volk veroorsaak het nie. Want daardeur is niks versoen of goedgemaak nie. Inteendeel: nie net het die SS-man sy volk van
nageslag, maar deur sy eie dood het hy dit ook ontneem van homself en van sy eie werkkrag en vegkrag. Daarom het hy sy skuld vererger.

Daar mag gevalle wees waar 'n groot skuldgevoel slegs kan wees versoening deur die dood. Dan is daar die geval waar
Die voortgesette lewe van die skuldige persoon kan 'n ondraaglike las vir die gemeenskap beteken. In alle ander gevalle is daar slegs een versoening en versoening, naamlik
die totale lewenspoging vir die gemeenskap.

In sy bevel van 19 Maart 1939 het die Reichsführer SS
het duidelik 'n standpunt oor selfmoord ingeneem. Dit sê:

"Hoogstens 15% van selfmoorde word om redes gepleeg
wat aanvaar kan word, so byvoorbeeld die einde van die lewe na 'n misdaad wat die gemeenskap seermaak en ontsmet eer. 85% van die selfmoorde word egter gepleeg vir redes wat nooit aanvaar kan word nie, soos vrees vir straf, vrees vir 'n toets, na berisping van 'n meerdere, na 'n argument met ouers, na die

Machine Translated by Google

ontbinding van 'n verlowing, uit jaloesie, na 'n
ongelukkige liefdesverhouding ens.

"Selfmoorde van hierdie aard het niks met heldedom te doen nie"
of heldhaftige gees. Hulle word deur ons SS-manne as 'n
ontsnapping, as 'n verlating van stryd en van die lewe self.

"Die SS het nooit begrip gehad vir mense wat
vermy stryd. Daarom besluit ek dat in alle gevalle
waar en ondersoek deur die meerdere aangestel
bepaal duidelik dat die rede vir die selfmoord
kan nie aanvaar word nie, dat geen kennisgewing van die dood gegee word nie
van die man, en dat die SS nie deelneem aan die
begrafnis."

Jou lewe behoort nie aan jou nie, maar aan jou mense.

Machine Translated by Google

Dit waarvoor ons worstel, is die beskerming van die bestaan en vermeerdering van ons ras en van ons volk, die voeding van sy kinders en die suiwer hou van die bloed, die vryheid en onafhanklikheid van die vaderland, sodat ons volk kan ryp word teenoor die vervulling van die doelwit wat daaraan gegee is, ook deur die skepper van die heelal.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

’n Mens moet die “dooie punt” oorkom

Die boodskap van die volgende brief van 'n maatskappy leier moet letterlik verstaan word. Dit geld vir jy en ek en ons almal baie persoonlik.

...Ten spyte van hierdie moeilike dae kyk ons na die toekoms met vertroue. Maar een spookagtige gedagte pla my dikwels, naamlik dat alte min Europeërs heeltemal duidelik is oor die geheel, in die finale sin van die woord absoluut onvoorwaardelike aard van hierdie oorlog. Dit is beslis word al hoe meer versprei. Maar die hele erns van die oorlog omhels net alte min.

Die Bolsjewiste wil na die weste kom, en met Hy ry die dood - vir ons almal, geen uitsondering nie. Ons veg vir bestaan of nie-bestaan - ons almal, ons in die Ryk en in alle Europese lande. Dit wat ons vanuit die ooste bedreig, is totale vernietiging; Bolsjewisme is die absolute historiese ontkenning van alles wat ons is, ongeag wat mens dit noem. En die Russies is sterk, veral in die een ding wat voorheen altyd konflikte besleg het: in gees. Hy is so fantasties gesond; selfs die Bolsjewistiese gif kan hom nie seermaak nie. In plaas daarvan het dit die effek van 'n bakterie, wat die voorheen

Machine Translated by Google

sluimerende sterktes in beweging, wat dan blindelings maar onweerstaanbaar 'n innerlike wet volg.

Bolsjewisme is 'n baie groot gebeurtenis in die voorheen armes Russiese geskiedenis, iets wat histories beweeg het - en beweeg steeds - die breë massa van hierdie reusevolk. Die Russe gaan ongehinderd in hierdie oorlog in. Ons dra 'n ryk erfenis saam met ons, wat ons belas.

Dit is soos die Führer eens gesê het: Die laaste bataljon triomfeer; met ander woorde, wie ook al die laaste skoot afvuur wen, ongeag hoe die wedstryd mag verloop of waar hierdie laaste skoot afgevuur word. Wie ook al sy wapen gereed hou om te vuur en vyf minute na die aanval op die teenstander gerig is, twaalf, het gewen, selfs al staan hy alleen teen 'n duisend.

Baie bitter weke lê agter my, weke vol verskriklike ervarings. Maar ons soldate hier in die ooste ervaar 'n geweldige selfbewustheid en nugterheid oor onsself. Ons word skoner, beter, harder en gesonder hier. Die soldate wat reeds meer as twee jaar in Rusland standgehou het, is die beste manne van ons volk, verreweg die beste. Dit is so: mens moet nie meer die rekrute in Duitse barakke met stortkamers, beddens, kluise ens., maar in Russiese of Poolse vuil neste. Mens moet nie meer die afdelings in Westerse bymekaarmaak nie Europa, maar in Sowjet-Rusland en in Pole.

Machine Translated by Google

Onlangs het ek twee soldate opgetel wat van hul eenhede geskei geraak het. Tien dae tevore was hulle in Den Haag. Dit is heeltemal duidelik om hier te gebruik dat 'n mens aanvanklik nie veel van sulke mense kan verwag nie, ongeag. van hoe toegerus hulle mag wees. Maar dit is 'n skande oor wat alles in die eerste veldslae verlore gaan. Hierdie siening word bespreek oor meer en meer. Selfs eenhede wat in die was tuisland vir 'n langer tydperk vir rus of heropleiding is nie meer so goed soos hulle sou wees as hulle dit nooit gedoen het nie daar gewees. ’n Mens moet eers die “dooie punt” oorkom: ’n mens moet afleer as jy terugkyk, ’n mens moet leer dat die pad na die werklike en ware lewe slegs langs die ompad van die nederlaag van die vyand, dat daar geen terugkeer is nie.

Die vaderland is te mooi vir ons; dit maak ons sieklik, slap en swak. Dit het niks te doen met die moraal by die huis nie. Maar met die effek van sekuriteit en fatsoenlikheid in ons hele lewe en ons wese; dit is wat ons so maak siek as ons terugkyk na die Russiese ellende, na die eensaamheid en verlatenheid van 'n genadelose eis, wat - so absoluut - waarskynlik slegs gemaak is op die Atheners in hul stryd teen Sparta of Caesar in sy geveg met Vercingetorix.

’n Mens moet verstaan dat, selfs geheel en al emosioneel, anders swig ’n mens voor die geweldige druk wat geestelik op 'n mens val. As 'n mens dit verstaan,

Machine Translated by Google

dan verdwyn die druk onmiddellik. In plaas daarvan kom 'n yskoue, aktiewe wil om die vyand aan te val en hom ten alle koste te verslaan. Tydens my opdragte het ek maak kennis met baie uiteenlopende afdelings, ene wat sedert 1940 sonder onderbreking in Rusland is, dié wat tydens die oorlog in Duitsland gevorm is, en dié wat in Frankryk saamgestel is. Die laastes het die moeilikste tyd om gewoond te raak aan die die onvoorwaardelike aard van die Russiese land om 'n duidelike beeld verkry van die reuse-moontlikhede van hierdie ruimtes, wat daar wag op Europese kreatiwiteit.

Dit gons in hul kop: “Destyds in Frankryk!”, in plaas daarvan om te sê: “Hier is ek, hier bly ek – en as dit nie lekker is nie hier, dan sal dit lekker word, dis hoekom ek is, wie ek is!” Ongelukkig sê alte min laasgenoemde. As ons stewig in die Russiese aarde kon byt ... sou die Sowjets dryf ons nooit weg nie. Maar ongelukkig byt alte min stewig hier neer; hulle droom van die einde van die oorlog terug huis, maar nie oor die einde van die oorlog as 'n vry man in die ooste. En dis 'n groot skande. Dit moet so ver kom. By daardie oomblik kan die Rus begin om te doen wat hy ook al wil hou daarvan; hy sal nie 'n voet vorentoe kom nie ...

Machine Translated by Google

As ons sien hoe die ou wêreld in puin val, laat ons dit dan nie doen nie.
vra alte veel of veel van waarde, veel wat is
onvervangbaar, word ook vernietig! Dit maak mens hartseer
en verswak die sterkte van weerstand. Laat ons eerder
vra onsself af of ons nog 'n vonk van die
krag in onsself wat ons in staat stel om te herbou
Ryk uit ons vlees en bloed. As dit die geval is - en
Ek weet dat die bestes onder ons hierdie vaste geloof besit -
dan sal ons ook die krag hê om die groot te herbou
werk daar waar geen ou muur ons nog hinder nie - in die
ruimtes van die ooste en oor die ruïnes van die weste. Die
katedrale het geval; hul heilige maatstaf leef voort
onvernietigbaar in ons bloed. So is ons vry vir stryd
en sal later vry wees, volgens die ewige maatstaf,
om die nuwe vestings van 'n nuwe tyd te bou.

***

Om eenvoudig en natuurlik te wees
is die hoogste en finale doelwit.
- Nietzsche

Machine Translated by Google

Die mens is superieur aan die materie, as hy dit met 'n groot peiling, en geen massa of groot massa van eksterne krag is denkbaar wat nie deur geestelike krag oorwin kan word nie krag. En hieruit kan enigiemand wat daartoe in staat is, maak die gevolgtrekking dat in mans, ware mans, waardes is lewend wat nie deur skulpe of deur vernietig kan word nie berge van plofstof.

- Ernst Jünger

Machine Translated by Google

Die Ewige Hart

Die pad terug – dit is wat ons die pad van die genoem het moeders en vaders, die ouers, wat 'n seun verloor het, dikwels hul enigste een; die pad wat veronderstel is om hulle uit desperaatheid en eensaamheid terug na die lewe te lei. Mev. Marianne Harmitz van Saettin beskryf 'n ontmoeting met 'n frontlinie-soldaat wat so 'n moeder se terugkeer rapporteer:

Dit was in die trein. Tussen die reisigers sit 'n jong soldaat. Sy hare het grys geword. Hy het littekenwonde op sy gesig en lyne wat slegs van groot skok kom.

Hy was met verlof op reis, vir ses weke, soos hy gesê het, en Aangesien een hom gevra het hoe so 'n lang verlof moontlik was, het hy geleidelik aan die praat geraak.

Die erg gewonde man het van Stalingrad gekom - waar hy aan die moeilike stryd deelgeneem het amper tot die heel einde - per vliegtuig na die vaderland en 'n hospitaal in Wene. 'n Ontvangs wat selfs ons geharde manne tot trane beweeg het. Ongelooflike liefde, sorg, blomme, simpatie. In die langs hom is my vriend en kameraad. Aan sy sy, stil en heroïes, sit sy moeder, wat haar enigste kind sien begin langs die pad na daardie wye, onbekende land. Dwarsoor van my is kameraad H., wat 'n arm en albei verloor het voete.

Machine Translated by Google

Hy is alleen. Nooit sien mens familielede langs sy bed nie. Ontsteld en met stille simpatie rus sy oë op die gesig van die moeder. Sy voel dit, en 'n onsigbare band van begrip omvou haar hart.

“Wie is hierdie jongman?” vra sy my skielik.

“'n Onberispelike man en kameraad,” antwoord ek.

"Alleen?"

“Ongelukkig, ja, en arm.”

Sy word stil. Ek wonder wat hierdie vrae - by hierdie uur - waarskynlik gemeen. Ek weet dat sy 'n groot besit plaas, dat haar man dood is, en dat daar, langs sy, die seun, die erfgenaam, die naamdraer, is op die punt om te vertrek op sy laaste reis. Sy lewe eb al hoe meer weg. Sy hou sy hand vas, wat al hoe swaarder word. En mens voel dat haar hart se bloed terugtrek, dat sy voel hoe haar lewe vervaag saam met dié van haar seun, wat die inhoud van haar lewe en haar eerste en finale vervulling. Stilweg hou sy steeds die hand vas wanneer dit reeds koud is; ons lê stil en durf nie asemhaal nie.

Dan staan sy op en stap na ons kameraad toe, wat toekyk haar met groot oë. Hulle steek hul hande uit. Sy voel wat die warm druk veronderstel is om te beteken: sy innerlike simpatie.

“Nou het ek 'n versoek aan jou, my liewe vriend. Jy was die vriend van my seun; mag ek jou as my vriend aanneem

Machine Translated by Google

seun? Alles sal aan jou behoort, alles…!” Dit is soos ‘n snik.

Hy probeer ongemaklik haar hand soen. En stotter. sy dank. “Dit,” so eindig die soldaat se verslag, “is wat ek ervare, en ek weet waarvoor ek na die front terugkeer wanneer my verlof tot 'n einde kom.”

Hy het Duitsland se ewige hart gesien: die Duitse moeder. Hy het gesien hoe sy die dood in haar grootste oorkom het oomblik.

Machine Translated by Google

Die Gebroke Hande

Meester Riemenschneider was alleen in sy werkswinkel. Die skemer het saggies geval op die figure wat gelyk het of saggies vul met lewe in die laaste daglig. Tilman het syne gehou rustelose hande stil en sy oë het weer eens die werk van die laaste tyd. Hy het opgestaan en met 'n swaar pas na die Madonna-standbeeld en - soos dit so dikwels tevore gedoen het - dit het weer aan hom verskyn dat hy nie 'n dooie in die gesig staar nie houtwerk, maar 'n geheimsinnig kloppende wese. Hy het eens weer die saggies vallende draperie van die kledingstuk gevoel, 'n bekende eienaardige rilling deur sy liggaam opgemerk, wat altyd oor hom gekom het wanneer hy begin kerf het liefdevolle en intieme gesig uit die sagte, geurige hout uit die inheemse woude. By die werk het hy altyd daarvan gehou om te wees alleen en hy was nie deur tyd of uur gebonde nie.

Alles wat hy in sy lewe gesien en liefgehad of gehaat het, het hy bloot in sy hande geneem om dit 'n nuwe te laat word uit klip of hout wees en verlig wees van alledaagse leef. Vir sy vrouens was dit nie maklik om langs hom te leef nie. Hy was drie keer getroud, maar die dood was 'n gemeenskaplike gas en het bly vashou aan wat hy geglo het om heeltemal te besit. Soms het dit vir hom gelyk of hy was skuldig, asof hy sy vrouens se lewens laat vaar het, wat so was

Machine Translated by Google

spesiaal vir hom, vloei te veel deur sy hande in sy
werk. Hulle was nog altyd soos fonteine vir hom, van
waardeur hy krag en vreugde kon verkry en soms
ook 'n bietjie vrede. Maar hulle was nie regtig weg nie, en hierdie
was 'n goeie en gerusstellende sekerheid vir die meester.
Skoonheid en aristokrasie het uit die materiaal ontstaan. Hy het
'n ongeskrewe wet vervul; uit niks gebore, het hy
het skepping en geloof in die lewe sigbaar gemaak in stomme wesens.
Dit is 'n lang pad sedert die moeilike tyd as vakleerling
tot die hoogtepunt van sy werk. Hy het baie mense gesien en
lande. O, die wêreld was wyd en die verlange was
hoe meer hy dit ingedrink het. Maar geleidelik vrede
het selfs oor hom gekom. Würzburg het die
rusteloosheid van sy bloed. Hier was hy beskut.

Die meester het kalm daaroor nagedink en
toe besef hy dat die vervloë tyd van die boere-
ontwaking was soos 'n groot rivier waarin sy verlange
kon vloei.

Sy gedagtes het weer eens deur die skat gegaan
sale van die kerklike taakmeesters, deur die
strewende pilaarmure van die hoë katedrale - in almal van hulle
was sy beeldhouwerke, monumente, altare, apostelstandbeelde.
Staande in hierdie magtige klipwoude was hy altyd
gelukkig, en hy het die meesterbouers van die bewonder
land wat uitdagend sulke strukture in die

Machine Translated by Google

lug. Hy het ook van die klokke gehou wat oor die wye land gelui het met hul swaar toonhoogtes.

Maar iets vreemds het onwillekeurig binne-in gewoon hom en nou het deurgebreek. Waarom het die priesters opgehang Hollandse goud en gekleurde fynproewers daarin? Waarom het hulle in buitelandse gebede tot God gesing? Waarom het die geld wat in die kiste geklingel het, die belangrikste vir die kerke? Toe kom wilde benoudheid oor Riemenschneider.

Hy het sy geseënde hande in kragtige vuiste geklem. Hoe dikwels het die geestelikes hom gedwing om dinge te vorm wat sy hande huiwerig was om te doen. Tog het ek gegaan soos ek wou, hulle kon my nie dwing nie; en terwyl hy gedink het, 'n koue vonkel het in sy oë toegeneem. Hy het die mense wat hom dag vir dag omring het as modelle vir sy werk. Plattelandse vroue, kinders van die stad, mans van die werkswinkels en van die landerye - hy het geplaas hulle in die altare, en die Kerk het hulle gegee vreemde name.

Die prelaat van die Prins-Biskop van Würzburg het gebring die meester 'n nuwe orde. Riemenschneider is knorrig antwoord het sy ore gespits. Toe bars dit gretig en ongebreidelde uit hom: "In die stad gaan 'n gerug rond versprei, maar ek wil nie glo nie… Meester Riemenschneider! Te alle tye het die helse magte

Machine Translated by Google

het hul plek binne-in jou gehad. Hoe anders kon jy die beliggaamde Antichris binne die heilige altare?"

Onder druk en grootliks verbaas, het die meester gevra: "Waar... waar is die Antichris, Eerwaarde Meneer?"

Hy het die bleek hande in die wye moue van sy soutane en het koud, effens minagtend, gesê:

"In die hoeke van julle altare hurk boere met vulgêre gesigte, en jy het 'n taamlik vooraanstaande gesig vir Judas in die Heiligenblutaltar in Rothenburg, sodat dit St. John kon wees. En op alles kruise wat die diewe vermis, en", sy oë het opgekruip die meester en hy het vooroor gebuig: "en alle Moeders van God jy kerf die gesig van jou jong vrou Elisa uit."

Die meester het die dominee 'n effense en koel glimlag gegee, die skraal hande in weiering opgelig en gesê: "Ja, ja, ek weet wat jy wil sê: ...En steeds vandag die handelsmerk van skande, die eerste mense in die naak, staan vrolik en onskuldig by die portaal van die Marienkirche. Ek weet wat jy van my werk dink, jy sê dat ek het nie by die Heilige Skrif gebly nie. Nou het ek gekom by weet dat dit ook riskant is om jouself te verdiep diep in die Heilige Skrifte. Ek het net van die valse klere wat jy om die mense gedraai het en nou is dit irriterend vir jou, want jy sien die waarheid."

Machine Translated by Google

"Pasop, Meesterraadgewer, houtsnyer van die heilige en enigste Kerk, sy het die Here se sakrament, sy staan onaangeraak bo alle mense. Bly 'n dienaar van haar!"
Moenie 'n handlanger van die duiwel en sy lakeie word nie!"

Die meester het niks geantwoord nie, maar het die prelaat lank en minagtend aangestaar. Toe die swaar eikehoutdeur agter die vertrekkende kerkman toeslaan, het Riemenschneider geweet dat die eerste groot balk van die
brug wat hy vir dekades oorgesteek het, het gebreek.

Tilman Riemenschneider was al 'n paar dae in die land. Hy het vriende en kamerade besoek van wie hy geweet het dat hulle met die klandestiene groep geaffilieer was.
boere se weerstandsorganisasie. Die stille opstand het versprei soos vuur. Die boere se nood het gegroei. Maar Tilman Riemenschneider het kant gekies met hulle.

Bo-op die stadsmuur van Würzburg het die boer-opperhoofde het ure lank gestaan en gewag vir die boereleërs wat in die stad sou aankom. Tot die rebellie het hulle weggekruip. Toe die alarmklokke lui
hulle het skielik uitgekom en stilweg hul
mans. Hul sake het nou goed gestaan. Die aartsbiskop het gevlug het, moes hy besef het dat sy spel verby was. Gou Die boere sou kom. Die wind het soos 'n koue vuis teen hul gesigte geslaan. Die nag het koel en lank gekruip. Bermetter

Machine Translated by Google

het na Riemenschneider beweeg: "Dit neem verdomp lank
tyd, die leër se opmars na Würzburg."

Duisternis, koue en wag het voortdurend gegroei
saam meer onderdrukkend, meer oorweldigend.

'n Geroep het deur die swart donkerte geklink. Hoefgeratel.
'n Rukwindende ruiter. Dit was Mergentheim se koerier. Uit sy
met hyggende asem het hulle woorde getrek, eers net twee, daardie
waansinnig rondgedraai:

"Alles is verby... Alles is verby!... Niks is oor nie."
van die boereleërs." Die hakkelende verslag oor die
die val van die laaste boereleër het in hul vrees gebrand.

Niks het beweeg nie. Die afgryse het rondom die mans gegroei.
asof hulle omring was deur 'n ondeurdringbare muur van
vlamme. Hulle het gedink hulle verstik. Dit was
ondraaglik. Toe gee iemand 'n wilde gehuil, soos net 'n
'n Geslaande dier is in staat om te huil.

Maar toe bars dit los met woede. 'n Boereleier se
roep het skerp uitgeroep deur die turbulensie van die
disintegrasie:

"Riemenschneider! Riemenschneider!... Hier, vinnig, a
perd, ons moet Würzburg verlaat! Toe die biskop
terugkeer sal die oorwinnaars die stad binnemarsjeer, en dan ons
lewens sal verby wees. Ons is modder op hulle skoene! Ons… die
laastes!"

Machine Translated by Google

En verbaas oor sy styfheid: "Wat gaan aan,
Riemenschneider? Kom!" Baie flou, maar so hard soos glas, het sy
antwoord teruggekom:

"Ek het Würzburg groot gemaak... ek sal bly. Ek sal nie omdraai nie."
stert, en… en… waar… sou… ek… gaan?"

Stilte!

Net die nag se swart storm het gewoed. Geen sterre was daar nie
skynend, geen lig van hoop het warm geword nie.

Die boereleiers het dit beter gedink. Hulle het besef
dat enige ontsnapping onnodig sou gewees het. Vroeër of vroeër
later sou hulle ontdek gewees het, of hulle sou
moes in die woude wegkruip, maar toe het hulle moontlik
van honger kon sterf.

Die laaste boereleiers het daarin geslaag om vir drie weg te kruip
dae, toe is hulle ontdek en gevange geneem deur die
biskop se bloedhonde.

Hulle het vasgeketting gehurk in die diepste kerkers van
die vesting Marienburg, hul brandende oë gefokus op
die swaar duisternis. Nie een van hulle het van die ander geweet nie.
Die lug in die kerker was vuil en vogtig.

Tillman Riemenschneider het amper versmoor in die
swartheid van die kerker. Dag vir dag het verbygegaan, stap vir stap
stap, en baie nagte het verbygegaan. Môre was
weg en die verlede het in duie gestort.

Machine Translated by Google

Skielik het voetstappe voor sy klipkerker geklink, of dit kon ook kettings wees. Die daglig het verblind. Riemenschneider. Hy is rofweg vorentoe gestoot. Die flitsende rooi van die beul se dubbeltjies het in hom gebrand oë. Hy het die hofsaal binnegekom.

Bo sy nederigheid was die tribunaal op die troon. Swart, afsydig, en behoort aan 'n ander wêreld. Op daardie toe hy geweet het: Nou hier kom my oes… die rooi oes.

Die beskuldiging is deur die stadsbalju voorgelees. geestelikes het die meester aan die sekulêre hof oorgegee; sy het skoon hande behou, want hoe kon dit moontlik wees bloedbevlekte hande omhels die Allerheiligste? Die kerk was onbevlek. Sy het bo die sekulêre gestaan staat wat haar moes dien en die sekulêre staat moes spreek die vonnis uit:

"Tillman Riemenschneider, beeldhouer, houtsnyer, stads-raadgewer en voormalige burgemeester van die stad Würzburg, is beskuldig van bose verraad teenoor sy soewerein en feodale heer, die edele Prins-Biskop van Würzburg. As gevolg van ongehoorsaamheid en omdat hy van plan was om die stad oop te maak vir die kruiperige boere-ketters, hy kry die vonnis van dood… Maar die Kerk…"

Riemenschneider het skaars geluister. Hy het deurgekyk alles, en buite het hy 'n voëltjie hoor sing. Klein voëltjie,

Machine Translated by Google

Hy het gedink, ek kon gister jou liedjie gebruik het
en al die dae in die kerker, Maar voorlegging en
oordeel het woord vir woord voortgeduur, hom genader, hom aangeraak,
sy hart soos ystervingers gegryp en
het dit gebreek.

"Die Kerk is barmhartig in die Naam van die Here,
Riemenschneider sal slegs ontneem word, deel van sy
besittings sal onteien word, en deur middel van
marteling… sy hande… sal… gebreek word!"

Kon die son skyn ... die wind waai? Het die bome
het die reg om te ritsel en die voëls die reg om te sing
toe hierdie ondraaglike pyn toegedien is? Moet nie
alles vries met naamlose afgryse?

En dit was gedoen!

Mense het 'n menslike vonnis voltrek. Toe die
folteraars het hul verskriklike daad begin, die meester het sy
tande in sy lippe. Hy het nie 'n geluid geuiter nie. Toe val hy
in 'n warrelwind van gloeiende rooi sirkels.

Sodat ons nooit weer soos in die Middeleeue sal wees nie
kreatiewe mense word gemartel - hiervoor veg ons.

Machine Translated by Google

Siel en Liggaam

deur LE

Die laat-klassieke, Christelike konsep hou vol dat daar is 'n diep verskil in wese tussen liggaam en siel. Beide is van verskillende oorsprong: die liggaam is van 'n aards-materialistiese bron, die siel van 'n goddelik-geestelike oorsprong. Beide het 'n ander lot: die liggaam sterf en vergaan, die siel is ewig en leef voort na die dood. Beide staan in die grootste teenstrydigheid van waardes: die liggaam is die bron van dryfvere, van die basis, van anti-waardes en boosheid; die siel is die draer van die hoë en goeie en dus van onbeperkte waarde. Tussen beide gapings en onoorbrugbare kloof staan hulle teenoor mekaar. Die onheilige liggaam is die ketting van die vrye, goddelik-geestelike hoë vlug van die siel; dit is sy onrein, aardse gevangenis.

Ons lewensgevoel en ons ras se natuurlike gevoel nie stem saam met hierdie beginsels van 'n sterwende en ineenstortende wêreld:

Ons weet dat beide – siel en liggaam – aan hulle toevertrou is ons direk deur die skepper. Beide is ewe veel die manifestasie van die ewig skeppende en wonderbaarlike werkende goddelike natuur.

Ons weet dat ons albei van ons geërf het voorouers en dat albei voortleef in ons kinders. Ons weet dat die besluit oor voortgesette lewe of dood van beide is

Machine Translated by Google

in ons hande geplaas met selfverantwoordelikheid. Ons leef in eerbied dat ons geroepe is om die skepper se werk te help bewaar en dit deur die eras te vermeerder.

Ons weet dat die adel en reinheid van ons liggaam is gelyktydig dié van ons siel en andersom. Ons weet dat wie sy liggaam bederf, ook sy siel bederf, dat wie sy siel verrot, ook sy liggaam merk. Ons weet dat ons slegs ons siel kan opvoed en vorm saam met
ons liggaam en andersom.

Ons weet dat ons in wese een en dieselfde is
met ons liggaam en ons siel, en dat die heiligmaking van die een is ook die heiligmaking van die ander.

Machine Translated by Google

Moeder Aarde - Vaderland

Daarin lê die hoop en geloof, opoffering en toewyding, daad en werk van tallose geslagte. Dit is 'n erfenis, geheilig en geheilig deur die lewe en dood van ons voorouers, aan ons gegee as 'n sterk en pragtige nalatenskap. Hoeveel mensehande het gebou, dapper en getrou, op die groot tuisland van ons hart - Europa. Hoeveel het opgeoffer, versorg, gewerk, uitgehonger, gedink en gely! Elke hand-die lengte van ons aarde is onvermoeid gewen en doodstretend oor en oor verdedig. So ook Germaans die mens vorm stadig oor die eeue die duidelike kenmerke van die dorpies, stede, vestings, katedrale, kastele, brûe, strate en brullende werkswinkels in die landskap. Dit verskyn voor ons oë wanneer ons sê: Moeder Aarde - Vaderland. Uit hierdie aarde het ons grootgeword, dit omring ons, die vaderland gee die krag van die lewe. Germaanse mans het dit dikwels nie herken nie en was nie bewus van die waarde daarvan. Maar toe hulle omring was deur die vreemdeling, het dit pynlik duidelik vir hulle geword dat die vaderland is goed en onveranderlik soos 'n moeder, nooit vlietend, altyd gereed om hulle op te neem en te voed met krag en geloof.

Machine Translated by Google

Dit was 'n moeilike pad, totdat een man opgestaan en gesê het met 'n duidelike stem dat ons moes groei bo die liefde van die grond van ons onmiddellike vaderland; dit was 'n man wat het ons geleer om te verstaan dat juis in die wonderlike diversiteit van die stamkarakters en landskappe van die Germaanse lande is waar die rykdom van ons lewe lê, en dat slegs in die begrip, waardering, waardering - en liefde - van alle mense wat deur bloed en kultuur verwant is Europa lewer ons die hoogste diens aan ons eie vaderland. 'n Groot, heilige vaderland is dit vir ons Germane, en elke landskap daarin is 'n hoeksteen, geeneen mag afwesig wees nie, en slegs almal saam pas hulle in saam in die ewige skoonheid van ons groot Nordiese-bepaalde leefruimte.

Machine Translated by Google

Van dieselfde soort

Die spoorlyn agter Trondheim is vernietig, so die die geselskap moes marsjeer.

“Marsjeer in Noorweë,” het die geweersoldate gedink terwyl hulle gevloek en hul rugsakke op hul rûe gegooi, “is soos skep water uit die see: dit lyk nooit of dit eindig nie.”

Maar die land was pragtig, mooier as enige ander ander streek wat hulle tot dusver gesien het, en hulle het gekry baie in Europa gedurende hierdie oorlog. Die straat het gegaan op die heuwel, nie skielik nie, maar eerder op so 'n maklike en bekoorlike manier dat mens dit skaars opgemerk het terwyl mens marsjeer. Klein donker mere het tussen die berge gelê, en die velde en weivelde was so groen - soos in die gras soos tuis gedurende Paastyd, alhoewel Pinkstertyd gehad het lankal verby.

Die geselskap het weer die oggend in gemarsjeer, en na 'n kort ruskans in die middag, het hulle ver in gemarsjeer die nag. Uiteindelik het die punt wat vorentoe marsjeer die dorp gesien; Die marsdoelwit vir hierdie dag is Ogendal genoem. Maar op hierdie oomblik het die maatskappy 'n bittere teleurstelling gehad, want die hele dorp, wat so mooi lê in die vallei, was so deeglik vernietig dat slegs ruïnes kon gesien word. Nie een huis het meer gestaan nie, net

Machine Translated by Google

nou en dan 'n muur, enkele skoorstene en mure.
Oral tussen die oorblyfsels het dit gerook en
smeulend. Toe die geselskap stilhou op 'n
weiland anderkant die dorp, een van die geweersoldate wat was
wat hier in die streek gekamp het, het gister gesê dat
daar was hewige gevegte hier. Die Nore het
het dapper weerstand gebied; deur dit te doen het die dorp gegaan
in vlamme op.

Maar die geweersoldate was moeg vir die lang mars en die
kaptein het dit kort gemaak. Hy het met sy hand boontoe gewys
die hoogtes, waar die plaashuise was: “Elke peloton
een plaas!”

Die jong blonde luitenant wat die eerste peloton gelei het
kyk vinnig na die omgewing: “Ek het myne reeds,” sê hy en draai terug
na sy geweersoldate: “Eerste peloton na
die plaasreg, die drie bome!” Die geweersoldate het omgedraai
hul koppe. Presies die hoogste plaas! Maar hulle het gesien
dat hierdie plaas mooier en groter was as die
ander. Soos 'n kasteel het dit op die heuwel gestaan. Die donkerrooi
balke het pragtig by die witraamvensters gepas en
rondom lê 'n ongeskonde ryk van weivelde, velde en
woud. Dit was beslis goed om daar bo te bly.

Die luitenant het sy peloton bymekaargemaak. Die geweersoldate
weer die rugsakke opgelig en toe die paadjie opgeklim.
Deur die berkebos het dit opwaarts gegaan. Toe die

Machine Translated by Google

vars groen van die bome het oopgegaan, die plaashuis
reeds voor hulle gelê. Die weivelde was uitgesprei
oral rondom die gebou. Die lande was vars geploeg.
Alles het so skoon en netjies gelyk. Regtig, die boer
wat hier gewoon het, was 'n koning in sy ryk. “Ons is
geweersoldate van die tweede kompanie,” het die luitenant gefluit
gelukkig was dit sy gunsteling marsliedjie, "ons veg en
wen, maar ons trek nooit terug nie!” Toe laat hy sy peloton stop
en stadig na die plaas gestap.

Dit was 'n breë en statige huis. Oor die massiewe
die ingang het 'n slanke dak geprojekteer, wat deur twee gedra is
houtpilare. Die pilare het 'n delikate houtsneewerk gehad,
amper te delikaat vir die swaar hek. Die einste oomblik
Die luitenant was op die punt om sy hand op die deur te sit
handvatsel, 'n ou man het onder die afdak uitgeklim.
Sy gestalte was groot, so groot dat hy heelwat langer was
as die luitenant, wat eintlik van goeie grootte was
homself.

Die ou man het die soldaat gesien en met albei vasgegryp
vuiste teen die deurkosyn, daar gestaan met sy bene oop en
het woedend sy kop geskud. “Hallo!” het die luitenant gesê.

Die ou man het 'n paar keer gesluk en kort daarna
het gesê: “Nee.” Dit moes die enigste woord gewees het wat hy kon sê
in Duits, “Nee, nee!” En sy skraal, vierkantige gesig het gelyk
onvriendelik, en in sy grys oë het 'n brandende woede gestaan.

Machine Translated by Google

Die luitenant het weer geglimlag en maklik gesê: “Jy moet bly my peloton hier oor vir die nag, veertig man; daardie, kry plek in die huis, hier, die ander in die skuur!”

Die ou man het sy vingers in die hout van die deurpos en het sy bene in die grond gedruk, asof hy alleen moes toegang weier aan die hele peloton wat voor die huis in 'n ry gestaan. Woedend het hy gesê: “Nee!”

Die luitenant het die sersant geroep en hom beveel om kyk na die skuur en berei die strooi vir die kamp voor. Hy sou die ou man hier heeltemal alleen klaarkom.

Die oomblik toe die luitenant dit gesê het, het die ou Die man het 'n paar treë vorentoe gekom en die huis binnegestap voor die luitenant, asof hy van plan verander het.

Die luitenant het vir 'n oomblik by die drumpel stilgehou. Hy het 'n breë, lae saal voor hom gesien, die mure was met hout bekleed, daarbo was swaar swart balke. Die kamer het sy lig slegs van die deur gekry en gelê gedeeltelik in die donker. Slegs geleidelik kon die luitenant onderskei dat mans hier gestaan het, tien, twaalf mans, almal so lank dat hulle amper die lae plafon met hul koppe bereik het. Hulle almal het dieselfde onvriendelike gesig as die ou man gehad.

Skielik het die luitenant gesien dat die manne staan rondom 'n draagbaar. 'n Dooie soldaat het op die draagbaar gelê. Die luitenant het sy pet afgehaal.

Machine Translated by Google

Die mans in die sirkel het geen verdere aandag gegee nie
na hom toe en stil na die dooie man afgekyk. Hulle het nie gebid nie,
hulle het nie eers hul lippe beweeg nie. En die mans se gesigte het
weer styf geword, asof hulle net
saam, maar nie om mekaar hulle rou te wys nie.

Die luitenant het die skraal gesig van die dooie een gesien,
wat so bleek soos was was. Die oë was toe. 'n Breë, pynlike litteken
het oor die voorkop geloop. Maar die uitdrukking
van vreedsame rus lê op die gesig. Die baadjie van 'n
'n Noorse soldaat was oor die bors uitgesprei, en die pet het bo-op
gelê. Maar aan die voet van die draagbaar het die ploeg gestaan. Toe
stap die ou man na een van die manne toe.
en het stilweg 'n hand op sy skouer gesit. Vir 'n oomblik
die man het opgekyk en sy kop opgelig as 'n teken dat hy
het hom verstaan. Toe draai hy na die luitenant. “Die
“Boer is dood,” het hy in goeie Duits gesê.

Die luitenant het kortliks instemmend sy kop geknik:
“Ons sal in die skuur bly,” het hy gesê. Die man het herhaal dat die
antwoord Noors is. Die ou man het geluister en stilweg
het sy kop geknik.

Die luitenant het gegaan en sy peloton gehuisves in
die skuur. “Niemand gaan die huis binnegaan nie,” het hy gesê.
het aan die geweersoldate verduidelik. “Die boer is in aksie dood,
waarskynlik tydens die geveg gisteroggend.”

Machine Translated by Google

Toe die luitenant na 'n rukkie weer die huis binnestap, is hy vergesel deur twee soldate, wat 'n staalhelm en 'n geweer gedra het. Die ou man was aanvanklik geskrik en die mans het hul koppe opgelig en in die gesig gestaar die luitenant. Vir 'n oomblik was dit heeltemal stil in die vertrek. Maar die twee soldate het na die dooie man gestap, gesalueer en aandagtig gestaan en met 'n harde greep die gewere voor hulle neergesit en wag gehou.

Aanvanklik het die mans teen die muur teruggetree. Nie Tot nou toe het hulle besef wat dit veronderstel was om te beteken. Die luitenant het die man wat geappelleer het, in die gesig gestaar. vir hom en sê: “Die boer het as soldaat geval. Ek wys hom die wag aan!” Stadig het die man die woord vertaal deur woord. Die manne rondom het hul hoofde gebuig in stilte en dit het vir die luitenant gelyk of hul gesigte was nie so hard en onvriendelik soos voorheen nie. Maar nou het 'n jong vrou, wat in die middel van gesit het, die tafel, het opgestaan. Sy het 'n lang, skraal figuur en 'n vrye natuur. Dit het vir die luitenant gelyk of hy nog nooit 'n mooier en edeler gesig gesien.

Die vrou het in die deur verskyn en gesoek na 'n oomblik by die dooie man. Toe sien sy die Duitser soldate, wat bewegingloos aan die voet van die draagbaar gestaan het, met die gewere voor hulle, een aan die linkerkant, die ander een aan die regterkant van die ploeg. Hulle het nie in gestaan nie

Machine Translated by Google

enige ander manier voor die dooie een wat die
ander mans het, en hulle gesigte het dieselfde ernstige en
streng uitdrukking soos die ander mans se gesigte. Die ontsag van
die dood was oor alles.

Die vrou het dit gesien en terug die kamer binnegestap.
Toe sy weer die saal binnekom, het sy 'n hout vasgehou
loopgraaf in beide hande waarop een van die dunne lê
Noorse platbrode, en dit aan die Duitser oorhandig
offisier: Die luitenant het die gebruik geken, het 'n
stukkie brood en dit stadig geëet. Hy het geweet dat
hiermee het hy 'n gas in hierdie plaashuis geword.

Die volgende oggend, toe die peloton wegmarsjeer
weer het die ou man na die luitenant gestap.

“Dankie,” het hy gesê, en die luitenant het dit herken
dat hy hierdie Duitse woord net daarvoor geleer het
doel. Toe roep hy die man wat kon praat
Duits en het hom bemoedigend beduie.

“Die Duitsers het die boer geskiet,” het die man streng gesê,
elke woord beklemtoon en hartseer lyk.

“Dis oorlog,” het die luitenant gesê. “Dis oorlog,” het die man gesê.
herhaal. En die ou man wat gelyk het of hy
verstaan die woord, knik instemmend. “Dit mag gewees het
moes hiertoe kom”, het die man weer gesê, en sy gesig
opgehelder, “maar ek wil dit sê: geen haat sal
bly!

Machine Translated by Google

Die luitenant het sy kop woordloos geknik. Hy wou eintlik iets sê, maar groot woorde het nie veel vir hom beteken nie. Vir 'n oomblik het hy gesoek na
'n geskikte antwoord.

Uiteindelik het hy die woorde gevind wat hy wou sê. “Ons is van dieselfde soort,” het hy gesê.

“Dit is reg,” het die man herhaal, en nou het die ou man ook sy hand na die offisier uitgesteek, “Ons is van die
dieselfde soort.”

Machine Translated by Google

Vandag ken ons 'n gevoel van gemeenskap wat ver is sterker as wat politieke of ekonomiese belange kan verduidelik. Dit is die gevoel van 'n gemeenskap wat is deur die bloed bepaal word.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Die Goue Medalje vir Dapperheid

Toe na die (Eerste) Wêreldoorlog die Oostenrykse vlae - wat in alle rigtings in die wind ontvou is dwarsdeur Europa op ontelbare ou en nuwe dae van oorwinning vir die ryk - moes in eer verlaag word, geen kadet het hulle hoog gedra en in 'n gemeenskaplike tempel van waardige herinnering. Net soos die groot nasie in ses of sewe dele gebars, so het hulle hier en daar hul rusplek gevind, waar hulle keiserlik ritsel soos sodra die wind van die slagveld af waai op die Kahlenberg (stryd teen die Turke), verskeie ook in Hongarye, sommige in stede wat skielik aan lande behoort het wat voorheen slegs die voorreg gehad het om die satyn, koeëlbesaaide vlae te sien nadat hulle oorgegee het aan hulle. Vreemd genoeg het die standaarde in verskeie sale, en wanneer op 'n verre tyd gedurende 'n stil nag die laaste gekleurde franje fladder van die pole af soos 'n mot na die grond en val tot stof, hul roem sal steeds wees wonderlik.

Net soos die vlae, wat in die donker geplaas is, so ook was geeneen van diegene wat in hul marsjeer het nie die weermag se veldgrys uniform vir vier jaar toegelaat om hul dekorasies vir dapperheid te vertoon, indien hul woning

Machine Translated by Google

was in een van die nuwe lande geleë. Die terugkerende soldate het hul medaljes, kruise en linte in kiste of agter die wasgoed gesteek. Ja, hulle kon die versierings vir dapperheid slegs in die donker hou; en so

soms sou 'n ou kryger sy hand uitsteek

na hulle toe, toe hy per ongeluk 'n glimp van hulle opvang, om hulle te voel, die geskenke van 'n ryk, voordat hy die verontwaardigde klingelende dinge terug in die

donker.

Dieselfde ding het ook met 'n sersant gebeur wat die goue medalje vir dapperheid by die San in die

Karpate - eers die kleintjie en kort voor lank die groot

medalje vir dapperheid in silwer en later in Tirol die brons

medalje, en boonop sterf die "Karl-Truppen-Kruis". Hy was 'n man wat met wapens verlustig was, wat niks meer kon behaag as om by die geselskap te bly nie.

tot die dood, in Galicië of Trient, in Bosnië of op die

"Schmelz", hy sou nie omgegee het waar nie. Maar as 'n

Duitser, wie se geboorteland in die skaduwee van 'n ander was

nasie se onstuimige, verreikende gierigheid, het hy net gestap

soos die vlae en medaljes in die donker en het 'n

boer, en nie 'n slegte een inderdaad nie... net dat hy bereik het

meer gereeld as ander agter die wasgoed in die kas om die vyf

medaljes uit te trek sodat hulle kan aanhou rinkel

sy palm.

Machine Translated by Google

Hy het 'n vrou geneem, die lande bewerk, 'n kind verwek, en toe dit gebore word en hy sien hoe desperaat sy vrou met die kraampyne worstel, hoe die vroedvrou namens die vrou ingegryp het wat "ma" skree soos soveel wat hy op die slagveld sien sterf het, toe, sonder om daarvan bewus te wees, het hy sy hakke teen mekaar geklap, sy hart het hard geklop, en sy voorkop het in sweet uitgebars; hy het gevoel dat hy hier niks anders kon doen as om te staan nie op aandag ... anders sou hy moes hurk in 'n hoek en huil jammerlik.

Maar soos die kind in die wiegie gekraak het en die vrou geglimlag oorstelp van vreugde, die dankbaar verligte man het 'n eienaardige inspirasie, 'n inspirasie wat hy nooit sou gehad het as sy leër steeds onder vlae en tromme marsjeer het, want geen sersant het ooit die reg gehad om medaljes en eerbewyse aan 'n persoon toe te ken nie; maar nou dat leër en medaljes was weg en in die donker het hy die idee om soos 'n opperbevelvoerder op te tree en die doodsnagtende stryd te beloon. Hy het sy snor gedraai, na die kas gestap, die vyf medaljes uitgehaal en lank na hulle gekyk. Omdat sy knieë nog steeds was bewerig, was hy geneig om sy hoogste en mees pragtige versiering, maar toe het hy gedink dat die kind slegs 'n meisie was; hy het sy kop geskud en die groot silwermedalje, wat op die wit en rooi geskitter het

Machine Translated by Google

gestreepte lint, en dit aan die ma se nagrok vasgemaak.
Mag die laggende moeder weier, mag die vroedvrou haar hande
met 'n aardse gebrul op haar maag druk, die medalje
nou is toegeken en het dag vir dag gelê, totdat die vrou
in kraambed het herstel, op die nagtafel, en almal wat kom kuier
het, kon sien dat die sersant sy vrou op dieselfde manier geëer
het as wat hy self geëer het
in die verlede vereer. Later het hy nie die medalje teruggesit nie
in die kas. Dit het nie meer aan hom behoort nie, aan 'n
soldaat wat in die skaduwee staan, soos hy oor homself gevoel
het; dit was nou sy vrou se eiendom, en hy het haar amper die
medalje gegun. Sy het nie regtig
verstaan, nietemin moes sy sorg vir die
versiering van ere van nou af haarself, nie in die donker nie
natuurlik, waaruit dit na vore gekom het, rond en
vonkel soos 'n ster, as gevolg van die nuwe lewe. Sy het dit ingelê
'n plaat gesnyde glas op die sytafel en daar kon dit wees
skitterend.

Gou het 'n tweede kind aangekom, en die vader het beloon
sy vrou met die klein silwermedalje, en 'n jaar later met
die bronsmedalje, want weer eens was albei meisies. Selfs in
die vierde jaar het dit nie verander nie, alhoewel die moeder
amper dood tydens die geboorte; maar die sersant - nou reeds
soos 'n ware generaal, wat ook dikwels nie
die ware verdienste raaksien - het haar geensins die

Machine Translated by Google

goue medalje hiervoor, maar sy minste onderskeiding, die "Karl-Truppen-Kruis".

Toe hierna 'n vyfde en sesde dogtertjie gebore is, het sy vrou se dapperheid iets geword
gewoon vir die man, nie waardering werd nie, net soos, soos hy bedoel het, sommige van sy eie heldhaftige prestasies ook ongemerk gebly het, en daarom het geregtigheid vereis dat hy nie 'n groot ophef maak oor so 'n seën van vroulikheid nie. afstammelinge nie meer nie, en hy is selfs toegelaat om te krap en daaroor kla, totdat die seun uiteindelik in die agtste jaar gekom het, so maklik en moeiteloos, so vinnig en amper sonder pyn vir die moeder, dat regverdigheid dit vereis het
sy moes eerder 'n versiering laat wegneem het as
'n nuwe een gegee word; maar dit was 'n seun, en daar het die pa langs die bed gestaan met trane in sy oë, en hy het die goue medalje, die hoogste rang van Oostenryk, op die
bors van die vrou in kraambed, en sy, wat nog altyd
gelag oor hierdie eerbewyse, ernstig geword en oorstelp van vreugde oor die kind gehuil, en ook 'n bietjie oor die medalje.

Streng gesproke het sy hierdie versiering verdien.
lank gelede. Maar as in ag geneem word dat dit die meeste mense gevra het buitengewone heldedade om hierdie medalje te wen, en met inagneming dat die vlae die getuies van soveel was kontinentvormende ure in die geskiedenis, was dit net reg dat

Machine Translated by Google

Die mees voortreflike beloning vir dapperheid is uit die donker geneem
en op die ligte melk en toekomsgewende bors van 'n moeder neergelê,
net vir 'n seun ... want wat 'n verbygaande man se spel sou wees,
glorie en vlae, medaljes en
ryke, sou nie te alle tye 'n nuwe suigeling se lippe
vind hul eerste heroïese voeding by sulke vol borste.

Machine Translated by Google

Om suiwer te bly en volwasse te word

deur 'n jong SS-man aan die Oostelike Front

Dit was nie lank gelede dat ons aan reinheid gedink het nie en volwassenheid as iets eienaardigs; ons het selfs vir die idees gelag. Was die strengheid van die geveg nie ons eerste bevel en reinheid iets vir jong meisies nie? Maar ons het sedertdien verander. Nou sien ons met ander oë en nie meer die krag vir ons dade alleen uit die storms van die jeug put nie. Die langdurigheid van die oorlog het ons 'n dieper krag van uithouvermoë en strengheid gegee. Nou ons skep krag uit dinge waaraan ons gewoond was moenie eers daaraan dink nie. Vandag kan ons ons huis aanskou, die prag van 'n veldblom, en die glimlag van 'n kind met oë wat wyser gemaak word deur die pyn van verlies en die bewustheid van gevaar.

Kortliks, ons het grootgeword. Te midde van die vernietiging rondom ons, blyk die een doelwit as substansie van ons suiwerste verlangens en opofferings te wees: die Ryk. En die pad na hierdie doelwit lei deur die weg van 'n kryger manlikheid.

Hoe harder die stryd vir ons doelwit is, hoe meer onbuigsaam is die eis vir suiwerheid van ons wil, integriteit van ons karakter en ondubbelsinnigheid van ons ... gedrag. Die hoogste manlike ideaal moet beliggaam word, indien

Machine Translated by Google

die Ryk moet bereik word, want die Ryk verteenwoordig 'n Nuwe Orde van die mens; van families, van stamme, en van individue. En oorlogvoering word gevoer vir hierdie Nuwe Orde.

Ons het die draad van algehele uitsterwing eers waargeneem in hierdie oorlog tot die hoogste menslike noemer tydens die veldslae in die ooste. Sekerlik is die eise van rasbehoud slegs 'n dierkundige aangeleentheid, as die bewaring van Ariese spiritualiteit en kultuur nie daarby ingesluit is nie.

Tog is ons antwoord op die vernietiging van die mens in die die wêreld is nie net oorlogvoering en weerstand nie, maar ook ons eie getransformeerde lewens, en manlikheid en reinheid is die sterkste wapens in hierdie oorlogvoering. Ja, rein in die hoogste sin was die dooies wat by Langemarck gesink het in die Vlaamse grond; rein was die gevallenes wat nog in ongemerkte grafte in die ooste lê; en rein was ook almal wat in die uur van Duitsland se grootste nood

het gehoor gegee aan die roepstem van die eerste jare van hierdie oorlog.

So moet ook ons nasionale loflied "Duitsland, Duitsland oor alles" verstaan word: nie as 'n triomfkreet nie, maar as die diepste verpligting om 'n hoër orde van die mens te bou.

en as die mentaliteit van trots die grootsheid van die roeping om krygers te wees vir hierdie Nuwe Orde in die wêreld. Dit mentaliteit bevry ons van die manifestasies van dekadensie, wat ons by elke beurt sien: eiebelang,

winsbejag en politieke werkloosheid. Dit gaan nie oor

Machine Translated by Google

net om jou eie lei skoon te hou ter wille van die voorkoms - 'n geheel en al burgerlike oorweging - maar dit is 'n kwessie van die bewuste verwerping van alle oppervlakkigheid as 'n teken van laagheid, van dubbelspraak en ontrouheid as onwaardig in die huwelik soos dit tussen 'n mens se kamerade is, en van alle onwelvoeglikheid en losbandigheid as vermaak. Hoekom? Omdat dit alles die weg oopmaak vir die vyand om binne te kom en 'n vastrapplek te kry. Om suiwer te bly beteken ook om gewete en sorg hê, en vriendelikheid beoefen en kameraadskap.

'n Onherroeplike antwoord word dus van elkeen van eis ons met betrekking tot elke aspek van ons wese. Hoe meer ons besef dat ons werk aan 'n sosiale en politieke Nuwe Orde, en hoe meer ons die bewussyn beliggaam dat slegs in diens van die Ryk ons adel lê, in daardie mate sal dit vir ons duidelik word dat slegs hulle kan heerskappy in hierdie wêreld uitoefen en behou wat het hulself rein gehou - selfs in die aangesig van dwaling en skande.

Ons het kamerade langs ons sien val wat was jonk en heeltemal onvoltooid. Dit het ons harte gevul met hartseer en ontmoediging. Dit is egter dan dat ons die waarheid ervaar dat vervulling in die lewe nie 'n funksie van die kwantiteit is nie, maar van die kwaliteit van die jare, wat aan ons gegee is. Dit is so, want elke

Machine Translated by Google

lewende man, vrou en kind kan die kroon van
lewe: om vir die vaderland te sterf.

Lewe sonder suiwer begeerte is betekenisloos. Daarom omhels ons Goethe se gesegde diep: "Om vir plesier te leef is laag; die edele leef vir wet en orde." Ons kan nie presies weet waarheen ons in hierdie stryd klim en watter vorm en toestand ons op die bergpiek wag
hierbo, maar die Ryk is 'n onmiddellike missie, wat ons kan tans herken en vervul. En om innerlik te wees toegerus vir hierdie taak vereis reinheid en manlikheid.

Let op die burgerlike soldaat wat elke valse en onrein god op die troon plaas. Miskien verag so iemand hom onkundig.
reinheid en manlikheid, want alles wat hy ooit was blootgestel word aan die leë vorme van hierdie deugde en nooit hul rasgeestelike inhoud nie. In elk geval, slegs hy is 'n ware man, wat die drade van sy siel in die wortel wortel
fondament; in die uiterste, wat alleen liefde voortbring van familie en vaderland, in 'n geloof in die goddelike wet wat werksaam is in die lewe van sy ras, en in die bereidwilligheid om hou aan om rustig na jou dood te marsjeer, want hy ken die betekenis van daardie dood as die hoogste offer aan God.

Om meester te wees beteken om volwasse te wees, om geestelike insig te hê, om verder as die voorkoms te kyk, om die nodige te doen, en om nie jou geloof in die proses te verloor nie. Nie omdat ons

Machine Translated by Google

het ons mag en wapens in ons hande, geniet ons 'n
sekere rang in hierdie wêreld, maar omdat ons werklik is
krygers vir die Ryk. Dit beteken dat ons gekies het:
verantwoordelikheid, dissipline, aanspreeklikheid, eerbied en
vriendelikheid - d.w.s. om 'n sterker man en 'n nuwe skepsel te word,
en nie toe te laat dat die wêreld sy "wet" voorskryf nie
ons. Ons is meesters, want ons staan in verhouding tot die
wêreld as instrumente in diens van 'n hoër orde.
Hierdie erkenning maak ons volwasse sonder respek vir ouderdom.
Agtienjariges is op hierdie manier en deur die strengheid van oorlog
tot mans gemaak. Die uur van beproewing is nie te kort geskiet nie,
maar getuig eerder dat hulle
het inderdaad volwasse geword.

Machine Translated by Google

Dit was nogal 'n kêrel

deur Heinrich von Klein

Op my reis na Frankfurt 'n herbergier in 'n dorpie
naby Jena het my vertel hoe - 'n paar uur na die geveg
toe die dorp reeds heeltemal deur die leër van die Prins van Hohenlohe
verlaat en omsingel was
deur die Franse, wat gedink het dit was beset - 'n
'n Enkele Pruisiese soldaat het in die dorp verskyn. Die herbergier het
my verseker dat as al die soldate wat aan die geveg deelgeneem het
so dapper soos hierdie kêrel was,
die Franse sou verslaan gewees het selfs al sou hulle
drie keer so sterk was as wat hulle werklik was.
Hier is die herbergier se storie…

Heeltemal bedek met stof, spring hierdie kêrel van sy voete af
perd voor my herberg en roep: “Herbergeienaar!”

Toe ek vra: “Wat gaan aan?”, antwoord hy: “Een glas
brandewyn!” en terwyl hy sy swaard in die skede gooi, voeg hy by:
“Ek is dors.”

“God in die hemel!”, sê ek, “Sal jy, my vriend, nie vlug nie?!
Die Franse is naby die dorp!

“Nou, nou!” sê hy, en terwyl hy die toom oor die perd se nek plaas,
verduidelik hy: “Ek het die hele dag niks gehad nie!”

“Ek glo jy is deur Satan besete!”, sê ek vir hom.

Machine Translated by Google

“Haai, Liese!”, roep ek, en sy gee vir hom ’n bottel “Danziger”.

“Hier!”, en ek wil hom die hele bottel gee, so waarop hy sal ry.

“Tut, tut!” sê hy terwyl hy die sweet van sy lyf afvee. voorkop, “Omdat ek nie tyd het nie!”

“Jy is ’n kind van die Dood!”, roep ek uit.

En weer sê ek: “Hier!” terwyl ek vir hom ’n drankie skink, en ek probeer weer om hom die hele bottel te gee sodat hy sal ry aan. “Drink en ry voort! Op jou gesondheid!”

“Nog een!” sê hierdie kêrel terwyl die skote reeds lui aan alle kante die dorp in.

“Nog een? Is jy nie bekommerd nie?”, vra ek.

“Nog een!”, dring hy aan terwyl hy sy baard afvee en blaas sy neus van bo af op die perd, “Want dit sal wees kontant betaal!”

Op my siel wou ek hê hy moes…

“Hier!” sê ek terwyl ek vir hom ’n tweede drankie inskink. begeertes. En nadat hy dit klaargemaak het, skink ek vir hom 'n derde drankie en vra: “Is jy nou tevrede?”

“O!”, skud die ou homself, “Die brandewyn is lekker!”

“Wel!” sê hy terwyl hy sy hoed opsit, “Wat skuld ek jy?”

“Niks! Niks!”, antwoord ek. “Maak jou pad oop, in die naam van die duiwel, die Franse is reeds besig om die dorp binne te kom!”

Machine Translated by Google

“Wel,” sê hy terwyl hy na sy stewels reik, “So God
sal hom beloon.” en hy haal 'n kortsteelpyp uit
uit sy stewels en sê: “Kry vir my vuur!”

“Brand?”, vra ek, “Is jy nie bekommerd nie?”

“Vuur, ja!” sê hy, “Want ek wil ’n pyp aansteek
tabak.”

“Jy is deur legioene beset!” roep ek uit.

“Haai, Liese!”, roep ek die meisie, en terwyl die ou is
terwyl hy sy pyp stop, kry die meisie die vuur.

“Wel!” sê hy terwyl hy die pyp wat hy pas aangesteek het, in sy hand hou.
mond, “Nou gaan die Franse in die moeilikheid wees!” En
terwyl hy die hoed oor sy oë stoot en die
toom, draai hy die perd en trek sy swaard.

“Jy’s ’n duiwel van ’n kêrel!” roep ek uit, “’n Verdomde,
betowerde skelm! Sal jy in die naam van die galg
Maak jou klaar na waar jy hoort? Drie soldate - nie waar nie
sien julle hulle? - hulle stop reeds by die hek!”

“Sjoe!”, sê hy terwyl hy spoeg en kyk
die drie soldate met flitsende oë. “As hulle tien was, ek
sou hulle steeds nie vrees nie.” En op hierdie oomblik het die drie
Franse manne ry reeds die dorp binne.

"Basso Manelka!", skree die kêrel terwyl hy sy spore span
na die perd, en storm na hulle toe; hy spring op hulle,
so waar soos God leef, en val hulle aan asof hy die
die hele korps van Hohenlohe agter hom, op so 'n manier

Machine Translated by Google

dat die soldate, onseker of daar meer Duitsers in die dorp mag
wees, – teen hul gewoonte – geskok is. En
Voordat een sy hand kon draai, slaan hy die drie uit
hul saals en gryp hul perde, en saam met hulle in
Hy fladder verby my en skree: "Bassa Teremtemtem! Wel, nou sien
jy, Meneer die Herbergier! Totsiens! Totsiens! Hoho!"
Hoho! Hoho!"

Die herbergier verwonderd: "Ek het nog nooit so iets gesien nie."
maat in my hele lewe!"

Machine Translated by Google

Publikasiejaar

ONBEKEND

Machine Translated by Google

Aanhalings

Wat van nature aan die individu gegee is, moet hy deurgee as 'n bydrae aan sy volk. Daar kan slegs wees een reg in hierdie gemeenskap; dit groei uit die vervulling van 'n eie, toegekende, hoogste plig.

- Adolf Hitler

***

Al die nasies wat in die wêreldoorlog geveg het, het hulde gebring die “onbekende soldaat”. In Parys rus hy onder die “Arc de Triomphe”. In Londen slaap hy sy laaste slaap. onder die swart marmer van Westminster Abdy. In Berlyn Hy woon in die Rykskanselliepaleis. Duitsland is die enigste land waarin die "onbekende soldaat" nie dood is nie, maar leef.

- Frederik Boek

Sweedse Akademie, Stockholm

Machine Translated by Google

Wanneer die oorlog verby is, sal ons vreemde dinge ervaar dinge. 'n Nuwe Orde sal in Europa geskep word, en werk sal die plek inneem wat dit regverdig verdien. Een van die eienaardige manifestasies sal wees dat 'n mens nie meer sal sien nie Amerika as die nuwe wêreld, eerder Europa as die nuwe wêreld en Amerika as die oue.

Volgens die Deense koerant *Faedrelandet* van 22 Junie, 1941, uitgawe nommer 170, is hierdie woorde onlangs gespreek 'n Amerikaanse joernalis van Hearst Press deur die Hertog van Windsor, die voormalige Engelse koning.

***

Nasionaal-Sosialisme vorm 'n volksgemeenskap wat begin met die kind en eindig met die bejaarde persoon. Nee 'n Mens kan hierdie reuse-simfonie van die Duitse lewe stilmaak.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Misverstane Kameraadskap

Kameraadskap is so polimorfies soos die lewe. Duisendvoudig. is die voorbeelde wat dit toon. Dit is die band wat hou ware kêrels bymekaar. Sonder ware kameraadskap is ware soldaatskap ondenkbaar. Maar dit dien altyd 'n hoër doelwit, die geheel, die gemeenskap. Die morele krag kom uit die sterk hart, uit verantwoordelikheid, van die onwrikbare gevoel om noodlottig gebonde te wees aan 'n volk en vaderland. Waar dit van hierdie morele waarde afwyk konsep, dit neem 'n egoïstiese mantel aan, dit is moreel gebrekkig en skadelik vir die gemeenskap.

Beslis 'n SS-Obersturmführer wat as depot dien bevelvoerder het aan sulke misverstande toegegee kameraadskap. Toe dit ontdek is dat binne sy opdrag dat die kassier verskeie varke geslag het sonder magtiging en onregverdig versprei of verskeep groot hoeveelhede van die vleis, hy het nie die fout nagegaan nie, maar eerder probeer om die ondersoek te beïnvloed amptenare om verdere navrae te vermy. Verder het hy die betrokke SS-manne oorreed om beëdigde verklarings af te lê dat hulle geen vleis ontvang het nie.

Die kassier is tot tronkstraf en die depot gevonnis bevelvoerder - omdat hy nie die kriminele dade van

Machine Translated by Google

ondergeskiktes en die opmaak van valse verslae - na 'n tronk sin.

Die gedrag van die kassier het ernstige skade veroorsaak aan die Duitse volk. Die depotbevelvoerder - uit misverstane kameraadskap - het probeer om die misbruik weg te steek in plaas daarvan om orde te verseker. Wie dit toesmeer, benadeel die hele volk en ondermyn sy eie gesag.

Machine Translated by Google

Die Laaste Wil van 'n SS-man

SS Korporaal Leo R., in die burgerlike lewe, 'n assistent onderwyser in 'n groot Silesiese stad, is in 'n militêre seremonie oorlede hospitaal as gevolg van wonde wat aan die Oostelike Voor. Hy het 'n soort "laaste testament" agtergelaat, 'n brief aan sy familie, wat hy geskryf het op die dag toe hy by die Waffen SS aangesluit het. Hierdie brief toon 'n diep insig in die lewensbeskouing van 'n voorbeeldige Nasionaal-Sosialis, opvoeder en soldaat. Dit behoort tot die ewige testamente van geloof van ons tyd, wat 'n voorbeeldige uitwerking sal hê op toekomstige geslagte en wys en verduidelik aan hulle die dade van hulle vaders.

As ek op die slagveld sou bly of in 'n terugkeer toestand waar ek nie in staat is om te redeneer nie, dan mag dit Die laaste testament dien as 'n opsomming vir my familie en klan.

Ek wil nie hê konflik moet ontstaan as gevolg van materiële dinge. Later sal daar 'n Germaanse reg wees, waarin die hart ook die regte ding doen. Dit is reeds 'n riglyn. Ek wil hê, rakende alle vrae van wêreldbeskouing of ideologie, dat dinge verloop soos ek en my vrou ooreengekom het. Ek wens veral geen inmenging in die ideologiese opvoeding van die kinders. Ons staan almal in die groot hand

Machine Translated by Google

van geloof wat ons het en sal aanhou probeer vorm. Die lewe van ons mense is heilig vir ons. Ons wil die wonderlike reël volg, om een volk te wees, dit is die godsdiens van ons tyd.

Ek wil hê my familie moet 'n teken hê om te onthou my by. In ons klan is die hart so sterk, sodat 'n regverdige maatstaf sal natuurlik gevind word.

Ek wens van harte af dat my vrou weer moet trou, indien Sy glo sy het 'n nuwe lewenskameraad gevind. Omdat ek haar ken, weet ek dat die kinders ook 'n goeie lot sal vind.

Ek versoek die vriende van ons klan om peetouers van die kinders en die vriende van die familie te wees ... dat hulle die wet van ware vriendskap nakom, wat 'n mens gelukkig maak. en gee.

Ek wens dat my kinders hul ma as hul kosbaarste skat, wat hulle lewe gegee het. Afgesien daarvan, moet die volk wet en riglyn wees. Hulle moet altyd eenvoudig, lojaal en waaragtig wees.

Ek dank my vrou. Woorde is te min. Sy mag weet dat my hart geraak word as ek aan die wonderlike dink. diepte wat sy aan my lewe gegee het. Ek hoop ook dat die noodlot sal laat haar toe om dit te hê wat my ontsê is. bekommernis en pyn verdwyn gou. Mag sy aan my dink met 'n vreugdevolle trots. Sy het meer gegee.

Machine Translated by Google

Liewe vrou! Dink na oor ons tyd saam en gaan met volle krag in die toekoms. As daar heilige verlossing is, dan is dit word voorsien met my hart se bloed.

Hou die voorouers in eerbied. Wees getrou aan die volk. Mag ons mense 'n gelukkige toekoms vind.

Ek dank ook my ouers, wat dikwels moes ly as gevolg van my. Mag hulle weet dat al hierdie dinge gebeur het terwyl ek het gesukkel om die dieper aspekte van my te verduidelik bestaan. My liefde sal altyd aan hulle behoort.

Mag julle almal voel hoe ek julle my hand gee, sodat julle krag sal groei en jy sal gelukkig wees. Glo my, my Hart se begeerte is altyd om jou gelukkig te sien, so be it.

Aan die vooraand van die reis waarop ek mag aansluit die lang kolomme van diegene vir wie net die daad tel.

Leo R.

Machine Translated by Google

Een staan alleen in die nag,
belas met swaar werk,
Hy dink terug aan die horlosie,
van die oorlede kamerade.

Hy voel dat iemand na hom toe stap,
soldaat van ander dae,
wat reeds die bitterste lot gely het,
en stilweg hoor hy hom sê:

Kameraad!

En net hierdie een woord.
Hulle is stil en hulle kyk.
Die tweede gaan, 'n skaduwee, weg,
net in die vroeë oggendure.

- Die Reis
deur Herybert Menzel

Machine Translated by Google

Aangaande

Die Gedrag van die Soldaat

Teenoor Buitelandse Vroue

Jy is 'n SS-man. Dit beteken jy is nie 'n huursoldaat wat gewerf word om vir iets eenvoudig te veg vir 'n salaris, selfs al is dit nie vir jou van belang nie. AS 'n SS-man, jy verteenwoordig die SS, 'n gemeenskap, 'n orde binne u volk, wie se spesiale take die suiwerheid van die bloed is, die verhoging van die waarde van die ras. Wanneer jy in 'n vreemde land staan, met 'n wapen in jou hand, het jy dus 'n dubbele plig: jy moet verteenwoordig jou mense en jy moet die SS waardig wees.

Jy gedra jou egter onwaardig wanneer jy - dra die uniform van die Führer met die kentekens van die Waffen SS - hardloop rond in tavernes en restaurante met hulle meisies en vroue wat nie die pyn en bekommernis van hul eie mense deel nie, wat nie die pyn van hul mense raaksien nie, bloot omdat hulle geen gevoel het nie. Dit is nie die ordentlike vroue en meisies van hierdie vreemde mense nie. Dis iets wat jy as vanselfsprekend kan aanvaar. Vir daardie meisies wie se broers, en daardie vroue wie se mans, het deur jou en jou kamerade verslaan sou beslis wil nie hul arms om jou gooi nie. Jy weet ook watter soort skade jou kan tref as gevolg van sulke sorgelose assosiasie.

Machine Translated by Google

Hoe kan jy die reg op onvermydelike hardheid eis as jy jouself laat gaan? Hoe kan jy 'n duidelike uitsig behou. en 'n behoorlike houding, as jy jou selfrespek verloor? Baie van julle het die geleentheid in hierdie oorlog gehad om meer aan te neem verantwoordelikheid as wat jy ooit sou kon het vredestyd. Julle moet almal bewys dat julle waardig is van hierdie verantwoordelikheid. Ons weet dat julle dapper is in oorlog. Maar jy moet ook leer om kalm, gedissiplineerd en matig, selfs wanneer jy nie in formasie staan nie. Dit is wat ons hoop ter wille van ons mense se toekoms.

Wat moet jy doen nadat jy hierdie reëls gelees het? Ek sal jou vertel. Jy moet helder oë hê en 'n eerlike hart. Jy weet wat ek bedoel. Jy weet hoe ek dit bedoel. Miskien ken jy ook hierdie of daardie kameraad wat nie het opgetree soos hy moes. Tot nou toe het jy net gekyk weg en gedink dit raak jou nie. Glo my, dit raak jou wel. Dit raak ons almal. Probeer eers die manier van ware kameraadskap: neem jou vriend na die kant toe en Praat duidelik en redelik met hom. Vertel hom wat dit is. beteken. Vertel hom van die noodlottige uur wat ons mense vind hulself in. Druk by hom in dat die Führer kan nie 'n enkele man prysgee nie.

Onthou altyd dat die maande en jare wat jy dra die uniform met die SS Runes sal onvergeetlik bly vir die res van jou lewe. Vir 'n Duitser is dit die mees beslissende jare in die lewe. Nie net omdat die jong SS

Machine Translated by Google

vrywilliger volwasse word in 'n man, of omdat sy bors
word breër, of sy stap sekerder, of sy sig skerper. Sy gees word ook
gevorm. En hy leer in die SS-gemeenskap iets wat hom altyd sal bybly:
orde, dissipline, pligsgetrouheid, stiptelikheid, opoffering en 'n gevoel
van plig teenoor die gemeenskap. Doen

moenie hierdie herinnering bederf deur nie jou pligte op die manier te doen nie
jou mense verwag van jou. As jy dit ignoreer, sal jy
jouself meer seermaak as enigiemand anders.

Daar was eens 'n tyd wat uitgespreek het "die reg van
jou eie liggaam." Dit was die tydperk wat sy seën gegee het as 'n swart
man met 'n wit vrou getrou het of as 'n
Duitser het met 'n Jood getrou - die tyd wat ook beskerm het
diegene wat die ongebore kind in sy moeder se liggaam doodgemaak het as
die aankoms daarvan sou die ouers ongerief gee.
kampioene van daardie tyd, wat ons reeds oorwin het deur die stryd
van die Führer in Duitsland, staan nou hardnekkig op alle fronte teen
ons.

As jy glo dat jy met jou eie liggaam en jou eie bloed kan doen wat
jou begeertes ook al begeer, dan
help die vyande van ons volk en van ons wêreldbeskouing.
Jy is slegs die meester van jouself in werklikheid wanneer jy
genoeg krag en trots kan opbou om binne die wette te leef waaronder
jou mense, jou SS en jyself
word saamgestel.

Machine Translated by Google

Wie sy bloed bederf,
ruïneer sy volk.

Machine Translated by Google

Die mees private dinge van die individu is die mees openbare dinge van die gemeenskap. Vir die belangrikste ding word daarin besluit: die fisiese bestaan en

toekoms van ons mense.- Wilhelm Pleyer

Machine Translated by Google

Van Kind

Is daar 'n dieper vreugde as die vreugde om 'n kind te hê? Ken jy een? Ek nie! Dis 'n vreugde vir die oog. 'n Vreugde vir die oor. 'n Vreugde vir jou strelende hande. Dis 'n sagte klop om jou hart. Ja, dit beweeg jou hele bestaan sodat Jy het geen woord daarvoor nie. Daar is beslis geen dieper woord nie. kommer.

Die bekommernisse is baie.

Die kind wat vir jou gebore word, en wat ontwikkel en groei soos sy innerlike gees dit wil, is deel van jou. Maar dit gaan steeds sy eie gang. Jy voel verantwoordelik en kan steeds doen. niks. Nie om dit te help of om dit seer te maak nie. Jy gaan voort jouself in die kind, maar dit tree steeds volgens sy eie op wil. Watter bekommernis kan groter wees?

En dit hou nooit op nie. Jy is bekommerd oor die aard daarvan, en of dit 'n goeie een sal wees. Jy is bekommerd daaroor gesondheid. Jy is bekommerd oor sy foute. Jy is bekommerd oor sy prestasies. Jy is bekommerd oor sy keuses. Jy is meer bekommerd oor sy lewe as jou eie. Jy is selfs bekommerd oor sy bekommernisse. So diep, so eindeloos, so allesomvattend is jou besorgdheid oor jou kind.

Machine Translated by Google

Maar jy self word ook baie dieper deur jou kind. Jou toewyding en besorgdheid oor die kind is jou geheime lewenswaarde. Hierdie waarde is jou naamlose vreugde. Hierdie vreugde is jou naamlose plesier. En as jou bekommernisse opgehef word deurdat dit onnodig blyk te wees, wanneer hulle stilgemaak omdat dit wat angstig begeer word, tot slaag: As dit leef, spring 'n duisend klein spruitjies net uit soos op 'n lenteboom, is sy goeie aard net soos die aanbreek van 'n goeie dag. Jou naamlose plesier vind sy kroon met 'n vreugde wat jy in jou hele liggaam kan voel. Jou vreugde styg in die helder lig van jou bewussyn van die waarde van jou kind. En dit gaan oor in die glorieryk van trots - watter vreugde kan dieper wees as dit?

Jy hoor ander dinge oor 'n kind. Jy hoor dat dit so is 'n las. Jy hoor dat dit 'n verantwoordelikheid is. Jy ook hoor dinge wat gesonder en reg is. Jy hoor dat dit 'n kwessie van oortuigings is. En wat sekerlik die mees onbetwisbare is van wat jy hoor - dit is 'n plig teenoor die mense, dit is 'n daad van verantwoordelikheid en 'n erkenning van vertroue.

Maar Ek sê vir jou, dit is wys vir jou om 'n kind te hê sonder om iets te doen. ander rede as vir liefde. En dat jy jou kind liefhet vir geen ander rede as vreugde nie.

Machine Translated by Google

Werk eer die vrou soos dit die man eer. Die kind,
veredel egter die moeder.
- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

God leef slegs in trotse harte

'n Skrywer van ons tyd, wie se werk hoogs gewaardeer is geprys deur die nasie, het as sy oortuiging die genadelose geskryf woorde: “Slegs mans wat God nodig het, soek God na. Wie ook al het Hom nie nodig nie, jaag Hom nie na nie. Selfs diegene wat God ag, het Hom nodig.” Slegs mense wat Hom nodig het God soek God na... is dit so? Is God, hoe mens dit ook al beskou Hom, die God van die belasdes en die vol duisternis in die lewe, 'n misleiding? Iets wat ons slim opgemaak het om die wêreld te hanteer, waarmee ons nie tevrede is in sy ware vorm soos dit werklik is nie? Is gebed altyd 'n versoek, 'n daad van vertroosting van ons magteloosheid? Baie bid om te vra, en baie bid om te gee hulself troos - maar die God van vertroosting is nie ons s'n nie God.

Wanneer ons die beginsel erken: “God woon slegs in trotse harte,” dan bedoel ons ’n ander God as die een wat vertroostend is, of ten minste ’n ander manier van met betrekking tot hom. Omdat ons glo dat God en moed en krag hoort werklik bymekaar en dat daardie manne jaag ook God na wat Hom nie nodig het nie, ten minste nie buite vrees.

Machine Translated by Google

Dit is moontlik dat 'n jong man, nadat hy 'n groep gehelp het kamerade weerstaan heldhaftig vyandelike magte en lyding bitter ure wat aan 'n draad tussen lewe en dood hang, dat so 'n man, nadat die gevaar verby is, sou druk sy gevoelens uit in 'n gehuil, inderdaad dat hy sou vloek! Dit is egter meer waarskynlik dat hy sou bid, en inderdaad, op 'n baie vurige en passievolle wyse. Ons is ontroer nie soseer deur of en wat die persoon wat het nie so ontroer sê - ons is ontroer dat 'n man in die ernstigste oomblikke van die lewe kyk steeds met ontsag na iets groters, op 'n onbegryplike geheel, en bevestig 'n almagtige geloof. Die man styg bo sulke dinge uit sigbare, begryplike, nuttige dinge. Hy lig homself op bo alle individuele dinge en bereik 'n bewussyn van die wêreld, van die geheimsinnige kennis van die onbegryplike ervaring waarin ons gebore word, en waaruit ons op die vasgestelde tyd uit die dood geruk word uur sonder om gevra te word. Die krag en grootsheid van die mens is egter dat hy sonder 'n wil gebore is van sy eie, en leef steeds nie in 'n arbitrêre bestaan nie. Selfs in sy vroeë jare is hy al hoe dapperder, aangesien Hy beskou hierdie bestaan as 'n soeker en vra 30, 60 of 90 jaar van lewe beteken eintlik. En dit is dit: lojaliteit, liefde, kameraadskap en moed.

Dit is die genade en die vloek van die mensdom wat aan hierdie dag, niemand het 'n maklike antwoord op die vraag gevind of

Machine Translated by Google

aan sulke gedagtes. En dat niemand hulle mag vind nie. God is geen "x" wat met presiese sekerheid uit enige tipe berekeninge bereken kan word nie. Hy is nie 'n eenvoudige feit vir ons blote mense nie, maar eerder 'n vraag. En om hierdie vraag oor en oor te kan vra, om bewus te wees van die sekerheid van ons bestaan, van die voorwaardes van ons
bestaan, sonder om deur hierdie gedagtes afgebreek te word, en sonder om daardeur uitgeput te word ... dit lyk vir ons na die mooiste en vrugbaarste moed van die gees waaraan ons kan dink.

Dit beteken nie veel om net te lewe nie. Alles wat gebore word, gaan deur 'n kort tydjie tot die dood, en veg vir kos en skuiling en drank. So 'n stap verder as hierdie sirkel van
lewe, om dit vrylik te bevestig of te ontken, dit is die trots en vermoë van ons menslikheid. Ons word ware mense deur hierdie adel en deur hierdie trots. Daar is geen punt waar denke tot 'n einde kom nie. Elkeen wat die durf het om so 'n gesonde en vreugdevolle gevoel vir die wêreld en vir God in sy hart te hê, is inderdaad wonderlik streng en waaksaam. Hoe moet hy burgerlik word,
klein of laag? Daar is 'n vlak van dinge waaraan hy moet voldoen staan keer op keer op en veg sy pad op na: Dit is nie
hom, maar die *hele* skepping so wyd en so diep soos dit verskyn aan mans.

Ons benodig so 'n vreugde en erken openlik dat ons dit nodig het, naamlik die verheffing van die al te-

Machine Translated by Google

vasberade en die alte skugter. Ons wil wees
ongemaklik en ontevrede, asof ons uiteindelik sou
ontdek die wolke en die see, ontdek die geheim van
lewe met sy honderdduisende en miljoene
manifestasies. Ons vra die sterre, wie het hulle in hul wonderlike spel
van opkoms en ondergang geplaas? En ons vra die
water, in wie se verte en diepte dit wil ingaan
vloei? Ons is sterk genoeg van hart dat ons nie vlug nie
van die ewige “waar vandaan” en “waarheen”, en ons
aanvaar nie eens die mees akkurate weergawe van die natuur as 'n
volledig uitgeputte verduideliking van sy redes nie.

Ons ontsag oor die diepte van die wêreld moet nie deur feite
weggeneem word nie, selfs nie deur die stryd om naaktheid nie.
bestaan. Ons wil nie meditatief word nie
natuur of verdeelde mense nie, maar ons wil eerder die lewe opneem
met 'n vrye gemoed, die daaglikse en dikwels so bittere, sowel as dit
wat lig werp en betekenis gee. Die God aan wie ons ons vertroue gee,
is in ooreenstemming met ons harte.
Hy is ons eie hart en ken ons s'n wanneer dit oop is en
bevestigend in die wêreld.

God leef in ons, want ons ondersoek voortdurend die
gees van die magte in sy wêreld en streef daarna om hulle te maak
ons eie. Vereis dit nie 'n wonderlike trots en 'n eerbare moed om so 'n
verowering van die wêreld en van God te onderneem nie? Vereis dit nie
ook 'n edele plek nie

Machine Translated by Google

vasberadenheid en bewussyn om onsself as mans te laat geld voor die magtige God?

Ons prys God en sy wêreldse skepping meer getrou hoe trotser en selfversekerder ons daarin voorkom. Die laggende oog, die rats stap, die gees wat werklik in staat is om vreugde te vind en homself te verhef, egte jeugdigheid, eg manlikheid, standvastigheid, liefde, kameraadskap, dit is die vaandeldraers van God. En hier sluit ons weer aan by die gees van die outeur, wat ons aan die begin genoem het en wat die bevestiging van sy poëtiese geloof afgesluit het met hierdie woorde, wat 'n plig vir ons almal verteenwoordig: "God word deur die mens in die wêreld gedra."

Machine Translated by Google

Die Almagtige sal die regverdige regter wees.

Ons taak is egter om ons plig te doen,

Sodat ons voor Hom kan staan

as die skepper van alle wêrelde

volgens die wet wat Hy gegee het,

die wet van die stryd om bestaan.

- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Lewensboom en Wêreldboom

Transformasie van 'n Ariese Simbool

Daar is steeds gebiede in Duitsland waar mens steeds sien grafstene uit die 17de de eeu, waarop die dood van die persoon word op 'n baie besondere, maar insiggewende wyse uitgebeeld.

'n Mens sien byvoorbeeld in reliëf op die grafsteen 'n bos blomme, 'n bos wat groei met dik en pragtige rose. Die dood in die vorm van 'n skelet sit langsaan daarby en met 'n sarkastiese uitdrukking breek die af mooiste blom. Niemand kan nie verstaan nie betekenis van hierdie prentjie: net soos die blom minagtend gebreek word en verwyder word uit die lewensstroom wat beide dit en die bos beheer, net so het hierdie persoon vir wie hierdie grafsteen staan, ook gesterf.

Soms is dit 'n teer melancholie, 'n fyn en amper versoenende beskikking, wat hierin verteenwoordig word prentjie. Op ander grafstene is dit 'n wilde, amper skelm opskudding. 'n Mens sien die Dood altyd uitgebeeld as 'n lelike geraamte wat 'n boom afkap. 'n Diep stuk is reeds uit die boom gesny. Die vernietigende gevolg is duidelik.

Ander foto's wys die boom wat reeds geval het. Toe weerlig val uit die wolke neer. In elke geval,

Machine Translated by Google

’n Mens hoor die duidelike boodskap: “Net soos die boom geval het, so sal jy val, kind wat uit vlees gebore is!” Daar is geen twyfel dat die boom hier bedoel is om die lewensboom van die oorledene te verteenwoordig nie, en dat die lewe van hierdie simbool verteenwoordigend is van die persoon se lewe, en dat die vernietiging daarvan die dood beteken van die persoon aan wie dit behoort.

Mens en boom word hier in diepte getoon interverwantskap, met 'n diep innerlike band. Die boom is geen beeld van die werklikheid, geen uitbeelding van die natuur of kulturele werk vir estetiese oorweging nie. Dit het 'n betekenis, wat miskien min of meer bewustelik in die verstand verstaan word van die 17de eeuse houtkapper - gaan eintlik terug na die oerdieptes van ons oortuigings. Die wye verspreiding van Hierdie idee van hierdie "lewensboom" kan hier slegs geraai word. Die mitologie gaan terug na die vroegste begin van Indo-Ariese tradisies, terug na die wêreld-esboom van die Yggdrasil. Die boom leef voort in die sagas van die huisboom, beskermboom en van die boom wat vir die pasgeborene geplant word. 'n Mens vermoed dit selfs in die sprokies, soos die aangename een oor die Jenewer of van die appels van die lewe. Dit word gevind in liedere en gebruike van die Meiboom tot die Kersboom, wat aan die huisdak vasgespyker en gehou word oor die jaar. In elke geval is die lewe van 'n persoon in 'n gesin op geheimsinnige wyse gekoppel aan die floreer van so 'n boom. Dit is dus eintlik 'n "lewensboom".

Machine Translated by Google

Dit kan voorkom asof die hartseer, treurige 17de eeu, wat so dikwels en so pynlik die skelm ervaar het dade van dood, kan dalk die oorsprong wees vir die verhale van sulke gevalle bome. Maar dit is nie so nie. Die konsep van die dood wat 'n boom van die lewe afkap, gaan baie terug vroeër. 'n Houtsnee in die liedjies van Sebastian Brant, kort na 1500 vervaardig, het reeds so 'n prentjie. Interessant genoeg is die feit dat hierdie boom verteenwoordig nie 'n enkele man nie, maar baie mense wat in die boom sit en wie daarvandaan in 'n sloot val voordat die boom, wat reeds afgekap is, val.

Die laaste prent van Niklaus Manuel se doodsdans is nog duideliker. Baie mense sit in die beleërde boom. Hulle word deur die Dood met pyle neergeskiet. Hier, soos reeds genoem, verteenwoordig die drie nie die lewe nie boom van 'n enkele persoon, maar van 'n hele klan. Dit is selfs duideliker in 'n afdruk van die meester uit die boekrolle van rondom 1470. Hier is die boom van die lewe inderdaad 'n wêreldboom, daarin sit mense sorgvuldig in 'n drievlak-orde geplaas, wat self 'n voorstelling van 'n goed geordende wêreld is.

Bo-aan sien ons die priesterskap, dan daaronder die wêreldse meesters, keisers en konings, here en grawe. Onder hulle is die burgers en die boere. In die laat Middeleeue, sien ons die eeue oue verdeling van die menslike wêreld in die drie klasse wat bekend is om te gebruik vanaf die gedigte en filosofieë van die Indo-Germaanse volk.

Machine Translated by Google

Die boom word egter nie afgekap nie. Dit word dag en nag deur twee diere gekou en staan in 'n skip wat oor golwe vaar, 'n simbool van ewig vloei.
tyd. Die dood lig sy boog en skiet manne neer van
die boom met pyle.

Hierdie boom is veel meer as die boom van die lewe, en dit is ook veel meer as 'n "klasboom", soos dit was
verkeerd genoem. Dit is in werklikheid 'n wêreldboom wat alle mense in 'n duidelike orde waarneem. Nie ver hiervan is die gedagte van die Nordiese Wêreld-esboom in wie se takke gode en mense leef nie, en van ander Indo-Germaanse wêreldbome. Hulle het nie net woonplekke verskaf nie, maar ook geluk en seën uitgedeel. Vandag, natuurlik, ons

kan slegs vaagweg die pragtige mitos aanvoel, wat gaan
terug na die oerdieptes van ons ras, ver terug in
die verre verlede. Die transformasies daarvan kan duidelik wees gevolg op die paar oorblyfsels wat ons hier het.

In die laat Middeleeue was daar nog 'n spoor van die Nordiese grootsheid wat voortleef, mens het steeds die mitiese wêreldbeskouing in die uitbeelding van die heilige boom aangevoel. Eenvoudiger, meer ekstern, meer ru ... maar steeds vol betekenis is
die latere uitbeeldings in Sebastian Brant se boek en in die Berner Doodsdans. Dan verander die betekenis grootliks. Die vitaliteit neem terug. Die individu, wat selde in die lewensboom-uitbeeldings van die Middeleeue gesien word, tree op die voorgrond, en daarmee saam

Machine Translated by Google

Individualisme kom eenvoudiger, makliker verstaanbare prente: hulle word emosioneel of selfs sentimenteel; hulle wek deernis, hartseer en jammerte.

Uiteindelik verdwyn die betekenis heeltemal. Die kyker waardeer sulke uitbeeldings bloot as allegorieë, waarvan die skoonheid en estetiese effek wat hy bewonder. Daarmee die transformasie van hierdie ou simbool van 'n wêreldboom en lewensboom kom tot 'n einde. Al wat vir ons oorbly, is om te voel ons pad terug na die verre verlede deur bestaande artefakte te gebruik, en om hul grootsheid te voel.

Machine Translated by Google

Ons as individue is niks anders as die blare nie
aan 'n boom. Vandag is hulle groen. Een blaar is groter,
'n ander is kleiner. Dan verdor een, en dan nog een.
Maar dit maak nie saak as die boom net gesond bly nie!
- Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Moed vir die vreugde van die lewe

Wie ook al deur die verwoeste strate van die gebombardeerde stede, wie ook al kyk en sidder na die ruïnes van kastele en kerke, waarin die lewensgevoel van groot periodes word weerspieël, wie ook al in die afgrond kyk van die harte wat die dood oopgeskeur het ... hy mag beskou dit as aanmatigend om oor die vreugde van die lewe te praat as een van die onoorwinlike kragte van die menslike siel. Miskien het die soldeer die grootste reg om presies dit te doen: Nie net ter wille van gemak nie, maar vanuit die lewende gevoel van die werklikheid waaruit die vreugde van die lewe in teenstelling staan met die onberekenbare en die duisternis, ja, wat alleen maak hulle draaglik. In die weke van die nuwe jaar kon mens hoor die geluide van die gewoel en gewoel van die karnaval vieringe dwarsdeur ons pragtige stede. Strate wat eens met vreugdevolle skares geleef het, is nou bedek met die as van verwoeste huise. In plaas van versierings sien mens ruïnes wat oor ons koppe uittroon.

Manne wat eens uit die beker van die lewe gedrink het, lê nou onder die aarde of worstel met hul grys en nou ernstige gesigte in die eensaamheid van die stryd om die bestaan van Europese kultuur. Vroue het ver weggevlug na die

Machine Translated by Google

plaaswerwe en dorpies. Waar bly daar 'n lig, 'n gedagte, wat ons terug kan lei na die vreugde van die lewe?

Miskien moet ons bespreek wat die vreugde van die lewe werklik is. Wie dit slegs in uiterlike uitdrukking soek, sal dit nouliks in oorlog vind. Wie dit slegs vir die ietwat roue bekommer materialistiese plesiere sal teleurgesteld wees met die yl oorblyfsels ... en beweer dat daar skaars enigiets is die moeite werd om nog te leef, of om hierdie lewe voor te prys of lief te hê. Die dieper vreugde van die lewe is egter nie afhanklik van tyd en noodlot, nie van behoeftes en bitterheid nie. Dit is een van daardie stille wonders wat God gee aan diegene wat bewus is van sy bestaan. Dit kan nie op ons van buite. Dit leef binne ons wese en ons wese; dit leef binne-in ons. Die man wat dit het, is ryk, selfs al gaan rond in vodde en woon in grondgrotte. Wie ook al leef in 'n paleis en het al die duur lewensattracties, is nietemin die armste gas op hierdie aarde, as hy nie hierdie ware lewensvreugde het nie.

Dit begin met 'n eenvoudige bewussyn van bestaan. Daar is mans wat na 'n goeie nagrus na die nuwe dag en kla omdat hulle voor werk staan en take. Ander ontstaan na 'n paar uur se rustelose slaap met 'n skaars verstaanbare gevoel van tevredenheid, bly oor die werklikheid van hul lewe, en miskien bloot omdat dit hulle asem, sig, gevoel, gehoor en denke gee. Die oorlog het ons op 'n verstommende manier gewys.

Machine Translated by Google

dat ons plesier in die eenvoudige dinge in die lewe baie dieper en meer betekenisvol kan wees as die eens so hoog aangeprysde "plesiere". En dit demonstreer ware beskeidenheid en die vermoë om sterk gevoelens te hê. Wie sou aan 'n soldaat kon verduidelik dat niks meer as 'n
skoon bed, 'n dun gedekte tafel, ja 'n kort middagslapie, 'n glas van wyn, 'n mooi prentjie of 'n aantreklike meisie wat verbyloop kon hom met soveel vreugde vul? En toe ons tuis was, ietwat verveeld en voor 'n vol boekrak staan, op soek na 'n enkele boek vir 'n stil uurtjie ... wie kon ons vertel het dat ons eendag die wêreld en onsself, die oorlog, vuilheid, lyding sou kon vergeet

en selfs die dood… want 'n aangename toeval in 'n
verlate huis in die ooste het ons 'n slegte
'n geskeurde kopie van 'n Elchendorff-boek? Wie kon dit hê
het ons laat glo dat ons eendag, in 'n donker bunker, in klam koue en geteister deur goggas, na die melodie van Mozart se "Towerfluit" in 'n dowwe lig sou kon luister, en dat ons in 'n droom van die ewige skoonheid van die wêreld sou verval.
en al die verskrikkinge rondom ons vergeet?

In sulke oomblikke lig die lewensvreugde rondom op soos weerlig ... of soos die sagte lig van 'n somersonsondergang. Terwyl ons eens deur die goed verligte strate van die stad geloop het op soek na plesier, verloor ons nou amper ons asem terwyl ons na die stralende skoonheid van die sterverligte nag kyk, wat vreemd genoeg teen die maan weerkaats, en dit gee

Machine Translated by Google

ons 'n innerlike gevoel van behoort aan die heelal. Niemand kan 'n meer passievolle dissipel vir die vreugde van die lewe wees as die eenvoudige soldaat wat deur die ewige vuur van geveg gedryf word, wat deur die muur van dood en gruwel geloop het en wat skielik sprakeloos is terwyl hy voor die stilte van 'n aand staan en die oeste sien nie.
saggies gestreel deur 'n sagte wind. In sulke oomblikke voel hy in die klop van sy eie hart die glorieryke en wonderlike lewe wat hy ontvang het. 'n Vreugde vloei dan deur hom, wat nie met enige ander plesier van hierdie aarde vergelyk kan word nie. En so lyk ons nogal beskeie, maar slegs in voorkoms, want sulke beskeidenheid is terselfdertyd die hoogste eis wat ons van ons kan eis.

lewe.By hierdie uur, wanneer die lot van die oorlog die swaarste toets ons harte, beide tuis en aan die front, dit
lyk 'n hopelose poging om oor die vreugde van die lewe te praat. Maar moed behoort net so min aan vreugde as aan stryd en dood. Om die dood te oorkom, beteken om vreugde te verkry.
Daarsonder sou ons siele lankal ineengestort het,
die groot las van hul ontberinge. Sonder dit, die
vroue tuis sou lankal in die
donkerste, onontkombare depressie. Hierdie lewensvreugde staan as 'n blinkende "niettemin" bo ons swaargekryde mense, waarteen bomme en fosfor nutteloos is. 'n Stukkie kinderjare leef daarin. Selfvoldane grootpratery en blindheid

Machine Translated by Google

ambisie is vreemd daarvoor. Die liefde vir die natuur en vir mense, vir diere en vir blomme, vir musiek en vir verse, want prente en kuns in klip en metaal is alles deel daarvan. Dit leer ons dat wanneer ons iets verloor, ons moet kyk na dit wat oorbly. Dit leer ons om die betekenis in elke toets herken.

Wie sou die vreugde ontken wat man en vrou vind gedurende hul vakansiedae saam. Wie kan beweer dat hy – gedurende die oorvloedige dae van vrede met sy alledaagse plesiere – die liefde van sy vrou, die vreugde van kinders hê en 'n stukkie sekuriteit so diep kon voel? En selfs al neem die noodlot van ons dit wat is allerliefste, die bereidwilligheid om weer te help lei ons terug in die arms van die lewe.

Machine Translated by Google

Koning Olaf se vreemde ontmoeting

deur Will Vesper

Eendag het koning Olaf Tryggvason en sy manne geseil suid langs die kus van Noorweë in die skip “Long Draak”. Toe hulle by die fjord van Nidaros kom, die mans moes die roeispane aanpak, want die wind was te swak om die seile te vul. Maar die koning was nie haastig nie. Hy was in 'n goeie bui en het allerhande toertjies vir sy mans. Hy het 'n skynduel met sy vaandeldraer, Ulf, geveg die Rooi. Eers het hulle op die gewone manier met die swaard in die regterhand. Dan met die swaard in die linkerhand hand. En uiteindelik met swaarde in elke hand. Elke keer het die koning tot by die agterbord gevorder. Dit was noemenswaardige speletjies. Daarna het koning Olaf op die skip se reling geklim en daarlangs geloop terwyl hy jongleer het drie dolke uit die skede. Niemand het ooit die koning gesien nie mis of 'n dolk val in die see. Die manne het geroei met meer entoesiasme en gelag.

Koning Olaf het tussen sy manne op die agterdek gesit en oor dit en dat gepraat. Daar het Kolbjoern gesit Marshal en Thorstein Ochsenfuss, Arn Schaetze van Jaemtland en Bersl die Sterke: manne van die hele Noorweë, van Ysland en van die eilande in die weste, 'n geselekteerde span, aantreklike ouens vol krag en durf. Een

Machine Translated by Google

het dit gesien. Niemand was ouer as sestig jaar nie, behalwe Biskop Sigurd, en niemand onder twintig nie, behalwe Einer Bogenschuettler, wat net agtien was, maar die beste kanshebber in die hele land.

"Nou hou ek die hele Noorweë in my hand," het die Koning gesê, en hy het met sy regterhand na die lug gerek, asof iets gryp wat die ander nie kon sien nie. "Omdat jy het dit uit God se hand ontvang," het hy gesê. Biskop Sigurd in erns.

"Ja," het die koning saamgestem, "uit God se hand en nie uit joune nie, Biskop. Ek dwing almal om voor Christus te buig, volke van alle provinsies: Stravanger en Hardanger, Vik en Sogne, Woere en Ramsdalen, die provinsies aan die see en in die berge, en nou ook Helgeland en Upland. Dit was die moeilikste om te kraak."

"Maar jy het ook die skerpste tande daarvoor," het Sklade Hallfred, die Yslander, ingegryp. "Baie het het hulle gevoel."

"Dit mag waar wees," het Olaf geantwoord, "maar nou is Noorweë een Ryk en (kerk)klokke lui oor die hele Ryk."

"Ek erken dit," het Hallfred saamgestem. Hy het effens gelag. en bygevoeg: "Ek erken ook dat dit vir my moeilik is om aan daardie klokke gewoond te raak. En baie ander voel dieselfde, selfs al sê hulle dit nie."

Machine Translated by Google

“Jy het sensitiewe ore, as skjald,” het King geantwoord.
Olaf.

Maar Hallfred het na sy hart gewys en gesê: “Hier binne, Koning
Olaf, sit een wat dit nie wil hoor nie. Christus
het heeltemal te lank geneem voordat dit na ons toe gekom het. Ons almal
iets anders van ons moeders geleer.”

Koning Olaf het hom lank aangekyk. Toe sê hy:
"Waar die klokke lui... is waar die Ryk en die Koning s'n
heerskappy.”

“Wat jy van God ontvang het,” het die Biskop ingeval
weer. “Een is meester. Die een in die hemel.”

“En een is Koning in Noorweë, Biskop,” het Olaf geantwoord.
'"n Mens moet meester wees en 'n mens moet koning wees, tensy die
land moet die buit van buitelandse konings word. Altyd
onthou dit.”

“Daar moet net een koning in Noorweë wees en die
eilande,” het Hallfred gesê. “En net een behoort meester te wees in
hemel. Maar ek voel steeds jammer vir almal wat moes
los alles,” en hy het stadig met sy hand gebaar
na die berge, dan oor die lug en uiteindelik
af na die see toe. Almal het geweet wat hy bedoel het.

Biskop Sigurd het hom kwaad aangekyk. “Daardie tande sal
moet steeds gereeld byt en baie byt,” het hy gesê,
"voordat hierdie afgode en towenaars gedwing is om te vertrek
die hele Noorweë.”

Machine Translated by Google

Almal het na Olaf gekyk om sy reaksie op Hallfred s'n te sien.
vet woorde. Maar sy hart was lig en goedhartig
vandag, die soort stemming wat almal boei.
Laggend het hy sy tande gewys en geskree: “Noorweë, vaderland! Heil
hom wat dit aan ons gegee het om te regeer.”
Ons sal dit styf vashou met ons tande. Niemand sal dit wegruk nie.
van ons af solank ons leef.”

“Gegroet Koning Olaf!” het die manne geskree. En Hallfred het begin
'n gedig oor hierdie uur:

“Die koning het die gevegsweer
aangevoel en suidwaarts gereis…”

Die skip het naby die kus die fjord in gegly en
het op 'n rotsagtige krans afgekom wat ver uitsteek in die
water. Die voëls op die oewer het gevlieg. 'n Silwer
'n Wolk van klopende vlerke het soos stof in die lug opgestyg.
duisend voëls het geroep.

Die dennebome, wat een na die ander opstaan
langs die kant van die berg, het sonlig weerkaats terwyl hulle
geswaai. Lig het van al die takke af weerkaats. Een het gehoor
die spruite wat luidrugtig in die klowe afkabbel, en die
ligte asemhaling van die see.

Skielik het hulle almal die geroep van 'n helder, skerp stem gehoor.
'n Man het op die rotsagtige lysie naby die skip gestaan.
Almal het na hom gekyk. Dit was duidelik dat hy wou aansluit.
hulle, en het toestemming gevra om dit te doen.

Machine Translated by Google

Koning Olaf het die loods gevra om nader na die lysie te gly. Die mans het hul roeispane opgelig en na die landkant. Maar voordat die skip selfs al soontoe gekom het, het hulle die vreemdeling op die punt van die boeg sien staan, naby die goue draak se kop. Hy het na die koning geknik, wat hoog op die agterdek gesit het. Dit het gelyk asof hy effens swaai van sy sprong, en steeds besig om sy balans te herwin. Toe stap hy tussen die manne voor in die skip aan: 'n boer van die omgewing, wat waarskynlik net 'n rukkie saam met hulle wou reis, solank hulle sy geselskap op die skip sou duld. Hy was nie 'n handelaar soos hulle aanvanklik gedink het nie.

Hy was 'n baie stewige man in die outydse kleredrag van groen boerebaize (’n growwe wollap). Waarskynlik ’n man van diep in die berge. Om sy heup was 'n wye leergordel met 'n mooi kopergespe. In een van die gordellusse het hy 'n tweesydige hamer gedra, die ou boerewapen: 'n mooi gevormde stuk handwerk. Maar die opvallendste ding omtrent die man was sy rooi baard, wat so dik en lank was dat hy dit verdeel en het dit links en regs onder sy belt gesit.

Hy het op 'n tou gaan sit en na die mans gekyk, wat om hom gesit of gestaan het, een na die ander… heeltemal sonder skaamte. Elkeen het effens senuweeagtig gevoel van die blou vuur van sy blik. Dit was asof hy hulle bekyk het en fout met elkeen gevind het.

Machine Translated by Google

“Dit was geen slegte sprong wat jy op die skip gemaak het nie,” erken Vakr van Goetaelf.

“Dit was nie groter nie,” antwoord die vreemdeling, “as die een wat jy, Vakr, gemaak het toe jy 'n Christen uit 'n vriend van Thor. Julle almal is goeie springers daarin agting.”

Wat die man gesê het, was nie vertroostend nie.

“Weet jy nie saam met wie jy reis nie, boer? Wees versigtig! En waar het ons jou ontmoet, aangesien jy dink jy weet iets van ons af?”

“’n Ou kennis,” antwoord hy, “terug van jou vaders. Maar vergeet dit. Nou wil ek graag saamreis met jou vir 'n rukkie.”

"Waarheen wil jy gaan?"

“In die buiteland,” antwoord die man hartseer.

“Jy lyk bekwaam vir ’n militêre ekspedisie.”

“Ek het baie van hulle agter my, maar nou wil ek rus.”

“Jy lyk nie so nie,” het Bersl die Sterke opgemerk.

Volgens sy gewoonte - asof dit nie die moeite werd was om met 'n te praat nie man voordat hy sy krag getoets het - hy het na die vreemdeling se hand en probeer hom van sy sitplek af ruk. Dit was 'n kort en skerp stryd, maar toe lê Bersl aan die grond, en dit was heeltemal duidelik wie hier was die sterker. Bersl het dit nie ervaar sedert sy vroeë jare nie jeug. Dit het almal soos vuur en dronkenskap getref: elkeen

Machine Translated by Google

moes die vreemdeling in 'n kompetisie toets. Maar niemand kon hom ewenaar nie. Die hele skip het na die duiwelse kêrel gestaar. Sy woorde het ook gevlieg, skerp en vreesloos, en hul merk net so onfeilbaar soos sy bewegings gevind. Elkeen het syne gekry! Uiteindelik het hy langs die reling oor die roeispane geloop, wat het nooit opgehou roei nie, en hy het nie net drie gejongleer nie dolke (soos Koning Olaf gedoen het), maar vier dolke, met twee in die lug en een in elke hand te alle tye. Dit was 'n vinnige spel, asof die dolke soos vlamme oor sy kop gedans het. Die hele bemanning het na hierdie boer gestaar, wat so gespeel het. Hy het beslis meer as net sy pad geken osse.

Uiteindelik het Koning Olaf hom geroep, en hy het opgeklim agterdek van die skip, het sy pet verwyder en voor gaan staan van die koning. Een het gesien dat die hare op sy kop ook rooi, en hoe dit soos 'n vuur bo sy voorkop gestaan het.

“As ’n vreemdeling soos jy en ’n boer voor Noorweë se koning kom, buig hy,” het Thorgrim Thorsteinson hardop beveel. Die boer het na hom gedraai en gesê: “Jy stam ook af van mans, Thorgrim, wat nie

gewoond daaraan om hul rûe voor ander mans te buig - ander as miskien voor die een, agter wie hulle - soos jy - is genoem.”

“Jy is ’n welsprekende en talentvolle man,” het Koning Olaf gesê terwyl hy vir die ander gebaar het om stil te bly. “Is jy van die gebied af?”

Machine Translated by Google

Die Rooibaard het lank na Koning Olaf gekyk.
Hy het effens gelag, soos iemand wat bekommernis in sy hart het.
“Ja,” het hy geantwoord, “jy kan sê ek is van die omgewing.”

“Uit watter provinsie?” het die Koning gevra.

Toe maak die man dieselfde gebaar as Hallfred die
Skjald gemaak het, toe hy van die ou gode gepraat het.
Hy het met sy hand na die berg gewys, toe
oor die lug en uiteindelik af na die see. In een
oombliklik het almal geweet wie hy was. 'n Wind het gehuil
van die berg af en oor die son soos 'n sluier,
en die water het begin styg. Maar niemand kon dit doen nie
dink aan die skip, wat skielik begin dans het
naby die rotsagtige kranse. Hulle het almal na die Rooibaard gestaar,
wat nou voor hulle groot en magtige koning gestaan het, en
het die heilige hamer in sy hand gesien. 'n Dowwe gedreun van donderweer
het uit die hemel gekom, en hulle het almal soos skaduwees in die
die lig van swael. En toe hoor hulle die man se
swaar stem.

“Ja, Koning Olaf,” het hy gesê, “ek is van hierdie provinsie, van
Helgeland en van Drontheim, van Hardanger
en Stavanger, van die hele Noorweë en van die eilande,
uit die berge en uit die valleie, uit die
wolke en van die see. En dis my werk wat daar is
so 'n land wat jou vreugde gee en waarvan jy kan wees
koning. Toe ek die eerste keer hier aangekom het, was dit 'n land van ys onder
die voete van Ettins. Maar Ek het die Ettins doodgemaak wat op die

Machine Translated by Google

berge. Bome het gegroei en spruite het daar gevloei. Ek het die ettins verwurg, wat die vyand van beide gode en mense is. Blomme het in die weivelde gegroei en bokke het die bergpaadjies uitgeklim. En mense het gekom en hutte gebou en die lande geploeg. Ek het hulle gewasse geseën. Hulle het brood gehad. Ek het die see vir hulle geseën. Hulle het vis gehad. Ek het hulle geseën tafel. Kinders het grootgeword. Ek en my soort, Koning Olaf, het dit gemaak land bewoonbaar vir die mensekinders. Daarom het hulle my geëer, mans en vroue. En dit was my volk, vir 'n lang tyd."

Toe het biskop Sigurd moed geskep en moed getoon. Hy het die kruis van sy bors af opgelig en dit na die Rooibaard. "Gee pad, jou afgod!" het hy geëis.

Die man het weer gelag, sag en bitter. Dit was soos 'n huilend in die wind.

"Ja," het hy gesê, "en nou kom nog een. My uur het verbygegaan volgens die wil van die Alheerser. Dit is moeilik vir my vriende. En jy, Olaf, vervolg en maak hulle dood, en vervul die noodlot. Uiteindelik gebeur dit met ons almal. Maar ek het verwag dat dit anders sou wees: die wolf wat ons verslind, die slang wat ons verwurg. Daar kom die *sagte* en oorwin die *magtiges.* Maar niemand ontsnap die noodlot nie, en niemand weet vooraf nie. Die uur sal kom vir die man aan die kruis ook."

"Gee pad, afgod!" het die biskop weer beveel terwyl hy het die kruis naby die Rooie se oë gehou.

Machine Translated by Google

Toe lig hy sy hamer, en 'n weerligstraal
het soos 'n goue slang langs die mas neergeslaan. Dit was asof
as hy dit met sy hand gegryp het voordat dit enige skade kon aanrig.
Vir 'n derde keer het mens die bitter gelag gehoor. Hulle
het dit nooit vergeet tot die dood toe nie.

Hulle het gesien hoe die man homself oorboord gegooi het met 'n
magtige sprong, en terwyl hy die hamer oor sy kop hou,
in die see gesink en verdwyn.

Op daardie oomblik het alles verander. 'n Ligte suide
wind het gewaai, die seile gevul en die skip ingestoot
sonskyn langs die saggies rollende golwe dieper in die
baai. Dit het gelyk asof hulle almal uit 'n droom wakker geword het
of stupor. Koning Olaf het albei hande oor sy gesig gevryf.
Terwyl biskop Sigurd sy keel skoongemaak het asof hy wou praat, het die
Die koning het hom beduie om stil te bly.

Voor hulle was die huise van Nidaros, skepe by
die kus, die magtige dak van die koning se huis en die
nuwe katedraal met sy puntige kruin en wye toring.
Die aand het aangebreek. Die son het in die see gesak. Die klokke
het saggies oor die water gelui. Almal het gestaan soos die koning en
hulle koppe ontbloot.

“Ons bid vir almal wat weet hoe om soos mans te sterf,” het hy gesê.
die Koning.

Machine Translated by Google

In ons brand soos 'n vlam 'n reël,

en dit moet goddelik wees,

omdat dit ewig en universeel is,

dit is hierdie:

Doen jou plig!

Hierdie reël bevat die leringe van alle godsdienste.

- Heinrich von Kleist

Machine Translated by Google

[TITEL BYGEVOEG DEUR REDAKTEUR]

Kasteel van die Berg

[Redakteur se nota: prent van “Castel del Monte” weggelaat]

Die mooiste en kragtigste vestings van die Duitse Keiserlike tydperk is geskep onder die Hohenstaufen-dinastie, veral Friedrich II. Hulle is sigbare tekens van die ontwikkeling en vorming van Europese mag. Friedrich II was een van die grootste vestingbouers van die Middeleeue. Hy het groot invloed gehad op die argitektoniese ontwerp van sy forte. Sy vernuftige konstruksies, wat die agtsydige struktuur bevoordeel het, het 'n voorbeeld gebly vir ander forte en kastele, selfs na die stryd van mededingende adellikes. het die Duitse Ryk as 'n magsfaktor uitgeskakel in Europa. Die "Castel del Monte" in Apulië, waarskynlik die mooiste van sy kastele, met sy gereelde grondplan en elementêre krag, is tot vandag toe 'n uitdrukking van die Hohenstaufen-Germaanse gees. Friedrich II het toe reeds 'n Europese styl geskep wat alles bevrug het vestingkonstruksie in Suid, Wes en Oos, 'n in wat die Duitse vorm oorheers het.

Machine Translated by Google

[TITEL BYGEVOEG DEUR REDAKTEUR]

Kahlenberg 1683

Die Slag van Kahlenberg naby Wene op 12 September 1683 tel as [1] een van daardie groot wêreldgebeure, wat verander die aangesig van die aarde vir eeue. Duitse troepe, verenig met vrywilligers uit die Ooste, uit Frankryk en uit byna alle Europese lande, het 'n pragtige verdedigingsoorwinning behaal teen die tallose hordes van die Groot Sultan, wat hier die gekonsentreerde mag van sy Wes-Asiatiese/Balkan-ryk ontplooi het om
dwing die poort na Sentraal-Europa oop. As Wene in Turkse hande, dan sou Duitsland en Italië wees blootgestel aan die aanval van die Moslemse sekelmaan. Vir nege weke het Wene die aanslag van die superieure weerstaan Turkse magte, totdat die hulpleër vroeg in September die verdedigers genader en bevry het. Prins Eugen was aan die hoof van sy dragonders en onder die eerstes wat hul pad deur die Turkse massas tot by die stadspoorte.
Die waaghalsigheid van hierdie 20-jarige van Savoy was beloon met die bevel van 'n kavallerieregiment, wat hierdie held se naam tot in die Wêreldoorlog gedra het.

1 Prentjie van die skildery weggelaat; teks aangepas om dit te weerspieël. Die oorspronklike opening was: “Hierdie kontemporêre skildery beeld die Slag van Kahlenberg naby Wene op 12 September 1683 uit. Hierdie slag tel as […]”

Machine Translated by Google

Die Bloed van Broers Sal die oorwinnaar bly

Die herdenking van Dueppel, wat in hierdie jaar herdenk word, sal vier sy 80ste de altyd as 'n waarskuwingsteken in die geskiedenis van Sleeswyk-Holstein dien. Indien die stryde in 1848 tot 1851 het nie vryheid gebring nie, die tyd het uiteindelik aangebreek dat die mense van hierdie hertogdom nooit weer aan Denemarke gekoppel kon word nie.

Maar die viering strek veel verder as die grense van Sleeswyk-Holstein, want hierdie toets van Pruisiese mag was 'n belangrike stap in die rigting van nasionale vereniging van Duitsland. Bismark wou die Duitse volk sy verdiende posisie en nodige lewensruimte gee. Pruisiese mag is gebruik. Die oorwinning by Dueppel het Pruise toegelaat krag wat gebruik moet word om die uitbreiding van Duits te bevorder bloed en grond. Die geloof in Pruise het toegeneem. 'n Nuwe

Die politieke tydperk in die Duitse geskiedenis het met hierdie datum begin.

Wanneer ons aan die lansiers van Dueppel dink, dink ons waarskynlik herdenk die oorwinningsdag wat uiteindelik gelei het tot die vereniging van Duitsland. Vir ons is die woorde nie meer waar nie, wat destyds deur die Algemene Vergadering in Rendsburg op 8 Mei 1864: “Die bloed van Dueppel skei ons dieper van die Dene as die Belt en Koenigsau.” Ons onthou egter steeds, selfs van die Pruisiese kant, hoe dapper en

Machine Translated by Google

eerbaar het die Deense verdedigers geveg. Moltke het geskryf oor 23 April 1864 aan sy broer Ludwig:

"Die entoesiasme van hierdie klein volkie vir wat hulle veg vir, die uithouvermoë en opoffering waarmee hul die leër het homself in die Dueppel-posisie laat geld, is goed selfs deur hul vyande herken. Die troepe het weerstand gebied die onbeskryflike baie meer as ons s'n, wat die gehad het die inisiatief van die aanval in groter getalle, wat dit moontlik gemaak het om hulle verlig te word tydens hierdie moeilike take."

Wat die ridderlikheid betref wat in hierdie stryd gemanifesteer is tussen twee verwante volke, het Moltke geskryf:

"Daar is waarskynlik geen beter mense as ons soldate nie. Sodra die laaste skoot afgevuur is, die draagbaardraers beide die Deense en ons gewondes in die hospitaal met al die sagmoedigheid van klein dogtertjies. En almal is dieselfde in hospitale behandel. In hierdie hospitale, soos as die dominante en luukse een by die Johanniter orde, Deense offisiere en soldate het in dieselfde kamers gelê soos die Pruise. 'n Oorlog is waarskynlik nog nooit gevoer nie met meer menslikheid as hierdie een."

Hierdie dag van sigbare versterking van die Duitse kant het 'n ander gesig vir die Dene gehad. Dit was 'n dag van nederlaag. Die stryd is gevoer teen 'n veel meerderwaardige krag. Selfs al die posisie waarop 'n mens geplaas het, te veel 'n groot hoop, kon nie gehou word nie, so ook die Dene

Machine Translated by Google

nietemin, selfs in eervolle terugtog, 'n goeie rekenskap vir hulself gee, en beide die moed en
lojaliteit van die Deense soldate. Die geveg van die brigade in Scharffenberg vir die Dueppel-meule het die Pruise “in” geplaas moeilike seestrate”. Ten spyte van die oorwinning en pynlike verliese, kon die leër met opgehewe koppe terugkeer.

Ons het ander hedendaagse getuies hiervan ridderlike gedrag na die geveg: Hoe die Deense soldate is deur Duitse boere versorg ... en op die aan die ander kant, hoe die Duitse soldate versorg is deur Deense dorpenaars… vir weke en selfs maande. Daarop tyd twee gelyke, kultureel hoogstaande, Germaanse stamme mekaar in die gesig gestaar het.

Dit was dus amper duidelik dat na die Wêreldoorlog, Denemarke het die vereniging van die Noordelike Sleeswyk met Denemarke by Düppel, waar die koning was teenwoordig. Hul viering het terselfdertyd beteken die bittere skeiding van Noord-Sleeswyk van die Duitse Ryk. Maar reeds vandag word dit alles oorkom deur die geloof in 'n gemeenskaplike Germaanse toekoms.

Die klank van die naam Dueppel ontwaak in beide mense se trotse herinneringe. Die haatlike toon, wat is meer opvallend aan die Deense kant, het nie heeltemal vervaag. Karl Larsen het onsuksesvol gesukkel om elimineer hulle onder die Dene. Onder die Duitsers,

Machine Translated by Google

Hierdie gevoelens is vervang deur die vreugde van oorwinning. Maar die bitterheid het mettertyd afgeneem. Die gedagte aan dapper dade bly egter onvergeetlik.
beide kante. Net soos die stryd tussen die twee volke
is ridderlik gevoer, so ook die stryd om etniese
besluit ook op 'n ridderlike wyse uitgevoer.

Die dag sal kom wanneer ons, wat van dieselfde afkomstig is
Germaanse wortels en 'n gemeenskaplike vaderland, keer terug na hierdie webwerf, want dit spreek van ridderlike stryd, van lojaliteit en van die standvastigheid van Germaanse manne, wat destyds teenoor mekaar gestaan, maar vir wie dit baie natuurliker sou gewees het om langs mekaar te staan.
Vandag doen hulle dit steeds nie, en dit moet eers aangeleer word. En ons vyande doen alles om ons van een te vervreem
'n ander.

So bitter as wat dit is, het baie dit nietemin geleer
reeds. En ons is veilig in ons vaste oortuiging dat uit
In hierdie tydperk van stryd sal die Duitse Ryk as 'n laat - maar soveel meer waardige - vrug ryp word. Ons Deense vrywilligers in die Waffen SS is die eerste vegters hiervoor.
blink Germaanse toekoms aan Deense kant.

Wat deurslaggewend is, is en bly: of die houding
is goed of sleg, of mens nou aan konstruksie of afbreek wil werk en of mens nou wil
om die gemeenskaplike behoeftes en doelwitte te sien.

Machine Translated by Google

Die Europese volke het slegs een keuse as hulle wil hul bestaan red: om te sien wat hulle in het algemeen en om daarvoor op te staan.

Machine Translated by Google

Prins Eugen

Die Edele Ridder

Duisende vrywilligers van baie lande was ingesluit onder die kleurvolle verskeidenheid bondgenote wat het in daardie warm Augustus na die Donaurivier gestroom dae in die jaar 1683 om die bedreigde te stop inval van die Moslem-sekelmaan.

Onder die talle vrywilligers van die Franse kroon was ook prins Eugen van Savoye, wat in Parys gebore is, maar wat sy rug op sy geboorteland gedraai het nadat baie teleurstellings. Die Kaiser, wat gevlug het na Passau, het hom die bevel gegee oor 'n dragonderregiment aan wie se hoof hy kort voor lank sy militêre bekwaamheid op pragtige wyse bewys het.

Aan die begin van sy bestaan het die prins die geluk gehad van 'n betekenisvolle ervaring: By die bevrydingsslag by Kahlenberg naby Wene op 12 September 1683. Hierdie verrassende en kragtige oorwinning, wat met die gesamentlike krag van al die Duitse lande behaal is, het die Weste nie net van die bedreiging van die Turkse inval bevry nie, maar ook die moontlikheid gebied van 'n nuwe formasie van die hele Suidoos-Europa langs Duitse linies. 'n Poort is oopgeskeur waardeur die wind van die nuwe tydperk die muwwe ... kon wegwaai.

Machine Translated by Google

die atmosfeer van die ou lewe, en wek die mense wat het na die Dertigjarige Oorlog in 'n slaap geval en hulle met nuwe hoop gevul. Die Savoïese vreemdeling, wat egter vir die eerste keer op Duitsers getrap het grond, sou die draer van hierdie hoop word en 'n baie pragtige verteenwoordiger van 'n nuwe tydperk van heldedom in Duitse geskiedenis. Na aanleiding van die groot keiserlike militêre leiers, Ludwig von Baden en Karl von Lothringen, die prins het aan die veldtog deelgeneem in Hongarye wat die keiserlike magte so ver gebring het as Siebenbuergen en voor Belgrado. Reeds in die eerste veldslae, het Prins Eugen sy persoonlike moed bewys - in 'n kort tydjie was hy twee keer erg gewond - en hy het 'n ongewone militêre vermoë getoon. Nietemin het dit 'n lang tyd om 'n onafhanklike bevel te ontvang. Slegs nadat hy 'n paar jaar in die Italiaanse teater gedien het in 'n ondergeskikte posisie teen die Franse, het hy uiteindelik ontvang hierdie verlangde onafhanklike bevel in Hongarye in 1697.

Die Oostenrykers het 'n paar terugslae gely in die intussen en die Turke was besig om te herstel na die eerste groot skok. Eugen het 'n swak voorsiene, gedemoraliseerde leër en het die direkte bevele gehad om nie enige verdere veldtogte gedurende daardie jaar onderneem. Sodra die ergste probleme egter uitgeskakel is, hy het verskeie blitsbewegings heen en weer gemaak wat

Machine Translated by Google

het die Turke verwar en 'n oorwinning behaal oor 'n leër van die Sultan by Zenta in 1697, al was dit twee keer die grootte van sy eie. Met daardie oorwinning het die prins ingegaan die voorpunt van die grootste militêre leiers van sy tyd. Nou die vernietiging van die Turkse oorheersing van die Donau-streek is vorentoe gestoot. Die gerommel het ver gegaan in die Balkan toe die eerste keiserlike patrollies bereik het Bosnië en sny suid van Belgrado.

Op die hoogtepunt van sy oorwinnings het die Savoyane egter moes die veldtog terugtrek en homself gewoond maak aan vrede. 'n Groot Europese oorlog oor die vraag van die Spaanse opvolging, wat sou lei tot 'n nuwe magsverspreiding op die vasteland, was op hande. Die ryk het beslis baie gewen in die vrede wat Eugen met die Turke in Carlowitz gesluit het in 1699: Hongarye sonder Banat, Siebenburgen en die groter deel van Slowakye en Kroasië.

In die volgende jaar, die Europese oorlog oor die kroon en beheer oor die Spaanse wêreldryk het uitgebreek. Op een aan die kant het die magtige Frankryk gestaan, wat wou verower Spanje om sy heerskappy oor Europa te voltooi; op die ander kant Oostenryk, Nederland en Engeland, wat sy ou "neutralisasiepolitiek" wou volg teen die opkoms van enige dominante mag op die vasteland.

Prins Eugen moes die teater van sy oorwinnings verlaat en konsepte op die Donau om die oor te neem

Machine Translated by Google

verdediging van die Ryk in die Weste. Al hoe meer het hy gegroei tot die algehele rol van 'n imperiale militêre leier, wat beide die strategiese en die diplomatieke beplanning oorgeneem het. Nie een van die inboorlinge was beter in staat as hy om die ingewikkelde probleme van die politiek te verstaan en die duisendvoudige noodsaaklikhede van die hoogs verdeelde politieke toneel te oorkom nie. Een van die grootste staatsmanne wat ons volk ooit gehad het, was in staat om die hele Europese wêreld aan die een kant te begryp, en aan die ander kant

aan die ander kant om die kleinste besonderhede en behoeftes te verstaan

van die verskillende gebiede, hetsy in die Alpe of in die uitlope van Duitse riviere in die Noorde. Dit is geen toeval nie dat hierdie man, wat in die buiteland gebore is, een van die mees Duitse van die groot mense in ons geskiedenis geword het, en voortleef in die mense se geheue in beide sang en saga.

Alhoewel hy baie jare op die grond van Italië deurgebring het, Vlaandere en Suid-Duitsland wat teen die

Terwyl hy die Franse vyand was en die Ryk teen die aanvalle van Bourbon-imperialisme verdedig het, het Prins Eugen nooit vir een oomblik die beginsels van sy politiek vergeet nie; naamlik dat die Kaiser altyd in die weste op die verdediging sou wees, omdat die toekoms van die Ryk in die Ooste gelê het. Soos die hoof van die “Duitse party” aan die hof, het hy gedoen wat hy kon verhoed dat Karel VI verstrengel raak in

Spaanse en Italiaanse lande in plaas daarvan om die werk te voltooi in die Suidooste wat reeds begin het. Tussen sy

Machine Translated by Google

oorwinnings oor die gehate Franse in die jare 1700 tot 1709 te Hoechstaedt en Turyn, te Oudenarde en Malplaquet, die prins het keer op keer na Wene gehardloop om te waarsku teen oorambisieuse veroweringsplanne, sodat hy die finale pasifikasie van die Suidooste en die groot taak in daardie gebied kon oorweeg, wat het oorgebly om vervul te word.

Na 12 jaar van bloedige stryd het die eerste Spaanse troonopvolging tot 'n einde gekom. Engeland, wat voldoende verswak het teen Sun Kin, het die opkoms van Duitse invloed begin vrees en het die Graaf van Marlburg, bondgenoot en vriend van Eugen, versoek om uit die Europese teater te onttrek. Dit het so ver gegaan dat die Engelse leër die Savoyaanse gebied in die steek gelaat en hom in die teenwoordigheid van die vyand verraai het. Walging en woede het die prins oorweldig, wie se gewoontelike goeie bui selfs deur sy vyande herken is, en hy het die Engelse generaal profeties gewaarsku dat hy homself en die hele Europa met sulke truuks sou verloor.

Na die vredesluiting met Frankryk in 1714 in Rastatt en Baden, Prins Eugen, wat intussen gehad het bevorder is tot Rykveldmaarskalk, was weer vry om sy grootskaalse planne in die Suidooste uitvoer. Die Sayovan het al sy vorige oorwinnings oortref tydens die oorlog met die Turke in 1716 tot 1718. Dit was 'n meesterstuk van militêre en politieke leierskap en

Machine Translated by Google

tel onder die mees stralende hoofstukke van die Duitse en Europese geskiedenis. In aggressiewe aanvalle is die invallende Turke by Peterwardein gevang en vernietig. Maar die meesterstuk van sy militêre genie is getoon in die dubbele slag teen Belgrado in 1717, waar hy, tussen 'n beleërde vesting en 'n superieure Turkse mag, eers die oprukkende leër aangeval en vernietig het, en toe Belgrado, wat agter hom gelê het, verower het.

Kort voor die vredeskonferensie in Passarowitz in 1718, waarvan die trotse vrugte die gevolge van sy onvergeetlike veldtog was, is 'n roerende lied in die militêre kamp voor Belgrado geskryf. Dit beskryf die gevoel van samehorigheid wat tussen die veroweraar van die Turke en sy eie mense bestaan het, beter as 'n duisend lofredes.

Op sy eie onsterflike manier is dit 'n uitdrukking van 'n nabye eenheid en eenvoud van gevoel: die Duitse lied van Prins Eugenius, die edele ridder. Dit word sedertdien gehoor, en kan nie stilgemaak word nie, beide rondom die stad en vesting van Belgrado en oral onder die wye hemelruim van die suidoostelike vlakte waarin die Nibelungenrivier vloei sy manier.

Die verowering van die Donau-gebied - wat geveg is met die bloed van alle Duitse stamme, het die geskep voorvereiste vir die primêre doelwit van die staatsman Prins Eugen: die kolonisasie en kulturele integrasie van

Machine Translated by Google

hierdie gebied. By die vrede van Passarowitz, die Banaat, die klein Wallachië en Serwië is by Oostenryk geannekseer en sodoende is byna die hele loop van die Donau-rivierkom vir die Ryk gewen. In 'n verbasend kort tydperk het die eens verlate stede weer geblom. Die eens verlate land het weer vrugte afgewerp. Die eens verstopte riviere het weer langs goed geordende rivierbeddings gevloei en die talle moerasse is gedreineer. Die bringers van

Westerse beskawing in hierdie gebied, die draers vir 'n beter orde, en die skeppers van 'n nuwe voorspoed, was die Duitse setlaars, wat die prins in tienduisende ingebring het om die eens verwoeste land langs die Donau te koloniseer. As hierdie koloniseringswerk egter telkens tot stilstand gebring is, en in plaas van 'n voortdurende kolonisasie langs die Donau soos die prins beplan het, die koloniserende Duitsers steeds in klein geïsoleerde groepe verdeeld gebly het... dit was die skuld van die doellose dinastiese ambisie van die Habsburgers, wat hul energie in alle uithoeke van hul ryk verdeel en vermors het.

En in die laaste dae van Prins Eugen se lewe, nadat sy groot oorwinnings in die Turkse oorloë, donker tekens het verskyn. Die einde van die lewe van hierdie spesiale man, soos die begin, was omring deur tragedie. Die tragedie het nie in sy persoonlike lewe gelê nie, maar in die knaende kommer oor die lot van sy werk. Dit het gelyk of dit word duidelik vir die prins in sy laaste jare dat sy primêre

Machine Translated by Google

beginsels en die onverbeterlike politiek van die Habsburgers sou nooit versoen word nie, en dat sy werk sou uiteindelik val, as gevolg van hierdie teenstrydigheid. En baie dinge het daarop gedui dat die Savoyane reeds vermoed het die beginskaduwees van die agteruitgang van die so vinnige die bewind van die Donau-monargie gevestig.

Maar die lyding en wanhoop, wat sekerlik moet het hierdie genie aangeraak tydens sy stryd om sy skepping, en die diep insigte, wat hom in staat gestel het om die lot van sy werk begryp, is nie aan ander geopenbaar nie. Só was hy: 'n Harmoniese man van onweerstaanbaarheid welwillendheid en reguit duidelikheid, maar steeds 'n raaisel om te sy tydgenote en aan die nageslag. Hy het nie vertrek nie agter 'n testament of selfs 'n enkele persoonlike woord, wat nuuskierige biograwe kon gebruik om die raaisel van sy persoonlikheid.

Hy het homself slegs in die daad getoon. En ons mag dalk beskeie tevrede stel met die woorde waarmee die ewe groot gees van sy tyd, Frederik die Grote, betaal ter ere van die geëerde prins:

“...Hy het nie net oor die Oostenrykse gebiede regeer nie, maar ook die Ryk. Trouens, *hy* was die Kaiser…”

Machine Translated by Google

Die Koning se Oordeel

Koning Heinrich het gesit, omring deur sy keiserlike regters, by die ou tribunaal naby die markdorp Rottweil. Die die bevolking het 'n halfsirkel om hulle gevorm.

Verskeie biskoppe was ook daar, want dit was die die eerste keer dat die koning die hof sonder sy regsadviseurs.

'n Vryman het 'n monnik aangekla van verkragting van hom dogter.

Twaalf getuies het aan die kant van die vry boer gestaan. En twaalf getuies - mede-monnike - het langs die kant gestaan van die beskuldigde.

Die koning het slegte dinge gehoor oor die gebeure by die abdy. Die koning kon van die regterbank af sien dat die bevolking het die kant van die boer gekies, en dat slegs hulle respek vir hom het hulle verhoed om beledigings na hom te slinger die monnike.

Die boer het gestaan en sy dogter se hand vasgehou en het geregtigheid geëis.

Teenoor hom het die monnike gestaan en uitgeroep dat die meisie was 'n hoer. 'n Gegrom het uit die skare opgekom gewone mense. Die beskuldigde het van 'n prominente familie. Sy familie het alles probeer om die stilte te stop

Machine Translated by Google

vryman - hulle het hom met vuur en swaard gedreig as
Hy het nie sy aanklag teruggetrek nie. Maar die dapper man
het standvastig gebly, die koning in die gesig gekyk en
het geregtigheid geëis.

Die monnik het egter sy blik laat sak wanneer die
die koning het in sy oë gekyk.

Die familie het die meisie gevra om vorentoe te kom. Toe sy
haar skaamte oorkom het, het koning Heinrich in haar oë gekyk
en het geweet sy praat die waarheid:

Die monnik het haar belydenis gehoor, het die meisie gesê, en
toe beveel haar om na die begraafplaas te gaan en twaalf te sê
gebede by haar moeder se graf. Van daar af het hy gedwing
haar in 'n sel in en homself aan haar opgedring. Sy het uitgeroep
en het weerstand gebied, maar niemand in die abdy het 'n hand opgesteek nie
help haar. Die volgende oggend het die abt haar na
hom. Hy het voorgestel dat sy as 'n bediende in die abdy bly.

Die vader het egter saam met 'n groep na die abdy gegaan
gewapende mans, en sy is vrygelaat.

Toe kom die abt nader en sweer by alles wat is
heilig dat die meisie gelieg het. God sal help dat die waarheid seëvier,
en God behoort die uitspraak te vel. Die beskuldigde broer
was gereed om 'n vuurproef te ondergaan.

Die jong koning het verontwaardig opgemerk: “Hoe lank sal
glo mense nog steeds in sulke magie?”

Almal wat hierdie woorde gehoor het, was verskrik, en
die biskoppe het vreesbevange van die koning teruggetrek.

Machine Translated by Google

Koning Heinrich het gesien dat hy te ver gegaan het, en daarom het hy gesê, “As jy glo dat God ’n wonderwerk sal doen, laat my dit dan sien.”

Die twaalf monnike het ysterplate gebring, wat hulle gehad het gereed, voor die troon.

Hulle het in pare gekom, elk met 'n enkele bord, met oë na die hemel in gebed.

'n Monnik het 'n houtvuurrooster gebring en dit neergesit voor die koning se troon.

Hulle het tot God gebid om die waarheid te help seëvier en om te red hul onskuldige broer uit die kloue van die duiwel.

Die aandagtige bevolking het angstig geword, want Koning Heinrich se sorgelose woorde het hulle verskriklik gepla senuweeagtig.

Die broers het weer gekom, en elkeen het 'n groot stomp gedra, bid met oë na die hemel. En hulle het opgestapel die hout en 'n groot vuur gemaak wat hoog gebrand het.

Koning Heinrich het egter bewegingloos op sy troon gesit en het opgetree asof hy nie die onaangename gefluister gehoor het nie van die biskoppe en die opgewonde gemompel van die mense.

Die monnike het die ysterplate in die vuur gesit, en die abt het die Almagtige God as getuie aangeroep dat die broer was onskuldig *en* dat alles wat 'n mens gesê het oor die abdy was onwaar.

Hy het gedink hy sou twee vlieë met een klip doodslaan en sodoende die gevaar wat hy gevrees het hom bedreig het, afgeweer abdy.

Machine Translated by Google

Koning Heinrich se oë het geflits, want hy het deur gesien die abt se plan.

Die pastoor het al hoe harder gebid en getuig voor God vir die onskuld van sy abdybroer. Hy het die Almagtige Regter gevra om voor almal teenwoordig te bewys dat die beskuldiger en sy dogter leuenaars was, en dat die dogter, veral, het verdien om op die brandstapel verbrand te word, omdat sy die vrome broer valslik beskuldig het.

Koning Heinrich het uitgeroep: “Wil jy die teken koning se oordeel oor jouself neergekom, pastoor? God het die koning regter, en nie die abt van Rottweil nie!” Intussen was die ysterplate rooiwarm, en twee monnike het daarin gewaai die kole met 'n blaasbalk sodat almal dit kon sien was werklik.

Ander het 'n stoel gebring. Hulle het die beskuldigde monnik op die dit, en sit sy voete in 'n blikpan – vol tot die rand. Die abt het met 'n harde stem gesê dat dit nodig was vir die monnik om met rein voete voor sy goddelike regter te verskyn.

Koning Heinrich het egter opgemerk dat die vloeistof in die Die pan het 'n blouerige skynsel gehad.

Nadat hulle die monnik se voete gewas het - sonder om het hulle gedroog - hy het opgestaan en albei hande in gebed opgehef.

Die monnike het lang tange gebruik om die gloeiende plate vas te gryp en sit hulle neer op die houtvuurbraaier, wat was net een tree weg van die kole. Hulle was so warm dat die rooster het gebrand en gerook.

Machine Translated by Google

Die abt het die broer aan die hand geneem en hom na die gloeiende plate.

“Getuig nou, ewige God,” het hy uitgeroep, “dat ons broer is nie skuldig nie!

En die beskuldigde het oor die gloeiende plate geloop asof hulle was koel klippe.

Die bevolking het uitgeroep! En die meisie het geskree hardste. Die vryman het sy dogter opgetrek, wat op die grond geval en geskree dat sy 'n hoer was!

Die monnike het gesnork en gebrul dat sy die dood verdien het. En die bevolking het stilgebly en nie geweet wat om te doen nie glo.

Koning Heinrich het sy skouers opgetrek sonder om 'n haar te verroer en het net stil na die meisie gekyk, wat haarself gegooi het aan sy voete.

Toe roep hy met 'n harde stem uit: “Kom ons kyk of God bly by sy uitspraak!”

“Jou heiligskending, Koning Heinrich!”, het die biskoppe uitgeroep, en die bevolking was verskrik deur die koning en sommige van die vroue het uitgeroep. Die koning het beveel:

“Maak die ysterplate weer warm!”

Niemand het beweeg nie.

Dan 'n paar van die jong ridders, wat altyd het die koning omsingel, vorentoe getree en die plate gegryp met die tang, gooi dit terug in die kole, sit meer

Machine Translated by Google

hout op die vuur gegooi en in die vuur geblaas met die blaasbalk.

Die monnike het egter gejammer en gekla dat dit was 'n heiligskending teen die ewige God.

Slegs die abt het besef wat die koning wou doen, en hy het bleek geword van vrees.

“Voel u nie goed nie, abt?” het die koning hom gevra.

Hy het nie geantwoord nie.

Die biskoppe het koning Heinrich aangespoor om sy heiligskending te staak.

“Tel jou rok op!”, het die koning vir die meisie gesê.

Die jong ridders het die tang gebruik om die ysterplate te plaas, wat selfs warmer as voorheen was, op die hout vuurbraai. Hulle was so warm dat die hout in blou gebars het vlam.

Twee monnike het haastig aangekom en wou die meisie lei, maar het die koning met 'n harde stem beveel: “Stop! Dit is nie jou taak!”

Hy het van sy troon afgeklim, die meisie by die hand en gesê: “As dit nodig was dat die monnik kom voor sy God met rein voete, dan is dit nie minder nodig nie vir die meisie om dit ook te doen!”

Hy het vir die meisie gesê om op die stoel te gaan sit, en hy persoonlik haar voete in die blikpan gesit.

Hy het gesien dat die inhoud 'n dik vloeistof was en deursigtig soos helder kristal.

Machine Translated by Google

Maar die ander wat toekyk, het gebewe van ontsteltenis en het nie geweet wat hulle moes sê nie.

Toe sê die koning vir die bewerige meisie om op te staan, en hy self het haar na die gloeiende yster gelei.

En soos sy 'n oomblik tevore vreesbevange gehuiwer het Toe hy op die eerste plek klim, het hy vriendelik gesê: "Ek weet dit jy is sonder skuldgevoelens, so moenie bekommerd wees nie!"

Die meisie het moed geskep en oor die gloeiende borde asof hulle koel klippe was. En daarna haar voete het nie eens die geringste blaas getoon nie.

Die bevolking het uitgeroep. En die monnike ook.

Maar hulle het geweet hoekom!

Die boer het sy dogter teen sy bors getrek en haar so stewig vasgehou dat sy amper versmoor het.

Die biskoppe was verbaas en kon nie koppe of sterte daaruit. 'n Paar van die monnike het probeer deurbreek die skare om weg te kom. Die koning het met 'n luide opdrag gegee stem, “Gryp hulle!”

'n Paar stewige manne het die monnike gegryp en gebring hulle terug voor die koning se troon, wat 'n beroep op 'n 'n paar ridders om hulle te bewaak. Toe het hy beveel: “Maak die ysters weer warm!”

Almal was bewegingloos van verbasing, en niemand geweet waarna die koning gemik was.

Die biskoppe het nie meer 'n woord gesê nie. Die jong ridders het die borde vir die derde keer warm gemaak. En Heinrich het

Machine Translated by Google

'n nuwe pan met vars water daarin gebring. Toe het hy gesê met 'n harde stem, "Nou moet God vir ons sê of die abt het ons die volle waarheid vertel. En 'n abt moet sy voete met heilige water was, sodat hy rein wanneer hy voor God se troon gaan."

Die abt het van vrees geskree, geweier en weerstand gebied met hand en voet. Maar hulle het hom op die stoel gedwing, en een van die biskoppe het sy voete met vars heilige water gewas water.

Al het hy met hande en voete uitgeslaan, was hy met geweld na die gloeiende ysters gelei, en toe sy voet raak die eerste een, 'n stinkende rook het opgekom, en die wind die vuil reuk van brandende vleis deur die skare gedra. Die abt het geskree en op die grond neergesak. Toe die monnike het hulself aan die voete van die koning gewerp en bely hulle skuld. En die koning het die meisie onskuldig verklaar.

Hy het die abt en die monnike uit die abdy.

Die geskokte bevolking het egter gekniel en gebid.

En selfs al het die biskoppe en later baie ander hom gesmeek om die saak op te klaar, het die koning gebly stil.

Die nuus van die uitspraak het egter deur die die hele Ryk, wat vrees en verwondering veroorsaak het.

Machine Translated by Google

God openbaar Homself nie in bonatuurlike wonderwerke nie, maar

in die heilige orde van die natuur.

Machine Translated by Google

Die Ewige Dinge
Is daar, waar ons hulle bedien

Hierdie kort uittreksel uit Otto Gmelin se roman, “Die "Gesig van die Kaiser", neem ons terug na die jaar 1243 en bladsye deur 'n hoofstuk van wêreldgeskiedenis gevul met die bittere stryd tussen die Duitse Keisers en die ambisies van tydelike mag van die Pouse. Friedrich II von Hohenstaufen, die belangrikste Kaiser van die Weste, Duitse koning en heerser van Sisilië en Jerusalem het terselfdertyd verder uitgebrei mag van die Weste tot sy finale en grootste glorie. Hy was die mees omvattende gees van sy era en gedra as herout van die Ryk-idee die beliggaming van 'n eeu. Die Pouse gedurende sy bewind het hom gewantrou, maar was vreemd ontroer deur sy skitterende soewereiniteit. In In 1239 is hy vir die tweede keer geëkskommunikeer. Toe Dit was 1243. Pous Gregor IX is oorlede. Kort daarna voor die verkiesing van die nuwe Pous, Kardinaal Flesco, die latere Innocence IV, het voor die Kaiser verskyn in Grosseto, en die volgende noodlottige gesprek het plaasgevind plek:

Machine Translated by Google

Die Kardinaal Flesco is deur hoogwaardigheidsbekleërs ontvang en het gelei na die tweede kamer – wyd, met matte en kleurvol geverf – waarin die Kaiser op sy pragtige troon gesit het.

Petrus von Vinea, die regter, het links voor hom gestaan. Na inleidende woorde en groetwoorde, die
Kaiser het gevra waarom die Kardinaal gekom het. Hy het dit gehoor. was nie 'n amptelike besoek namens die pouslike raad nie.
Die Kardinaal het skynbaar besin, begin glimlag en
het gesê dat, soos die Kaiser geweet het, die raad voor die verkiesing van 'n nuwe Pous; voordat die verkiesings sou begin, sou dit belangrik wees om die standpunt van die Kaiser oor 'n paar vrae vas te stel. Dit is hoekom hy gekom het. Toe het die Kardinaal die Kaiser herinner aan vorige
onderhandelinge, en beklemtoon dat hy, as Visekanselier van Gregor het hierdie moeilike opdrag met graagte aanvaar, want hy het die redding van die wêreld gesien in die eenheid van geestelike en wêreldse mag. Hy was tevrede om vas te stel dat Sy Majesteit die Keiser dieselfde doelwit nagestreef het; Sy Majesteit se bekende oorredingskrag het hom so diep geraak dat die pouslike hof en die Heilige Vader
het hom prakties as die Kaiser se voorstander beskou. Dit was geweet dat sy posisie nie maklik was nie, en dat in
Om vrede te dien, het hy dikwels die kant van die Kaiser gekies en die Kaiser se voorstelle miskien te heftig verdedig.
Maar hy het dit gedoen uit die oortuiging dat Sy Majesteit
wou die goeie hê, en wou nie inbreuk maak op die

Machine Translated by Google

wettige regte van die Heilige Kerk. Miskien het 'n persoonlike respek vir Sy Majesteit ook hieragter gelê, deur wie hy dikwels die eer gehad het om gas en vriend te wees. Hy onthou dit alles nou as die verkiesing van die verteenwoordiger van Christus was teenwoordig. Hy het geweet watter soort invloed hy op die Kardinale van die kollege gehad het. Daarom het hy tot homself gekom en Sy Majesteit gevra hoe hy het die vorming van toekomstige verhoudings met die Pouslike troon. Wat Sy Majesteit ook al nou sou uitspreek, sou tussen hulle vertroulik gehou word; hy het belowe dat niemand enigiets van hom sou hoor oor die besprekings of oor Sy Majesteit se verklarings nie. Want hy gehoop om vrede te dien.

Die Kaiser was stil. Hy het 'n paar oomblikke laat verbygaan voordat hy geantwoord het: Hy het die navraag waardeer. Hy het die Kardinaal gekoester as 'n bemiddelaar wat altyd begrip vir sy standpunt getoon het en wie se helder gees hy herken het. Hy het dus met blydskap geantwoord en sonder voorbehoud: Opheffing van die ekskommunikasie is die eerste vereiste vir vrede.

Die Kardinaal het geglimlag en geknik: Dit het nie afgekom nie tot hierdie dinge, tot toestande. 'n Mens sou tot 'n ooreenstemming daaroor. Miskien sou dit moontlik wees om die Kardinaal se keuse so te stuur – met God se hulp! – dat Sy Majesteit en die Heilige Kerk albei gedien sou word. Dit was 'n kwessie van basiese beginsels. 'n Mens kon nie anders as om te sien dat een

Machine Translated by Google

het voor 'n belangrike kruispad gestaan. Baie sou
afhang van die besluite. Die Kerk self was
bedreig, en die Geloof erg geskud.

Die Kaiser het sy oë opgesteek. Sy oë
het direk na die Kardinaal gekyk. Hy het beklemtoon dat hy
het die ketterywette van die pouslike hof onderteken, en het
dikwels dienooreenkomstig opgetree. Hy het self eers kettery gegee
wette aan die Ryk.

Die Kardinaal se oë het opgehelder: Dit was staatsake.
Diep insigte en wat 'n soewerein sê voor die
mense is twee verskillende dinge. Selfs God was dieper
as wat vir die dwaasheid van mense gelyk het. Dit was bekend
dat die Kaiser se rede verder gegaan het, dat hy bestudeer het
die geskrifte van die antieke tyd. Selfs ongelowiges het gestaan
naby hom. Die Kerk, en nie sonder rede nie,
het Sy Majesteit van ketterse houdings beskuldig. Hy was nie hier nie
namens die Kerk. Maar dit was bekend dat Sy
Majesteit se optrede het nie gebrek aan bewyse gehad waaruit ons kon aflei nie
tot die gevolgtrekking dat hy nie deur die Geloof gebonde was nie.

Die Keiser het aandagtig na die Kardinaal se woorde geluister in
alle erns.

Toe hy stilstaan, het hy geantwoord:

“My optrede spruit voort uit my keiserlike amp. Waar hulle
is onvolmaak, dit is omdat ek nie heeltemal was nie
suksesvol in die bediening van hierdie amp. Slegs hierdie amp egter
is die fondament.”

Machine Translated by Google

Die Kardinaal het geknik. Hy het beslis verstaan imperiale posisie. Maar presies dit was die kwessie: Twee magte kan nie 'n eenheid word nie. Rede was 'n ondersteuning vir 'n persoon, maar hierdie selfde rede word gevolg deur twyfel. Niks was teen twyfel beskerm nie. God self het dit gegee met rede. Dit kan selfs inbreuk maak op die soewerein amp, wat andersins slegs die Heilige kon skud Kerk se pilare.

Die Kaiser het sy oë opgelig: Die kantoor lê in die hart, net soos ander sekerhede. Twyfel kan wel kom, maar dit kon slegs die vorm van die ewige dinge verander, nie vernietig hulle.

Fiesco was stil en het in die gesig van die Kaiser gekyk. Dit was vry en amper geskyn uit die lig van 'n gedagte. Versigtig, stadig, het Fiesco gesê: “Wie ook al eens herken het die onsekerheid van menslike sake van rede, sou val toegewy aan die voete van die genade, wat die Kerk hom aangebied, anders sou hy in die oseaan van niksheid…”

Dit was vir 'n oomblik stil. Petrus von Vinea het gekyk amper bewerig teenoor die Kaiser. Die Kardinaal het opgestaan waaksaam met klein ogies.

Skielik het die Kaiser opgestaan. Met 'n klein gebaar van hom hand, het hy triomfantlik gesê:

“Kardinaal Meneer, geen mens kan sonder geloof lewe nie. Die ewige dinge is daar, waar ons hulle dien. Kyk na

Machine Translated by Google

Is daar nie orde in alle dinge in hierdie wêreld nie? Ons wil probeer om hierdie orde te verhoog. Daarom het die Kaiser sy amp. Dit is God se wil."

'n Plegtige stilte het ingetree. Die Kaiser het teruggeloop en vorentoe oor die kamer, het 'n paar treë voor die Kardinaal, en gesê:

"Ek baseer myself op myself en op God in myself. Ek kan niks anders wees as wat ek is nie. Ek moet gehoorsaam wees aan die almagtige bevel. God het my persoon gekies om te regeer oor die Ryk. My gees moet waak en beskerm, om orde en om te bou. My persoon is my kantoor en my kantoor is my persoon."

Weer was daar stilte. Die Keiser se woorde het weergalm in hul harte. Onbuigbare krag en 'n ongeforseerde natuurlike adel het uit hul toon geklink. Hulle het dit soos 'n sekerheid *gevoel ,* maar hulle het dit nie *geweet* nie . Fiesco en Petrus het saam met hulle gestaan koppe laat sak en nie durf opkyk nie.

Die Kardinaal se kop het tussen sy skouers gesak, wat saamgetrek, en sy rug gebuig. Amper sonder wat beteken dat hy twee keer gesnak het, "Maar van waar? Maar van waar?"

Sy Majesteit het vry gestaan. 'n Lig, 'n weerkaatsing van die 'n Sonnige dag buite het op sy rooi lokke gegloei. Sy oë was deurdringend maar duidelik.

"Waarom vra jy oor en oor? Weet jy dit nie, voel jy dit nie? Hoe kan jy leef en jou werk doen?"

Machine Translated by Google

Wee hom wat dit verloor, as geloof nie uit hom voortspruit nie
agter die twyfel. Hy sal verbygaan en niks wees nie
voordat hy sterf."

Petrus het skaam gekyk. Verwarring het geheers.
desperaat binne hom. Fiesco het nie die monarg se snaakse ...
kyk. Hy het geval, geval die val van die verdoemdes, eindelose, onder
hom net afgrond. Petrus het hom gesien soos 'n oorwonne persoon,
iemand val, sy gesig bleek, sy mond verwronge deur
pyn en bespotting. Maar dit het gelyk asof hy gedra is
saam. Skielik het Fiesco opgekyk en die
die regter se blik. Dit was soos 'n begrip, 'n alliansie
van die skepsel teen die onbegryplike. Maar toe dit
het weer oor hulle gebrul dat hulle verskriklik alleen was.

"Sodat daardie tyd gevul sal word, het God my my gegee
kantoor."

Die stilte het oor die drie mans neergedaal. Tyd het gejaag.
oor hulle soos donderweer. Die noodlot het voor hulle gestaan.

Die Kardinaal het homself eers inmekaargesak. Asof niks hiervan was nie.
enigiets beteken het, hy het van politiek gepraat, begin met die
vredesvoorwaardes van die Kaiser. Die gesprek
voortgegaan, tot die punt gekom en niks opgelewer nie
nuut. Die Keiser en Petrus het weer neergesit wat hulle
geëis, hoe hulle vrede beskou het, wat hulle aangebied het.
Fiesco was dikwels verward en het gereeld gevra die
dieselfde ding twee keer. 'n Uur later was hy weer op sy

Machine Translated by Google

perd. Sy brein het gelyk of dit kook, sy hart het koorsagtig gebly, die Die wêreld om hom was 'n deurmekaar droom.

Die Keiser het na Petrus gekyk:

“Wat wou hy hê?”

Petrus het probeer om die Kaiser se glimlag terug te gee:

“Om U Majesteit te toets. Ek is bevrees hy sal die word vyand van U Majesteit.”

Die Keiser het geknik:

"Klein mannetjies kan nie die lig verdra nie, hulle vergaan daarin."

Asof hy die Kardinaal wou verskoon, het Petrus gesê:

“Hy het probeer…”

Maar die Keiser het onderbreek:

“Waarom met my? Waarom met ander? Ek moet gereed bly.”

Die Keiser het vertrek.

Petrus het alleen gestaan, homself op 'n stoel neergesit, sy kop in sy hande, en het oor en oor gemompel, “Klein mans…”

Machine Translated by Google

Die waardevolste ding in mans se lewens is die stilte, heilige ure. Hulle is die bron van alle gesondes, sterk, kristalhelder gedagtes, woorde en dade. Van hierdie groot dieptes spruit die kreatiewe, die goeie voort, die edelman.

- Goethe

Machine Translated by Google

Pommere

Die Land op die See

Die woord "Pommere" kom van die frase "po" marju", wat "op die see" beteken. Honderde duisende Duitsers uit al die provinsies van die Ryk het vreedsame somerure op die liggoue strande van Pommere deurgebring, na die tuimelende golwe van die Oossee gekyk en krag, gesondheid en fisiese skoonheid daaruit geput. Pommere het die land aan die see geword, selfs al weet hulle nie van die oorsprong van sy naam nie. Pommere se gaste uit die binneland
is verbaas oor Duitsland se enigste massiewe, wit kryt kranse. Hulle kyk van hul kamers af in die eindelose uitgestrektheid van die see, verswelg deur die branders, maar hulle sien ook die branders wat in die bome langs die glorieryke breek berkwoud van Stubnitz, wat in die lente ontbrand miljoene klein bloeisels. Hulle dwaal ook diep in eensaamheid langs die steil kranse of langs die wye strand buig van Usedom en Wollin met digte struike: hulle slaap omring deur seemeeue, tussen vissersbote en op die duine, en hulle is altyd omring deur prag, vrede en aangenaamheid. Die Pomeranian Die somerlandskap is vrolik en lagwekkend mooi, onderskei aan die see deur Pommere se stralende kleure,

Machine Translated by Google

wit en blou: Wit soos die helder krytkranse en die duine, diepblou soos die see en die lug met die swaar wit wolke aan die horison.

Pommere is ook pragtig langs die strandmere met hul baie visse en met die blombedekte stuk land. Oos-Pommere is ook pragtig buite die massiewe duine in die gebied van die Baltiese binneland. Daar is steil, klipperige berge met afwisseling met diep klowe, groen kolle, donker heide en oorvloedige blare en woud. Glashelder mariene mere is oral versprei, ware voëlparadyse vir die Nordiese voëlwêreld van wilde eende en wilde swaan, reier en waterhen. Pêrelmoeder skoenlapper en goudvink sweef bo waterblomme en moerasdorings. In die nag, die geroep van die groot seemeeu-uil weergalm in die pragtige woud, 'n gehuil wat so selde is gehoor. En Pommere se woud, waar lank gelede bere en antieke Europese bisons, rooikatte en wilde katte het rondgeswerf, hulle weer vandag op die skiereiland van Darss-Zignst, nie ver van Herman Goering se landhuis af nie, is die Amerikaanse bison.

Die laaste ystydperk het Pommere se topografie geskep. Dit het die groot Baltiese Morene, die Baltiese Agterland, geskep. en in Oos-Pommere, die Ronde Morene. Hierdie topografie het Pommere die prag en aangenaamheid gegee waarin ons vandag die lewenslyn van die grensmense en in die grensprovinsie aan die see voel. Die die diversiteit van die Pommere-land keer altyd terug met

Machine Translated by Google

klem op die eindelose, uitbreidende vlakte. In die yl gemengde eikebos het eens die Nordiese mense gewoon wat die grond met klipbyle en ploeg bewerk het. Die kolossale hope kom uit die latere steentydperk, die grafte van daardie boere se familielede. Aan die einde van die bronstydperk is die hele Pommere 'n dramatiese land. By elke landmerk vind ons steeds, tot vandag toe, die oorblyfsels van nedersettings. Van
hierdie keer kom die oudste swastika-ontdekking in
Pommere. Van die heidevelde van Sophlenhof is een herwin
die pragtige bronsvaas met die vier krulle op 'n
vlammende sonskyf. Die voorgeskiedenis van belangrike Germaanse stamme gaan terug na Pommere. Slawiërs het ingefiltreer, maar in die 12de eeuse Duitse setlaars het in groot massas teruggekeer. Hulle het die Neder-Saksiese huis gebou, die vierkantige binnehof, die Warkish-solderhuis, en in Pyritzer
Welzacker, 'n ware goudmyn van die landskap, het hulle gebou die “Vorlauben-huis”. En in elke tipe argitektuur het die ou Pommerse boerehuis artistiek en gerusstellend voorgekom. Pommere is boeregrond, en as sodanig 'n integrale landskap van die Ryk. Sy vrugbare velde lê soos donker seë onder die wye lug, gebreek deur die lyne van die velde se vore. Geen wonder dat 'n besinnende, eensame,
sterk en koppige kreatiewe tipe wat hier ontwikkel is,
volhardend in alles wat dit probeer, stilswyend en geslote saam teen vreemdelinge.

Dit is waar van die ruwe Pomeranians, oor wie 'n mens vertel soveel stories in die Ryk? Daar moet 'n paar wees

Machine Translated by Google

waarheid daarin, selfs vir die historikus van die Middeleeue,
Thomas Kontzow, het verslag gedoen oor die mense van
Pommere:

"Hulle is baie meer beleefd en vroom as hulle spandeer
'n geruime tyd deur die Slawiërs, maar nietemin het hulle steeds
- beide van die Slawiërs en van die streng hemele onder
waarin hulle leef - baie ruheid in hulle."

Ook welbekend is die woord van Frederik die Grote,
wie het gesê dat as die wêreld tot 'n einde sou kom, hy
sou na Pommere gaan, want dit sou 20 jaar neem
later daar… Maar ons kan nie ontken dat staatsmanne van
Frederik Wilhelm I aan Frederik Wilhelm III het die
samewerking van die Pomeranians baie ernstig in sake
van staat, waarin hulle soveel waardevolle politieke gebied het
magte. Frederik die Grote, wie se vader Frederik Wilhelm I reeds
baie lief was vir die Pomeranians vanweë hul buitengewone
betroubaarheid, het hierdie lof vir hulle gevind:

"Die Pomeranians het 'n reguit, naïewe gees;
Pommere is die eens provinsie van alles wat voortbring
die magte beide vir oorlog en vir die ander regering
takke; slegs vir diplomasie verkies ek om hulle nie te gebruik nie,
want mens moet dikwels bedrog teen bedrog gebruik."

En dit het ronduit teer geklink toe hy in 1780
het aan die Pomeraanse afvaardiging gesê om hulp te vra:

"Ek is baie bly om julle Pomeranians te help, want ek
Hou van Pomeranians soos van my broers. Mens kan nie liefhê nie

Machine Translated by Google

hulle meer as wat ek hulle liefhet, want hulle is goed mense wat nog altyd langs my gestaan het om die vaderland, beide op die slagveld sowel as op die tuisfront. Hulle het my bygestaan met hul besittings en hul bloed. Ek kan nie 'n mens wees nie of 'n menslike hart hê as ek hulle nie my sou wys nie dankbaarheid nou."

Die Pomeranians het baie swaar ongevalle gely in die Silesiese oorloë. Sestig Pommerse leërbevelvoerders het vir hul koning geveg en gebloei, en die eenvoudige soldaat het wonders. Die dapper Pomeranian, en bowenal die Pomeraanse grenadier, was spreekwoordelik. Die antieke Generaal Veldmaarskalk von Schwerin het met die vlag gestaan in sy hand voor Praag saam met sy regiment, wat dit lei met die elan van 'n jongeling totdat hy geval het. Toe Generaal von Winterfelt geval het, het Frederik die Grote "die meeste" verloor manjifieke figuur in die Pruisiese leër."

Die militêre en strategiese talent, ja, die genieë uit Pommere is talryk: Generaal Veldmaarskalk van Wrangel, Albrecht Graf von Roon, Generaal Georg von der Warwitz en generaal Baseler was Pommere. Kristian von Kleist, wat 'n held se dood by Kunersdorf gevind het, was 'n soldaat en 'n digter. Baie groot administrateurs en organiseerders het van Pommere gekom; onder hulle die algemene posmeester Stephan, wat selfs vandag nog bekend is. 'n Besondere en uitsonderlike figuur was Ernst Woritz Arndt, een van die groot leiers van die

Machine Translated by Google

volksopstand in die bevrydingsoorloë: digter, navorser, politikus. Mens vereer die voorloper van moderne vlug in Anklamer Lillenthaler. Die groot dokters
Virchow, Billroth en Schleich het die hoekstene geskep
van moderne medisyne. Die gesig van die Pomeranian
landskap, gevoel met Noord-Duitse strengheid, word weerspieël in die warmte van sy kontemplatiewe mense, en
word weerspieël in die kuns van daardie groot skilders van die Duitse Romantiese Periode, Phillip Otto Runge en Caspar David Friedrich, wat albei Pomeranians was.

Die grensgebied aan die oseaan was van die heel eerste af die begin van die toneel van baie veldslae. Gedurende die Middel Eeue lank het die Dertigjarige Oorlog dit tot die punt van verwoesting verwoes nie-erkenning en het sy politieke eenheid verskeur.
Die Pomeranians het egter heeltemal herbou.
Middeleeue was ook 'n wonderlike tydperk vir Pomeranian argitektuur, waaraan ons die massiewe, Gotiese katedrale in Stettin, Stargard, Stralsund, Greifswald en Kolberg te danke het. Selfs baie heeltemal onbekende klein dorpies het oorblyfsels van antieke poorte en mure. Hierdie vierkantige swaar klipgeboue bestaan uit 'n ronde skag wat uit 'n laer struktuur oprys, wat die dapper Pomeranian weerspieël.
Slegs oor die eeue heen het Pommere weer eenheid bereik, nadat dit deur die Verdrag van Wesfale verbrokkel is. 'n Deel van Pommere, saam met Rügen, is eers tydens die Weense Kongres van 1813 herenig.
Baie latere ontwikkelinge word deur daardie tydperk verklaar.

Machine Translated by Google

Die Wêreldoorlog, wat dit 'n frontgebied teenoor Pole gemaak het, het weer eens die vooruitgang daarvan beperk of vertraag. Maar juis in die moeilike jare van disorganisasie en hopeloosheid, die Pomeranian hardkoppig en onverskrokke sy plig gedoen. Die nuwe tydperk met sy kragtige impulse het die Pomeranians, daardie koppige, ongeduldige mense van blywende krag, gevind voorberei in hul gees. Hul afkeer van valse glinstering en hul krag en geloof het maklik wortel geskiet in hierdie wonderlike tye: hulle was bly om toegelaat te word om te werk en bereik. En op al die slagvelde van alle tye, die Pomeraanse soldaat was die eer van 'n soldaat mense.

Machine Translated by Google

Een ding is vandag belangrik:

Die Vaderland.

En die vlam van opoffering

gooi elke man na sy eie.

- Hoelderlin